

1974 மார்ச் 7]

(3) 1974-75 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்.

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் 1974-75-ஆம் ஆண்டுக்குரிய நிதிநிலை அறிக்கையை சபையில் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை பொதுவாக பாராட்டுவதற்குரிய அறிக்கையாக அமைந்திருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரின் பொருளாதாரக் கொள்கையின் விளைவாக நாட்டில் உணவுப் பற்றாக்குறை, பொருளாதார நெருக்கடி நாளுக்கு நாள் வளர்ந்துகொண்டே வருகிறது. அதைப் போக்கும் முறையிலே இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் எந்தவிதமான நடவடிக்கையையும் எடுக்காமல், அதிகாரத்தை ஏகபோகமாக வைத்துக்கொண்டு, எதற்கெடுத்தாலும் நாம் மத்திய சர்க்காரை எதிர்பார்த்து அரசை நடத்த வேண்டிய அவல நிலையில் மாநிலங்கள் அமைந்திருக்கின்றன என்பதைத் தெளிவாக முதலமைச்சரவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்காக மாநிலங்களுக்குப் பரவலாக அதிகாரங்களை வழங்கும் முறையில், முதலமைச்சரவர்கள் கூறுகின்ற பிரகாரம் முதலமைச்சர்களுடைய மாநாட்டைக் கூட்ட வேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கத் திட்டம் 1,000 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி நிலையத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று பல முறை கேட்டும் கூட இன்னும் அதற்குரிய அனுமதி கிடைக்கவில்லை. அதுபோன்று, பல ஆண்டுகளாக சேதுசமுத்திரக் கால்வாய் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு தடவையும் தமிழகத்திலேயிருக்கின்ற சட்டமன்றம் வலியுறுத்திக் கூறிக் கொண்டிருக்கிறது. அதுவும் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். புதிய உரத் தொழிற்சாலை அமைப்பது சம்பந்தமாகவும், எண்ணெய் சுத்திகரிப்புத் தொழிற்சாலை அமைப்பது சம்பந்தமாகவும், ஹொகேனக்கல் நீர் மின் உற்பத்தி நிலையம் ஏற்படுத்துவதன் மூலமாகவும் நம் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பல தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் நடவடிக்கைகளை உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம். இதற்கெல்லாம் மத்திய சர்க்காரின் அனுமதியைக்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1974 மார்ச் 7]

கோரும் ஒரு நிலையை நாம் பார்க்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இதிலே முதலமைச்சர் கூறியுள்ளபடி, தமிழ்நாடு முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதால் தமிழ்நாட்டிற்கு வழங்கப்படும் நிதியை மிகவும் குறைக்கும் போக்கை மத்திய சர்க்கார் கடைப்பிடித்து வந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் எந்த அளவிற்கு நாம் முன்னேறியிருக்கிறோம்? தமிழகத்திலுள்ள பட்டினத்தொட்டிகளை, கிராமப்புறங்களைப் பார்த்தால், 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எப்படி ஏழை எளிய மக்கள் வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்களோ அதிலே எந்தவிதமான மாற்றமும் எதிர்பார்க்க முடியவில்லை. சென்னை நகரத்திலே பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாமே தவிர, கிராமப்புறங்களில் பெரிய முன்னேற்றத்தைப் பார்க்க முடியவில்லை. அந்த நிலையிலே யிருக்கும் இந்த மாநிலத்திற்கு அதற்குரிய பங்குகளைக் கொடுக்காமல், அதற்குத் தேவையான உதவிகளைச் செய்யாமல் இன்றைக்கு மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையாக மத்திய சர்க்கார் நடந்து கொள்வது என்பது மிகமிக வருந்த வேண்டிய ஒரு விஷயம் மட்டுமல்ல, தமிழகத்தில் உள்ள மக்களைப் புறக்கணிக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் வேளாண்மையைப்பற்றிச் சிறந்த ஆலோசனைகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். வேளாண்மை என்று சொல்லும் பொழுது வேளாண்மைக் கல்லூரி ஒன்றை தஞ்சையிலே ஆரம்பித்தாக வேண்டும் என்ற ஆலோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிலச் சட்டங்கள் சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்டால், நிலச் சட்டங்கள் வந்ததால் தமிழ்நாட்டில் ஓரளவிற்கு உணவு உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டங்களை அமலாக்கும் விஷயத்தில் ஏகப்பட்ட தவறுகள் இருக்கின்றன. இந்தச் சட்டங்களைத் தகுந்த முறையிலே திருத்துவதால் இன்னும் நல்ல பலன்களை அடைய முடியும். சட்டங்களை ஏமாற்றும் போக்கு நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. நிலப் பிரபுக்கள் பிணியாக நிலங்களை எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போல டிராஸ்ட்களுக்கு எழுதி வைக்கப்பட்டு ஏமாற்றப்பட்டு வருகிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1974 மார்ச் 7] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

அதற்குரிய முறையிலே கோயில், மடங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை எடுத்து நிலமில்லாதவர்களுக்கு விநியோகிக்கும் முறையில் அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் கடன் பளு நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. கடன் கொடுப்பதில், ஏறத்தாழ 98 கோடி ரூபாயை நீண்ட கால, குறுகிய காலக் கடன்களாகக் கொடுக்கப் போவதாக முதலமைச்சரவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். கடன் கமையால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் பெற்றுள்ள கடன்களை ரத்து செய்யும் முறையில் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை விவசாயிகளுக்காகக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உரங்கள், பூச்சி மருந்துகள் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் இன்றையதினம் நாம் பார்க்க வேண்டும். விவசாயத்தைத் திறமையாக நடத்த வேண்டுமென்றால் போதுமான உரம் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. இந்த உரத்தைப் பகிர்ந்தளிக்கும் பொறுப்பு தனி நபர்களிடம் விடப்படுகிறது. அதைத் தவிர்த்து அரசாங்கமே பகிர்ந்து கொடுக்கும் நிலையை ஏற்படுத்தினால் முறையாக விநியோகம் செய்ய முடியும். கூட்டுறவு மூலம் உரம் கொடுக்கப்பட்டாலும் அதை முறையாக நிர்வாகத்தினர் நல்ல முறையிலே விநியோகிக்கும் நிலைமையும் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கால்நடையைப் பொறுத்தவரையிலே அந்த இலாக்காவில் 500 பேர்களுக்கு, இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதற்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆலோசனையின் அடிப்படையிலே இன்றையதினம் படித்து, வேலையில்லாமல் இருக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட இளைஞர்கள் தெருவில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனுபவமுள்ள குடும்பத்திலே பிறந்தவர்கள். அந்தக் குடும்பங்களிலே பிறந்த தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பது குறித்து அரசாங்கம் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1974 மார்ச் 7]

பால் உற்பத்தி அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். பால் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வகையில் வேளாண்மைத் துறையின் மூலமாக, பசுக்களை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைத் தாழ்த்தப் பட்டவர்களுக்காகச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குடி மராமத்தைப் பொறுத்தவரையில், குடிமராமத்து வேலை பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு வந்தது. அது சரியாகச் செயல்படாததால் ஏற்பட்ட குறைபாடுகளின் காரணமாக தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ரயத்துகள், தஞ்சாவூர் மாவட்டத் திலுள்ள விவசாயிகளின் பிரதிநிதிகள் ஆகியோர் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லி ஆலோசனை கூறியதற்குப் பிறகுதான் அதைப் பொதுப்பணித்துறையிலே கொண்டுவரும் நிலைமை ஏற்பட்டது. அதைத் தமிழகம் முழுவதும் கொண்டுவரும் நிலை இன்றையதினம் சொல்லப் பட்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டுதற்குரியது. இதிலே ஒரு பெரிய தவறு என்னவென்றால், காண்டிராக்ட் விடுகிறார்கள். அதனால் காண்டிராக்ட்காரர்கள் கொள்ளையடிக்கும் நிலையிலே போகாமல் டிபார்ட்மெண்டே எடுத்து அந்த வேலைகளைச் செய்யும் நிலை ஏற்பட்டால் நல்ல முறையிலே அந்த வேலைகளைச் செய்து கொடுக்க முடியும். அப்போதுதான் காண்டிராக்ட் காரர்கள் அடிக்கிற கொள்ளை லாபத்திற்கு முடிவு கட்ட முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிறு பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிற முறையில் ஜமீன் பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய பாசன வசதிகளைச் செப்பனிட எடுத்துக் கொள்வதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா மாவட்டங்களிலும் குளங்கள் இருக்கின்றன, குட்டைகள் இருக்கின்றன, ஏரிகள் இருக்கின்றன. அவற்றைத் தனி நபர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள் அல்லது நிலச் சொந்தக்காரர்கள் என்று சொல்லக் கூடிய நபர்கள் உரிமை கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அல்லது கிராமப் பொது என்று ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் குளம் குட்டைகளை எல்லாம் அரசே மேற்கொண்டு பஞ்சாயத்துக் களிடம், அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

காவேரிப் பிரச்சனை தீர்ந்தபாடில்ல. மத்திய அரசு அதுபற்றி ஏதும் கூறுவதற்கு முன்னால் மைசூர் அரசு எல்லா வேலைகளையும் பூர்த்தி செய்துவிடப் போகிறது. திட்டங்கள் முழுமையாக

1974 மார்ச் 7] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு என்ன சமாதானம் சொல்லப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. மைசூர் அரசு அந்த வேலைகளைத் தொடர்ந்து செய்யக்கூடாது என்று கூறி நிறுத்தி வைக்கத் தயாராக இல்லை. அதேபோல் நாமும் ஹோகேனக்கல் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசின் கண்காண்ஸ் வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும், எப்படி மைசூர் அரசு அனுமதி வாங்காமல் செய்கிறதோ அதே போன்று நாமும் அந்தத் திட்டத்தை அனுமதி வாங்காமல் மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டும். நம்முடைய நாட்டில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் நீர்நிலையைத் தேக்கி மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யும் காரியத்தைச் செய்வதற்கு மைசூர் அரசைப் போல் நாமும் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

காவிரியில் ஏற்பட்டிருக்கும் விவகாரத்தின் காரணமாக பாசன வசதி பெற முடியாமல் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமை இருப்பதால் பூமிக்குக் கீழ் இருக்கும் தண்ணீரை எடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளைத் துரிதமாக மேற்கொள்ள வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் சில தாலுக்காக்களுக்கு கிணறுகள் வெட்டக் கடன் கொடுக்கக் கூடாது என்று ஐக்கிய நாட்டு ஸ்தாபனம் சொல்லியிருப்பதாக வைத்துக் கொண்டு இன்றையதினம் தஞ்சை ஜில்லாவில் கிணறு வெட்ட லோன் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, தமிழக அரசு தன்னுடைய நிதியிலிருந்தாவது அம்மாதிரியான பிரதேசங்களுக்கு கிணறு வெட்ட கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

திருச்சி திருவெறும்பூரில் கொதிகலன் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட்ட நேரத்தில் திருவெறும்பூரிலிருந்து தஞ்சை மெடிகல் காலேஜ் வரை 150 உப தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று அன்றையதினம் சொன்னார்கள். இன்றையதினம் அந்தத் திட்டம் என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. அவ்வாறு உப தொழில்களை ஆரம்பிப்பதன் மூலமாக, திருச்சி, தஞ்சை, ராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் அதிகரிக்க முடியும். தொழில் முன்னேற்றம் அடைய வசதியாக இருக்க முடியும். இதையும் மத்திய அரசின் தயவில் செய்ய வேண்டிய நிலை இருப்பதாக அறிகிறேன். இந்த உப தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1974 மார்ச் 7]

சர்க்கரை ஆலைகளை அரசுடைமையாக்க வேண்டும். உத்திரப் பிரதேச அரசாங்கம் சர்க்கரை ஆலைகளை அரசுடைமையாக்கி அங்குள்ள மக்களுக்குச் சர்க்கரை விநியோகம் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அதுபோல் நம்முடைய அரசும் சர்க்கரை ஆலைகளை அரசுடைமையாக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் கரும்புப் பண்ணைக் கழகம் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள், பாராட்டுக்குரியது. கரும்புப் பண்ணை வாரியத்தில் 6,515 ஏக்கர் இருக்கிறது. கரும்பு விளைகின்ற நிலங்களை எல்லாம் அரசாங்கம் மேற்கொண்டு எல்லாக் கரும்பாலைகளுக்கும் கரும்பு தருவதற்கு கரும்புப் பண்ணைக் கழகத்தின் மூலம் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசன முன்னேற்றத்திற்காகத் தீவிரமான சில திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். பல்லாண்டுகளாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் திட்டத்தை தமிழக அரசு வீடு கட்டும் வாரியத்தின் மூலமாக இன்றையதினம் ஆரம்பித்திருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் மளமளவென்று நிறைவேறும் வகையில் நிர்வாக அமைப்புகள் நல்ல முறையில் இருந்தாக வேண்டும். நிர்வாகத்தை முடுக்குகின்ற முறையில் அரசாங்கம் நேரடியாக, திறமையாக அந்த வேலைகளைச் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்வது மாத்திரமல்லாமல் கைவசப்படுத்தப்பட்ட மனைகளில் தான் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படும் என்ற நிலையையும் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். வீடு கட்டுவதற்கு லாயக்கில்லாத மனைகள் ஒரு காலத்தில் வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டன. அம்மாதிரி மனைகளில் கட்டுவது என்பதை சம்பிரதாயமாக வைத்துக் கொள்ளாமல் தகுதியான இடங்களில் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

ஓமியோபதி மருத்துவக் கல்லூரியைச் சென்னையில் அமைக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நென் மாவட்டங்களில், திருச்சியிலோ அல்லது தஞ்சையிலோ அந்த ஓமியோபதி கல்லூரியை ஆரம்பிக்கலாம். எதற்கெடுத்தாலும் சென்னையே தேர்ந்தெடுப்பதால் வெளியிலிருந்து வந்து பார்க்கிறவர்களுக்கு பெரிய வளர்ச்சி பெற்று விட்டதாகத் தோன்றுகிறது. இதனால்

1974 மார்ச் 7] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

மத்திய அரசு நம்முடைய மாநிலத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய பங்கை முறையாகக் கொடுக்காமல் தப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, திருச்சியிலோ, தஞ்சையிலோ இந்த ஓமியோபதி மருத்துவக் கல்லூரியை ஏற்படுத்த முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சையிலே ரெயில்வே செஸ் ஃபண்ட் மூலமாக விவசாயக் கல்லூரி ஒன்றையும் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 17 உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்காகப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இனி பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் 10 நிமிடங்களுக்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

* திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் அளித்திருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது ஒருசில கருத்துக்களைப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக முதலில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டு நிதிநிலை அறிக்கை மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கும் முதல்வர்களின் அறிக்கைகளுக்கெல்லாம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நம்முடைய தமிழக முதல்வர் அவர்கள் சமர்ப்பித்ததன் மூலம் தமிழக வரலாற்றிலே ஒரு புதிய அத்தியாயத்தைத் துவங்கி இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். இதை எல்லா ஏடுகளும் பாரபட்சமின்றிப் பாராட்டியிருப்பதை படித்தவர்கள் அனைவரும் உணர முடியும். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள்கூட நிதிநிலை அறிக்கையில் எந்தவிதமான குறைபாடுகளையும் கண்டு பிடிக்க முடியாமல் பொதுவான பிரச்சனைகளைப் பேசக்கூடிய சூழ்நிலையை முதல்வர் அவர்கள் உருவாக்கி இருக்கிறார்கள்.

‘இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்’ தலையங்கத்தில் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உங்களுடைய அனுமதியின் பேரில் நான் ஒரு பகுதியைப் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“ In the storm of Central budget and railway budget, Tamil Nadu budget presented by the Chief Minister of Tamil Nadu may be compared to a gentle wind. ”

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்] [1974 மார்ச் 7]

மத்திய அரசாங்கம் சமர்ப்பித்த நிதிநிலை அறிக்கையும், ரயில்வே அறிக்கையும், புயலைப் போல் வீசிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், தமிழக முதல்வர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கை மெல்லிய பூங்காற்றைப் போல் வீசிக் கொண்டிருக்கிறது என்று மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

பராபட்சமற்ற முறையில் பத்திரிகைகள் எந்த அளவுக்குப் பாராட்டி இருக்கின்றன என்பதற்காக இதனை எடுத்துக் காட்டினேன். அதைப் போலவே மற்ற பத்திரிகைகளும் எழுதியிருக்கின்றன.

‘மெயில்’ பத்திரிகையில் கூட அதிகமான வரிகள் எதுவும் விதிக்கப்படாமல் வந்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல் மத்திய அரசாங்கத்தைத் தட்டிக் கேட்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பதையும் ‘மெயில்’ பத்திரிகை வரவேற்றிருப்பதை உங்கள் மூலமாகச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“The Chief Minister's budget is apt to attract harsh criticism, especially of his stand against the Centre, to which he attributes the major handicaps in the economy and finances of Tamil Nadu. But a careful analysis and assessment will prove that the Chief Minister has some relevant points to make which the Centre has to ponder over.”

முதலமைச்சர் மத்திய அரசை மிகவும் வன்மையாகக் கண்டிக்கக்கூடிய விதத்தில் நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருந்தாலும் அதில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது இந்த அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்து ஆராய்ந்து பார்த்தால் உண்மையிலேயே அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களுக்கு மத்திய அரசு ஆளாகிறது என்று மெயில் பத்திரிகை தன் தலையங்கத்தில் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது.

இதேபோல் மற்ற பல பத்திரிகைகளும் நம்முடைய இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி இருப்பதைக் காண்கிறோம். தினமணி பத்திரிகை கூட நமது தமிழக முதல்வர் அவர்களின் நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாடு முற்போக்கான மாநிலம் என்று காரணம்

1974 மார்ச் 7] [திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

காட்டி மத்திய உதவி குறைகிற நடைமுறையை முதல்வர் அவர்கள் ஆட்சேபித்திருப்பதில் நியாயம் இருக்கிறது. இந்த மாநிலம் விரிவான அடிப்படையில் சமூக நலப் பணியினை மேற்கொண்டிருக்கிறது. நிர்வாகத் திறமையும் அதிகம் என்று சொல்ல வேண்டும். எனவே அதிக உதவி கிடைப்பதுதான் நியாயம் என்ற முறையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் உள்ள பல்வேறு நல்ல அம்சங்களைப் பல உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். விவசாய வளர்ச்சிக் காக ரூ. 68.81 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது உள்ளபடியே பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். கடந்த ஆறு ஏழு ஆண்டுகளாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் காரணமாக நம் தமிழ் நாட்டில் நெல் உற்பத்தியின் அளவு 37 லட்சம் டன்னிலிருந்து 52 லட்சம் டன்னாக உயர்ந்துள்ளது. தமிழ் நாட்டின் முன்னேற்றத் தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வரிகளை மக்கள்மீது சுமத்தாமல் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மத்திய அரசின் நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால்—தபால் கார்ட், துணி, காபி, சிகரெட், சோப் பேர்ன்ற எல்லாப் பொருள்களின் விலைகளும் ஏறியிருக்கின்ற நிலைமையில் மத்திய சர்க்கார் விதித்துள்ள வரிகள் மூலம் இங்கிருக்கின்ற ஏழை, நடுத்தர மக்கள் பாதிக்கப்படக் கூடிய விதத்தில் இருப்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆனால் தமிழ் நாட்டில் சமர்ப்பித்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையை எடுத்துப் பார்த்தால் பல வரிகளை எல்லாம் இன்று ஒருமுனைப்படுத்தி நமது தமிழக முதல்வர் அவர்கள் 59 பொருள்களை ஒருமுனை விற்பனை வரியின் கீழ் கொண்டு வந்திருப்பதன் மூலம் விற்பனை வரி முறையை மாற்றியமைத்திருக்கிறார்கள். வரிச் சீர்திருத்தம் ஒரு விதத்திலும், மற்றொரு விதத்தில் பொது மக்களுக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் இடையே இருந்த தொந்தரவுகள் நீங்கும் விதத்திலும் இந்த ஒருமுனை விற்பனை வரி முறை அமைந்துள்ளது.

அதேபோல் சிறு வியாபாரிகளுக்கு ரூ. 25,000-ல் இருந்து ரூ. 50,000 வரை உள்ள வருமானத்திற்கு வரி விலக்கு அளித்திருப்பது பாராட்டுதற்குரியது.

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்] [1974 மார்ச் 7]

அதேபோல் விறகு, மாட்டுத் தீவனம் போன்றவைகளுக்கு விலக்களித்திருப்பதும் எல்லோரும் பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் மாவட்ட வளர்ச்சிக் கழகங்கள் நிறுவுவதற்கு வழிவகை கண்டிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். இராமநாதபுரம், கோவை, தர்மபுரி, தஞ்சை மாவட்டங்களில் மாவட்ட வளர்ச்சிக் கழகங்கள் ஆரம்பிப்பதற்கான அறிவிப்பு இதிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதேபோல் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலும் அப்படிப்பட்டதொரு மாவட்ட வளர்ச்சிக் கழகத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இரண்டு மூன்று மாவட்டங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரு பல்கலைக் கழகம் வீதம் நம் தமிழ் நாட்டில் உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் விவசாயத்திற்கான பல்வேறு நல்ல திட்டங்களைக் குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே சமயத்தில் என் தொகுதியில் உள்ள சில பிரச்சினைகள் பற்றி இங்கு குறிப்பிட வேண்டியது என் கடமை என்ற முறையில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கணியம்பாடியை ஒரு துணைத் தாலுக்காவாக மாற்றவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வேலூர் மாவட்டத்தின் தலைநகரமாக இருக்கிறது. மேலும் வேலூரைச் சுற்றி பல கிராமங்கள் இருப்பதால் கணியம்பாடியை ஒரு துணைத் தாலுக்காவாக மாற்றவேண்டும். அப்படிச் செய்வதன் மூலம்தான் அங்குள்ள மக்கள் தங்கள் பிரச்சினைகளைச் சுலபமாகத் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும். ஆகவே கணியம்பாடியை ஒரு துணைத் தாலுக்காவாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் என் தொகுதியில் உள்ள பல்வேறு ஹரிஜனக் காலனிகளுக்கு இதுவரையில் வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் கொடுக்கப்படாத ஒரு சூழ்நிலை இருந்து கொண்டு வருகிறது. மூன்று ஆண்டுகளாக அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருந்தும் கூட மாவட்ட ஈல அதிகாரிகள் காலந்தாழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கம்ம

1974 மார்ச் 7] [திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

சமுத்திரம், மேல்வல்லம், ஒடுக்கத்தூர் போன்ற இடங்களில் ஹரி ஜனங்களுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டா வழங்கப்படாததால் அவர்கள் கஷ்டப்படும் நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அங்குள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் வழங்குவதில் தீவிரக் கவனம் செலுத்தி அவைகளை விரைவில் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் கண்ணமங்கலம், ஒடுக்கத்தூர் பேரூராட்சிகளுக்கு குடிநீர் வாரியத்தின் மூலம் குடிநீர் வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடிநீர் வாரியத்தின் இன்வெஸ்டிகேஷன் சார்ஜஸ் அதிகமாக ஆவதால் பேரூராட்சி மன்றங்களாக இருந்தாலும் கூட அவைகளுக்குப் போதிய நிதி வசதி இல்லாததால் அவைகள் அந்தத் தொகையைக் கட்டுவதற்கு இயலாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே அந்தப் பேரூராட்சிகளுக்கு அரசு விதிவிலக்கு அளித்து உடனடியாக அங்கெல்லாம் குடிநீர் வசதியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடிநீர் வாரியத்தின் தலைவர் ஒரு அதிகாரப் பற்றற்றவராவார். அதில் உள்ள இயக்குநர்கள் எல்லாம் அதிகாரிகளாக இருப்பதால் காலதாமதமாகிறதோ என்று கருதுகிறேன். ஆகவே அதில் மேலும் அதிகாரப்பற்றற்றவர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகளுக்குப் போதிய பாதுகாப்பு முறைகளை அரசு செய்து தரவேண்டும். விவசாயிகள் மழை, வெள்ளம், வரட்சி இவற்றினால் பாதிக்கப்படுகிற நேரங்களில் விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக உதவுவதற்குப் பயிர் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் முறை அல்லது வேறு ஏதாவது ஒரு முறையைக் கையாள்வதன் மூலம் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் எல்லாத் துறைகளிலும் ஓரளவு நிறைவு பெற்றிருந்தபோதிலும் பாசனத் துறையில் வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் பின்தங்கிய நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. இப்போது புதிதாக சாத்தனூர் பகுதியில் ஒரு கால்வாய் வெட்டுவதற்கு வகை செய்யப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வட வேலூர் பகுதியில், வேலூர் தாலுகாவில் பல இடங்கள் நீர்ப்பாசன

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்] [1974 மார்ச் 7]

வசதிகள் அற்ற நிலையில் இருக்கின்றன. மேலரசம்பட்டு அணைத் திட்டம் பல ஆண்டுக் காலமாக வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. இப்போது வருவாய்த் துறை அமைச்சராக இருக்கக் கூடிய திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் கூட பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது அதை நேரில் சென்று பார்த்து வந்திருக்கிறார்கள். இயற்கை அமைப்போடு கூடிய அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தந்தால் 10,000 ஏக்கருக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். ஆகவே அந்த அணைத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் நாகநதி ஆற்றுக்குக் குறுக்கே ஒரு அணை கட்டினால் அப்பகுதி மக்களுக்கு நல்ல வசதியாக இருக்கும். அதேபோல் போக்குவரத்து வசதி இல்லாத ஒருசில கிராமங்கள் என் தொகுதியில் உள்ளன. சென்னையிலிருந்து கண்ணமங்கலம் வழி ஒன்னு புரத்திற்குப் போக்குவரத்து வசதி செய்து தரவேண்டும். இப்படி பல்வேறு பிரச்சனைகள் உள்ளன. மேலும் விவசாயிகளுடைய பிரச்சனையாகிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை உடனடியாக வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். அழகுத் தேவர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து என் கருத்துக்களை அவைமுன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை நல்ல பல அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளதாக இருக்கிறது. ஏழை எளிய மக்கள், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இவர்களுக்கு நன்மை செய்யக் கூடிய அளவில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பல நல்ல அம்சங்கள் உள்ளன.

குடிநீர் வாரியம், குடிசைமாற்று வாரியம், விவசாயிகளுக்கான திட்டங்கள் போன்ற பல திட்டங்கள் உள்ளன. ஆக, நல்ல பல அம்சங்களைக் கொண்டுள்ள இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்துப் பாராட்டி என் தொகுதியில் உள்ள சில குறைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன்.

1974 மார்ச் 7] [திரு. எஸ். அழகுத்தேவர்]

(முற்பகல் 10-30)

இயற்கையிலேயே இராமநாதபுரம் பின் தங்கிய மாவட்டம். எப்போதுமே இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பின் தங்கிய மாவட்டம் என்று அறிவிக்கப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. இன்றும் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பின் தங்கிய மாவட்டமாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக அங்கே இருக்கும் அரிசன மக்களோ, பின் தங்கிய மக்களோ ஒன்றும் முன்னேற்றம் காணவில்லை. எவ்வளவோ நன்மைகளை இந்த அரசு அந்தச் சமுதாய மக்களுக்குச் செய்திருந்தும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இருக்கும் அரிசன மக்களும், பின் தங்கிய மக்களும் வசதிகளைச் சரியான முறையில் பெற முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த 1974-75-ம் வரவு-செலவுத் திட்டத்திலாவது இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு அதிகமாக நிதி ஒதுக்கி, ரோடு வசதியை, குடிநீர் வசதியை அந்த மக்களுக்குச் செய்து தரவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

நேற்றைக்குப் பேசுகிறபோது பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் அழகர்கோவில் அணையைப் பரிசீலித் துக்கொண்டு இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது அந்தப் பகுதி மக்களின் நீண்ட நாளைய கோரிக்கையாக இருக்கிறது. அந்த அழகர்கோவில் திட்டத்திற்காக ரூ. 8 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அந்த விஷயத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு அந்தப் பரிசீலனையை உடனடியாக செய்யச்சொல்லி, விரைவாக அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து வரும் தண்ணீர் அரபிக் கடலில் சென்று வீணாகக் கலப்பதைத் தடுத்து நிறுத்தி, அதன் மூலம் அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு நீர் வழங்குவதற்கான ஒரு நல்ல திட்டமாகும் இது. ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை விரைவில் செயல்படுத்தி அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் இணைப்புக் கால்வாய் மூலமாகத் தண்ணீர் சப்ளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதன் காரணமாக இராமநாதபுரம் மாவட்டம் நல்ல பயனையும், வளத்தையும் அடையும் என்று நம்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். அழகுத்தேவர்] [1974 மார்ச் 7]

சாத்தூர் பகுதியில் நீண்ட நாளாக ஒரு நூற்பாலை வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் கூட அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் வியாபாரச் சங்கத்தினர் கூட்டுறவுத் துறையில் ஒரு நூற்பாலை துவங்க வேண்டுமென்று கோரிக்கையைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் அரசாங்கமே ஒரு நூற்பாலையைத் தொடங்கினாலும் சரி, அல்லது கூட்டுறவுச் சங்கத்தினரை நூற்பாலைத் தொடங்கச் சொன்னாலும் சரி—அந்த வியாபாரச் சங்கத்தினரே செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னாலும் சரி—அவர்கள் கூட மனு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதை நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலும், சட்ட அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் கொடுத்து இருக்கிறேன். அதை அவர்கள் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் தலைநகரப் பிரச்சனை ரொம்ப நாளாக இருக்கிறது. விருதுநகரா, சாத்தூரா, சிவகாசியா என்பது பிரச்சனையாக இருக்கிறது. எந்த இடம் நல்ல சென்டராக இருக்கும் என்பதை அரசே பார்த்து, பரிசீலனை செய்து, அந்த ஊரில் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிவகாசி-கிருஷ்ணன்கோவில் ரோடு பற்றி நீண்ட நாளாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். எம். புதுப்பட்டியிலிருந்து கிருஷ்ணன்கோவில் 8 கிலோ மீட்டர் தான் இருக்கிறது. பொதுப்பணித் துறை மூலமாக ஊரக வளர்ச்சித் துறை ரோடு எடுத்து இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த ரோடு போடும் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் இருக்கும் அரிசன மக்கள், பின்தங்கிய மக்கள் எந்த வசதியும் இல்லாமல் இருப்பதால், குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக வீடுகள் கட்டித் தரவும்—இந்த வருஷம் 1 லட்சம் வீடுகள் கட்டுவதாகத் தெரிகிறது. அதில் எங்கள் பகுதியையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்—குடிநீர் வாரியத்தின் மூலமாக குடிநீர் வசதியும் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் குட்டை, குளங்கள் ஆகியவற்றை மராமத்து செய்யவும் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் கஇருக்கும் குட்டை, குளங்களையும் மராமத்து செய்வதற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எங்கள்

1974 மார்ச் 7] [திரு. எஸ். அழகுத்தேவர்]

பகுதியில் ரோடு வசதிகள் இன்னும் சரியாக இல்லை. இணைப்புச் சாலைகள் குக்கிரமங்களுக்கிடையே இல்லாமல் இருக்கிறது. இவை களையெல்லாம் நல்ல வகையில் ஆராய்ச்சி செய்து, அந்தத் துறையில் இருக்கும் அதிகாரிகளிடத்தில் எடுத்துச்சொல்லி, இணைப்புச் சாலைகளை ஏற்படுத்தவும், சாலை வசதிகளைச் செய்யவும் அரசு உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. அ. இராசமாணிக்கம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம் முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த அவைமுன் வைத்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பேசும் வாய்ப்பு பெற்றமைக்கு நான் மெத்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சமதர்ம சமுதாயம் அமைய ஒரு பாலமாக அமைந்துள்ளது என்று கூறுவதில் உள்ள்படியே மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

(திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்—தலைமை)

ஏதோ வாய்ளவில் சமதர்மம் பேசாமல் செயலளவில் செய்து காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 4 தனியார் நிறுவனங்கள் அரசுடைமையாக்கப்படும், மத்திய அரசின் அனுமதியோடு, என்றும், இனி ஏற்பட இருக்கும் சர்க்கரை ஆலைகள் அத்தனையும் பொதுத் துறையில் தான் ஆரம்பிக்கப்படும் என்றும் அறிவித்ததிலிருந்து நாம் இதை நன்றாக உணர முடியும்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கை ஏழைகளுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம் என்று கூறினால் மிகையாகாது. ஏனென்றால், ஏழைகள் வாங்கும் பொருள்களுக்கு உள்ள மறைமுக வரியை ரத்து செய்து விட்டு, அதற்கு ஒரு முனை வரியை விதித்து இருக்கிறார்கள். 59 பொருள்களுக்கு மறைமுக வரியை நீக்கியதோடு மட்டுமல்லாமல், அத்தனைக்கும் நேர்முக வரியையே போட்டு இருக்கிறார்கள். பருப்பு போன்ற அத்தியாவசியமான பொருள்களுக்கு வரி குறைப்பு செய்து இருக்கிறார்கள்.

இப்படி வரி குறைப்புச் செய்ததன் காரணமாக விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். இப்படி விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு நாம் காரியங்கள் ஆற்றி வருகையில், மத்திய அரசாங்கம் அளித்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கையையும்

[திரு. அ. இராசமாணிக்கம்] [1974 மார்ச் 7]

நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு பதிலாக, ஏழை எளிய மக்கள் வாங்கும் அன்றாடப் பொருள்களுக்கு வரியை அதிகரிக்கும் வகையில் டீசல் போன்ற பொருள்களுக்கு வரி அதிகம் விதித்து இருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக முக்கியமாக அத்தியாவசியப் பண்டங்களை ஏற்றி வரும் லாரிக் கட்டண உயர்வால், விலைவாசியும் உயருகிறது. இந்த விலைவாசி உயர்வுக்கு இந்த அரசு காரணம் அல்ல. என்றாலும், இதை எதிர்த் கட்சி ஏற்றுக்கொள்வதும் இல்லை, அதைப் பற்றிப் பேசுவதும் இல்லை.

மத்திய அரசாங்கத்தின் இந்த வரி உயர்வின் காரணமாக விலை வாசியும் ஏறி இருக்கிறது. இதனால் ஏழைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் நம்முடைய அரசாங்கம் விலைவாசியைக் குறைக்கும் வகையிலும் சிறு விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் வகையிலும் ரூ. 50,000 வரையில் வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு வரி நிவாரணம் தந்து இருக்கிறார்கள். அதற்கு என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் வருமான வரியின் வரம்பை உயர்த்தி பணக் காரர்களுக்குச் சலுகை செய்து கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்பதையும் இங்கே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத திட்டம் ஒன்றை நம்முடைய மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அது தான் சோஷல் செக்யூரிட்டி திட்டம். அந்தத் திட்டத்தை அறிவித்ததன் காரணமாக ஏழை எளிய மக்கள், தனியாரிடத்தில் வேலை பார்க்கும் மக்கள் ஓய்வூதியம் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின் காரணமாக ஏழை எளிய மக்கள் புத்துணர்ச்சி பெற்று இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், ஒரு குறிப்பிட்ட வயதை அவர்கள் அடைந்து விட்டால் அவர்களுக்கு மாதம் ரூ. 100 பெறும் வாய்ப்பைப் பெற்று இருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை அறிவித்ததற்காக நான் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் ஒரு முறை நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் கூறியதை நான் இங்கே நினைவு கூற விரும்புகிறேன். லெனின் அவர்கள் கூறினார்கள், 'நான் கிரெம்லினில் இருந்தாலும்

1974 மார்ச் 7] [திரு. அ. இராசமாணிக்கம்]

என்னுடைய எண்ணமெல்லாம் சைபீரியா பாலைவனத்தில் தான் இருக்கும் என்று கூறினார்கள். அதே மாதிரி 'நான் கோட்டையிலே இருந்தாலும் என்னுடைய எண்ணமெல்லாம் குடிசையிலே தான் இருக்கும்' என்று நம்முடைய முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதை மனதில் கொண்டு தான் நிதிநிலை அறிக்கையிலே 8 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வீடுகள் கட்டுகின்ற திட்டத்தையும், ஒரு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டுகின்ற திட்டத்தையும் அறிவித்திருப்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களுக்கெல்லாம் மத்தியிலிருந்து ஊக்கம் வருகிறதா என்றால் வரவில்லை என்று தான் இங்கே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குடிசை மாற்று வாரியம் கட்டிய வீடுகளைத் திறந்துவைப்பதற்கு நம்முடைய பிரதமர் அவர்கள் இங்கே வரவில்லை. ஆனால், அன்டை மாநிலமான கேரளத்தில் ஒரு லட்சம் வீடுகள் கட்டிய திறப்புவிழாவைச் செய்தார்கள். ஆனால், அந்த வீடுகள் இன்றைய தினம் என்ன ஆயின என்பதை நாம் நினைவு கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அத்தனை வீடுகளும் ஒரு நாள் மழையிலே அழிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்த வீடுகள் அத்தனையும் இன்றைய தினம் இல்லை என்பதை நான் எடுத்துக் கூறாமல் இருக்க முடியாது. ஊழல் வாதம் பேசுகின்ற கம்யூனிஸ்டு தலைவர் அதை மறைக்கப் பார்க்கிறார்கள். அதை இங்கே ஒப்புக்கொள்ளவும் இல்லை என்பதை இந்த மன்றத்தில் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிக் கருத்துத் தெரிவித்த சகோதரி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள், எதற்கெடுத்தாலும் மைய அரசை நிதிநிலை அறிக்கையில் சாடி இருக்கிறார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அவர்கள் கட்சியைச் சார்ந்த முதல் அமைச்சர் அர்ஸ் அவர்கள் என்ன கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவுகூற விரும்புகிறேன். கர்நாடக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் ஏன் இன்னும் கையெழுத்து ஆகி வரவில்லை என்று கேட்டதற்கு, முதல் அமைச்சர் அர்ஸ் அவர்கள் கூறினார்கள். 'நம்முடைய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் மத்தியில் சுயநலமிகள் அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக இன்னமும் கையெழுத்து ஆகி வரவில்லை' என்று அந்த மாநில சட்டமன்றத்தில் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆக, மத்திய அரசை

[திரு. அ. இராசமாணிக்கம்] [1974 மார்ச் 7]

நாங்கள் குறை கூற வேண்டும் என்பதற்கு வேறு எந்தவிதமான காரணமும் கிடையாது. நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பங்குத் தொகை சரியான முறையில் கிடைக்காத காரணத்தினால்தான் நாம் மத்திய அரசைக் குறை கூறவேண்டிய அளவிற்கு வரவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது.

அடுத்து, என்னுடைய கோரிக்கையை ஏற்று, நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் நாகை மருத்துவ மனைக்குக் கூடுதலான கட்டடங்கள் கட்டித் தரப்படும் என்று அறிவித்திருப்பதை நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

இன்னும் சிறு பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் வேட்டைக் காரனிருப்பு, விழுந்தமாவடி ஆகிய ஊர்களுக்கு இறைவைப் பாசனத் திட்டத்தினைக் கொடுத்து, அப்பகுதி மக்களுக்கு வாழ்வளித்திட வேண்டுகிறேன். சடையன் கோட்டகம் என்ற ஊருக்கு இடையில் உள்ள உப்பற்றறுக்குக் குறுக்கே ஒரு பாலமும், கருவேலங்கடை, வடலூர், குறிச்சி, நிர்த்தனமங்கலம் போன்ற ஊர்களை இணைக்க வேதாரண்யம் கால்வாயில் கருவேலங் கடையில் ஒரு பாலமும், சாடையம் அமைத்துத் தர வேண்டுகிறேன். பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கும் தஞ்சை மாவட்டம் தொழில் துறையில் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருக்கிறது. இந்த மாவட்டத்தில் நல்ல தொழிற்சாலைகளை அமைத்து உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்பட இருக்கிற உரத் தொழிற்சாலைகளில் ஒன்றை என்னுடைய மாவட்டத்தில் என்னுடைய பகுதியிலே நிறுவித் தர வேண்டும்.

மேலும் அங்கே ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை அமைத்துத் தர வேண்டும். அதற்குத் தேவையான மூங்கில், வைக்கோல் ஆகிய பொருள்கள் எங்களுடைய மாவட்டத்தில் அதிகமாகக் கிடைக்கின்றன என்பதையும் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக, தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் நம் முடைய முதல்வர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையை வைத்த நேரத்தில் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் கூச்சல் போட்டு குழப்பத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த நேரத்தில் திருவண்ணாமலை,

1974 மார்ச் 7] [திரு. அ. இராசமாணிக்கம்]

திருச்செங்கோடு இடைத் தேர்தல்களில் காங்கிரஸ் வெற்றி பெறவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அப்பொழுது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பித்த நேரத்தில் தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் இப்படி கூச்சல், குழப்பம் விளைவிக்காததற்குக் காரணம், அண்ணா அவர்கள் கற்றுத் தந்த கண்ணியத்தையும், கடமையையும் கடைப்பிடித்தது தான். அதே சபயத்தில் சபையின் நாகரிகத்தையும் வளர்க்க வேண்டும் என்று விரும்பினோம். அண்ணாயிசம் பேசுபவர்கள் இப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிற நிலையில், அதுதான் அண்ணாயிசமா அல்லது அவர்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கிற கல்யாணசுந்தரமிஸமா என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே, தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபையின் பாரம்பரியத்தை நீங்கள் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டு, இந்த வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. பி. கோபால்: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மேல் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

10 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அதிக வருமானம் கிடைக்கும் வகையில் ஒரு சில வரிகள் மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நிர்வாகத்தில் சிக்கனம், கண்டிப்பு, சீரிய கவனம் செலுத்தியிருந்தால், இந்த வரி விதிப்பு தேவையில்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும். தமிழ் நாட்டில் தியேட்டர் கார்ப்பரேஷன் என்று ஒன்று அமைத்து, அதன் மூலம் ஸ்டைம்-பெர்மனென்ட் தியேட்டர்கள் கட்டுவதற்கு உதவி செய்வதற்காக ஒரு லட்சம் ரூபாய் என்று இருந்ததை ஒரு லட்சத்து இருபதாயிரம் ரூபாயாக அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மேலும் அவர்களுக்கு ஸ்டாம்பு ட்யூட்டியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரொஜெக்டர் விதிகள் தளர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் உபகாணங்கள் வாங்குவதற்கு உதவி செய்வதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதெல்லாம் தேவைதானா என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. பி. கோபால்]

[1974 மார்ச் 7]

அடுத்தபடியாக, பொங்கல் விழாவிற்கு ரூ. 40,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொங்கல் விழா, கோடை விழா, சாரல் விழா, பூம்புகார் விழா போன்றவை இன்றைக்கு நம்முடைய நிதிநிலையைப் பார்க்கிறபொழுது அவசியம் இல்லாத ஒன்று என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மின்சார வாரியத்தில் இளநிலைப் பொறியாளர்கள் காலி இடங்கள் 603. ஆனால் அதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் 847. அதிகமாக 244 பொறியாளர்கள் ஏன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள், எந்த சூழ்நிலையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சென்ற ஆண்டில் இந்தப் பேரவையில் குதிரைப் பந்தயத்தில் பல தவறுகள் நடக்கின்றன, புக்கி முறையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் நரசிம்மன் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். பழையபடியே புக்கி முறையைக் குதிரைப் பந்தயத்தில் புருத்தியபொழுது குற்றம் சாட்டிய உறுப்பினரையே ஒரு ஸ்டீவர்டாக நியமித்திருக்கிறார்கள். ஒரு நிலையான கொள்கை இல்லாமல் இந்த அரசு இருந்து வருகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

வீட்டு வசதி வாரியத்தில் சுமார் 2 கோடி ரூபாய் வரையில் ஆங்கு தங்குபவர்களிடமிருந்து வசூலாகாமல் இருக்கிறது. இது போன்று அரசாங்கத்திற்கு உட்பட்ட வீட்டு வசதி வாரியத்தில் 2 கோடி ரூபாய் இதுவரையில் ஏன் வசூல் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. வீட்டு வசதி வாரியத்தில் சமீபத்தில் 11 ஜூனியர் இன்ஜினியர்களை அசிஸ்டெண்டு என்ஜினியர்களாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். அது முறையற்றது என்று நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பதவி உயர்வுக்குக் குறைந்தபட்சம் 5 ஆண்டுகளுக்கு அவர்கள் பணியாற்றியிருக்க வேண்டும். மேலும் என்ஜினியரிங் பட்டதாரிகளாக இருக்க வேண்டும் என்று இருக்கும்பொழுது, விதிமுறைக்குப் புறம்பாகப் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நீதிமன்றம் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது.

தி.மு.க. அறப் பொறுப்புக் கழகத்திற்கு 4 ஏக்கர் 67 சென்டு ரூ. 9 லட்சத்திற்கு வாங்கப்பட்டிருப்பதாக எங்கள் ஊழல் புகார் கொடுத்த பதிலில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஒரு ஏக்கர்

1974 மார்ச் 7] [திரு. கே. பி. கோபால்]

ரூ. 1,93,000 ஆகின்றது. அதே சமயத்தில் கோட்டீர் பகுதியில் வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு 22 ஏக்கர் ரூ. 50 லட்சத்திற்கு வாங்கப் பட்டிருக்கிறது. அங்கு ஒரு ஏக்கர் ரூ. 2,27,000 ஆகின்றது. அந்த அளவுக்கு சென்னையிலே மவுண்டு ரோடில் தி.மு.க. அறப் பொறுப்புக் கழகம் ஒரு ஏக்கர் நிலம் ரூ. 1,93,000-க்கு வாங்கியிருக்கிறது. ஆனால், கோட்டீர் பகுதியில் ஒரு ஏக்கர் ரூ. 2,27,000.

தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் பெடரேஷன் தணிக்கையிலே 1967 முதல் 1970 வரையில் ஒரு கோடி 10 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் என்பது இந்தப் பேரவையிலேயே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே இந்தக் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடியில் அரிசி இருப்பை சரி பார்க்கும்பொழுது இருப்புக் குறைவு மதிப்பு ரூ. 1,58,00,000. இதைப்போன்ற கவனக் குறைவைத் தவிர்த்தால் இந்த வரிவிதிப்பைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், விளம்பரம் கொடுப்பதிலே ஒரு வரைமுறை இருக்க வேண்டும். திருவள்ளூர் பாலம் திருநெல்வேலியில் கட்டப்பட்டு திறப்பு விழா நடைபெற்றது. திறந்த மூன்றாவது நாளில் இது பற்றி பத்திரிகையிலே விளம்பரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருவள்ளூர் பாலம் திறந்து மூன்றாவது நாள் என்று விளம்பரம் வெளிவந்திருக்கிறது. சினிமாத் துறையிலே நாம் கண்டிருக்கிறோம். வெற்றிகரமான மூன்றாவது வாசம், பத்தாவது வாரம் என்று விளம்பரம் வெளிவரும். பாலம் திறக்கப்படும்பொழுது இதுபோன்று விளம்பரம் கொடுக்கப்படலாம். ஆனால், திறந்த மூன்றாம் நாளன்று ஒரு விளம்பரம் கொடுக்கப்படுகிறது.

அதேபோல பரிசுச் சீட்டு குலுக்குகின்ற இறுதி நாள், இன்னும் இரண்டு நாட்கள் இருக்கின்றன, ஐந்து நாட்கள் இருக்கின்றன, நான்கு நாட்கள் இருக்கின்றன என்று ஒரு விளம்பரம். ஏதோ மாண தண்டனையை எதிர் நோக்கி இருக்கும் ஒரு கைதி தன்னுடைய இறுதி நாளை எண்ணிக் கொண்டிருப்பது போல விளம்பரம் தரப்படுகிறது.

மேலும் இந்த வரி விதிப்புக்குத் காரணம் வருவாய்க் கணக்கிலே ஏற்றவாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளதுதான் என்று நான் கருதுகிறேன். மோட்டார் வாகன சீரமைப்பு என்ற முறையிலே வரி

[திரு. கே. பி. கோபால்] [1974 மார்ச் 7]

விதிப்பு அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. அப்படி இருந்தும் 1974-75-ம் ஆண்டு எதிர்பார்க்கப்படும் வருமானம் ரூ. 24 கோடியே 77 லட்சம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 1973-74-ம் ஆண்டு வருமானம் 27 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாயாகும். ஏற்கெனவே வரி விதிப்பை அதிகரித்திருந்தும் சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு வருமானத்தில் சுமார் 4 கோடி ரூபாய் குறைவாக மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப்போலவே மாநில ஆயத் தீர்வை இருக்கிறது. 1974-75-ம் ஆண்டுக்கு எதிர்பார்க்கப்படுகிற வருமானம் சுமார் 18 கோடி ரூபாய். சென்ற ஆண்டு இவர்கள் மதிப்பிட்டது 36 கோடி ரூபாய். ஆனால் கிடைத்தது 45 கோடி ரூபாய். இப்போது மது வகை களுக்கு இருந்த 12 சதவிகித வரியை 25 சதவிகிதமாக உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். அதாவது இரண்டு மடங்கு அதிகரித்திருக்கிறார்கள். இருந்தும் எதிர்பார்க்கும் வருமானம் 18 கோடி ரூபாய் என்று கூறுகிறார்கள். எனவே, வசவினத்தில் இவர்கள் எதிர்பார்ப்பதைவிட அதிகமாக வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கல்விக்கு 110.15 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படித் தொகை ஒதுக்கியிருந்தும் கல்வி ஸ்தாபனங்களில் காலி இடங்களை உடனுக்குடன் பூர்த்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதிகமாகக் காலதாமதம் ஆகிறது. முக்கியமாக பெரிய குளம் கல்வி மாவட்டத்தில் கல்வி அதிகாரி இடம் காலியானது. 1-7-1973-லிருந்து 15-2-1974 வரை சுமார் 7 மாதங்கள் புதிய அதிகாரி நியமிக்கப்படவில்லை. அதைப் போலவே மதுரையில் முதன்மைக் கல்வி அதிகாரி—சி.இ.ஓ.—22-5-1973-லிருந்து 1-11-1973 வரை நியமிக்கப்படவில்லை. அதற்குப் பின்பு நியமிக்கப்பட்ட முதன்மைக் கல்வி அதிகாரி இரண்டு மாதத்திலேயே மாற்றப்பட்டுவிட்டார். மீண்டும் பெப்ரவரி மாதத்திலேதான் நியமிக்கப்பட்டார். அதன் காரணமாகப் பள்ளி நிர்வாகம் சரியாக நடக்கவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதன் காரணமாக, உத்தமபாளைய வட்டத்தில் கூடலூரில் உள்ள வ.உ.சி. பள்ளியில் 17 ஆசிரியர்கள் பணியாற்றினார்கள். அந்த நிர்வாகம் 6 ஆசிரியர்களைத் திடீரென்று நீக்கிவிட்டது. மேலும் 5 ஆசிரியர்களை நீக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றது.

1974 மார்ச் 7] [திரு. கே. பி. கோபால்]

உரிய காலத்தில் இதுபோன்ற பதவிகளுக்கு எவரும் நியமிக்கப் படாததால், இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் ஆங்காங்கே இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

வருமானம் 1966-67-ம் ஆண்டைக் காட்டிலும் இரண்டரை மடங்கு அதிகரித்திருக்கிறது. இருந்தாலும் செலவினங்களில் அந்த அளவு விகிதாச்சாரப்படி ஒதுக்கப்படவில்லை. சிறைச்சாலைகளுக்கு 1966-67-ம் ஆண்டிலே ஒதுக்கப்பட்ட நிதி சுமார் 2 கோடி ரூபாய். ஆனால் இப்போது 1973-74-ம் ஆண்டிலே 2 கோடியே 6 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வருமானத்திற்குத் தக்க அளவிலே சிறைச்சாலைகளுக்கு நிதி ஒதுக்கி வசதிகள் செய்யப்படவில்லை; சிறைச்சாலைகளில் வசதிகள் பெருகவில்லை.

சிறைச்சாலைகளைப்பற்றிச் சொல்லும்போது கடந்த அக்டோபர் மாதத்தில் நடைபெற்ற போராட்டத்தைப்பற்றியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்தப் போராட்டத்திலே கலந்து கொண்டவர்களை 'பி. கிளாஸ் வீரர்கள்' என்றும் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன என்று முரசொலி பத்திரிகையில் பட்டியல் போட்டார்கள். அந்தப் பட்டியல்படி பயன்கள் கிடைக்கவில்லை 'பி. கிளாஸ்' கைதிகளுக்கு. அந்தப் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டவர்களுக்கு 3 மாதம், 4 மாதம் தண்டனை என்று பத்திரிகைகளிலே செய்தி வந்தது. அதைத் தெரிந்தும் பலர் போராட்டத்திலே கலந்துகொண்டார்கள். ஆனால் முரசொலி பத்திரிகையில் பட்டியல் போட்டு, காட்டியது எந்த அளவுக்கு உண்மைக்குப் புறம்பானது என்பது நண்பர் சுப்பு அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். ஏனென்றால் விவசாயப் போராட்டத்திலே கலந்துகொண்டு, நானும் அவரும் ஒரே சிறையில்—மதுரையில் இருந்தோம். 'பி. கிளாஸ்' கைதிகளுக்கு ஒரு தனி அறை, ஒரு கட்டில், ஒரு மெத்தை உண்டு என்று பட்டியலில் காட்டியிருந்தார்கள். அதுபோன்ற நிலைமை அங்கே இல்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போன்றே தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு என்ற தலைப்பில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள். 1966-67-ல் வருமானம் சுமார் 194 கோடி ரூபாய். அன்றைக்கு செலவிடப் பட்டது சுமார் 2 கோடி ரூபாய். 1969-70-ல் செய்யப்பட்ட நிதி

[திரு. கே. பி. கோபால்]

[1974 மார்ச் 7]

ஒதுக்கீடு சுமார் 78 லட்சம். 1970-71-ல் 86 லட்சம். 71-72-ல் 92 லட்சம். 72-73-ல் ஒரு கோடியே 4 லட்சம் ரூபாய். 73-74-ம் ஆண்டில் ஒரு கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய். ஆக காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் வருமானம் குறைவாக இருந்தபோதிலும் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு என்ற தலைப்பில் அதிக அளவு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. இப்போது மிகவும் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக, சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனம் நாட்டுடைமையாக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிறுவனம் நாட்டுடைமையாக்கப்படுவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்பட்டது எதிர்க்கட்சிகளினால் தான். ஆகவே, அந்தப் பெருமை எதிர்க்கட்சிகளையே சேரும். 29-3-1971 அன்று சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனத்திற்கு தனிச் சலுகைகள் காட்டப்பட்டன என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டபோது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் ஆயிரம் தொழிலாளர்களின் நலனுக்காக அந்தச் சலுகை காட்டப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். பின் 9-12-1972-ல் நடைபெற்ற விவாதத்திலே மாண்புமிகு தொழிலமைச்சரவர்கள் 400 தொழிலாளர்களின் நலன்களுக்காக அந்தச் சலுகை காட்டப்பட்டது என்றார்கள். இப்படிப் பல முறை அந்த நிறுவனம் பற்றி இந்த மன்றத்திலே எதிர்க்கட்சிக்காரர்களால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறபடியால், இப்போது தேசியமயமாக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பெருமை எதிர்க்கட்சிகளையே சேரும்.

அடுத்து, இப்போது வெளியிடப்பட்டிருக்கும் புதிய பரிசுப் பத்திரத் திட்டம் வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் அதற்காக எவரையும் நிர்ப்பந்திக்கக்கூடாது. ஒவ்வொருவருக்கும் இவ்வளவு தொகை என்று ஒதுக்கீடு செய்து விட்டால் அதிகாரிகள் மற்றவர்களை நிர்ப்பந்திக்கக் கூடும்.

இறுதியாக ஒன்றை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 'பெற்ற வனுக்குத்தான் தெரியும் பிள்ளையின் அருமை' என்று சொல்வார்கள். அதைப்போல நம்மைத் தேர்ந்தெடுத்த எஜமானர்களுக்குத் தான் இந்த அரசின் திட்டங்களும், நடைமுறைகளும் தெரியும். 7 ஆண்டு சாதனை என்று சொல்லி நமது முதலமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய உரையை முடித்திருக்கிறார்கள். 7 ஆண்டு காலத்திலே

1974 மார்ச் 7]

[திரு. கே. பி. கோபால்]

அவர்கள் புரிந்தது சாதனையா அல்லது வேதனையா என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்காக நிச்சயமாக ஏப்ரல் மாதத்தில் நகராசபைத் தேர்தலை நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி : மதிப்பிற்குரிய மாற்றுத் தலைவரவர்களே, நமது மன்றத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அண்மையிலே மத்திய அரசு நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்த நேரத்தில் இந்த நாட்டி மக்களுக்கு குறிப்பாக ஏழை மக்களுக்கும் நடுத்தர மக்களுக்கும், ஒரு பெரிய கலக்கம் ஏற்பட்டிருந்தது. எவ்வாறு தொழில் செய்வது, எப்படி வாழ்க்கை நடத்துவது என்ற ஒரு கலக்கம் இருந்தது. இன்று நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அந்தக் கலக்கத்தை ஓரளவு போக்கி இருக்கிறது என்பதை நாம் மட்டுமல்ல; எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். காரணம் இன்றைக்கு கமக்கு வேண்டிய உணவு, உடை, இருக்கின்ற அத்தியாவசியப் பண்புகளின் விலைக் கட்டுப்பாடு இவைகள்தான். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் உணவிலே தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறோம். எந்த மாநிலத்திலேயும் கிடைக்காத அளவுக்கு அரிசி தாராளமாக இங்கே கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே நாம் கொடுத்து வைத்தவர்கள் என்கூடச் சொல்லவேண்டும்.

அதற்குப் பிறகு, சமைப்புதற்கு வேண்டிய எண்ணெய்ப் பொருட்கள், பருப்பு வகைகள் இவைகளுக்கு எல்லாம் மத்தியிலே உள்ளவர்கள் வரியை உயர்த்தி இருந்தாலும் நம்முடைய மாநில அரசில் இன்றைக்கு அவைகளுக்கெல்லாம் வரியைக் குறைத்து, அதற்கு மேற்கொண்டிருக்கிற நல்ல வழிவகைகளை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

வியாபாரிகள்—சிறு கடைகள் வைத்து நடத்துகின்ற 40,000 பேர்களுக்குப் பயனளிக்கின்ற வகையில் இன்றைக்கு அவர்களுக்கு விற்பனை வரி விலக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல பல நல்ல காரியங்களை நாம் இன்றைக்குச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் மத்திய அரசில் அதிக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு

[திரு. கு. காமாட்சி]

[1974 மார்ச் 7]

வருமான வரியை 98 சதவிகிதத்திலிருந்து 75 சதவிகிதமாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். அதிகமான அளவுக்கு 'சூப்பர் டாக்ஸ்' கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்குச் சலுகை காட்டி இருக்கிறார்களே தவிர, சிறிய வியாபாரிகளுக்கு அவர்கள் எந்தவிதமான சலுகையும் அவர்களுடைய பட்டியலில் காட்டவில்லை.

பஸ் முதலாளிகள் மீதும், மதுபானங்கள் மீதும் நாம் அதிக வரி சுமத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் மத்திய அரசு பட்டியலிலே சாதாரண கார்டு, கவர், தந்தி போன்றவைகளுக்கு அதிகக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டுமென்று போட்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

(முற்பகல் 11.00)

இன்றைக்கு விவசாயிகள் நல்ல பயன் அடையும் அளவுக்கு மாட்டுத் தீவனத்திற்கு விற்பனை வரியில் இருந்து விலக்கு அளித்திருப்பதை எல்லோரும் வரவேற்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர்களுக்குக் குறுகிய காலக் கடனாகவும், நீண்ட காலக் கடனாகவும் 81 கோடி, 17 கோடி என்ற அளவில் ஒதுக்கியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

அதேபோல் குடிமசாமத்து வாய்க்கால்கள் சரிவர வெட்டப் படாமல் தூர்ந்து பேரய் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் சீரமைக்க வேண்டுமென்று, அந்த குடிமசாமத்து வாய்க்கால்களை எல்லாம் பொதுப்பணித் துறையினிடத்தில் ஒப்படைத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்று என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த கடன்களை எல்லாம் ஏறத்தாழ ஒரு கோடி அளவுக்கு இந்த அரசு தள்ளி இருப்பதை கைத்தறி நெசவாளர் சமுதாயம் நிச்சயமாக வரவேற்கும் என்றே நான் நம்புகிறேன்.

அதேபோல் அரிசன மக்களுடைய குடியிருப்புப் பகுதி எல்லாம் ஒரு காலத்தில் இருளடைந்து கிடந்தது என்கிற நிலைமையை மாற்றி, மின்சார விளக்குகள் எல்லாம் போடப்பட்டு

1974 மார்ச் 7]

[திரு. கு. காமாட்சி]

அவை இன்றைக்கு எரிந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்த மின்சார விளக்குகளுக்கு, அவர்கள் இன்றையதினம் கட்டணம் செலுத்த வேண்டியதில்லை என்ற நிலைமையைத் தமிழக அரசு உருவாக்கியிருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும்.

அதேபோல் இன்றைக்கு அண்டை மாநிலங்களில் எல்லாம் சென்று பார்த்தால் அநேக கிராமங்கள் அப்படியே இருளில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றன. ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மின்சார விளக்குகள் போடப்படாத கிராமங்களே கிடையாது என்கிற நிலைமையை—நமது கலைஞர் அவர்களது தலைமையில் இருக்கிற அரசு, இந்த நாட்டில் இருக்கிற ஏழைகள், நடுத்தர மக்களுக்குப் பயன்படத்தக்க அளவுக்கு, தமக்கு இருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு பல நன்மைகள் செய்திருப்பதோடு இதனையும் உருவாக்கியிருக்கிறது என்பதை நம்மில் யாரும் மறுக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாம் இங்கே பல தொழிற்சாலைகளைத் தேசியமாக்கியிருக்கிறோம். பஸ் வழித்தடங்களைத் தேசியமாக்கினோம். மின்சாரத்தைத் தேசியமாக்கினோம். எனக்கு முன்பு பேசிய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் கூட சக்தி பைப்ஸ் தொழிற்சாலையை, அவர்கள் சொன்ன காரணத்தினால் தேசியமயமாக்க முன்வந்திருப்பதைப் பாராட்டினார். எதிர்க்கட்சிக்காரர்களது கருத்துக்கு இந்த அரசு எவ்வளவு மரியாதை கொடுத்து நடந்திருக்கிறது என்பதற்கு இது நல்ல உதாரணம் என்பதை அவர்களும் புரிந்துகொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதுபோல் நல்ல காரியங்கள் எதுவாக இருந்தாலும், இந்த அரசுக்கு எடுத்துச் சொன்னால் அவைகளை இந்த அரசு செய்யத் தாமதிக்காது என்பதை, இந்த உதாரணத்தைக் கொண்டே சொல்ல முடியும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் இவ்வளவு நிம்மதியாக மக்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் இந்த மாநிலத்தில், எப்படியாவது குழப்பத்தை விளைவித்து, அதன் காரணமாக இவ்வளவு நல்ல காரியங்களைச் செய்கிற இந்த அரசைக் கவிழ்த்துவிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் எதிர்க்கட்சி மெம்பர்களுக்கு இருக்க வேண்டாம் என்பதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்குப் பணிவன்புடன் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. கு. காமாட்சி]

[1974 மார்ச் 7]

கிறேன். தேர்தல் இருக்கிறது, வாக்காளர் பெருமக்கள் இருக்கிறார்கள். யார் யாரை ஆட்சியில் வைப்பது என்பதை அவர்கள் செய்வார்கள். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, ஆட்சிக்கு வரக்கூடிய வாய்ப்பு உங்களுக்கு ஏற்படுமானால் நாங்கள் செய்ததை விட, நீங்கள் அதிகமாகச் செய்யலாமே தவிர, இந்த அரசை இப்போதே கவிழ்த்துவிட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தைத் தயவு செய்து விட்டுவிட வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி சிலவற்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனது தொகுதியில் இன்றைக்கு எல்லா கிராமங்களுக்கும் நல்ல சாலை வசதிகளை இந்த அரசு ஏற்படுத்தித் தந்ததற்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் விளக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காகவும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் எனது தொகுதியில் அரியாறு என்ற ஆறு இருக்கிறது. அது காட்டாறு. அதன் குறுக்கே ஒரு அணையைக் கட்டினால் அந்தக் காட்டாற்றில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து வருகிற காலத்தில் தண்ணீரை அந்த அணையில் தேக்கி கொள்தூர் ஏரியை நீர்ப்பிக் கொள்ளலாம். அதன் மூலம் பாசனத்திற்கு அதிக வசதி ஏற்படும் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

எனது தொகுதியில் இருக்கிற ஏரிகள் பல தூர்ந்து இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகக் கூறி வருகிறேன். இங்கேயும் திட்டங்கள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவைகளை எல்லாம் கூடுமான வரையில் நிறைவேற்றித் தந்தால் அந்தத் தொகுதி மக்கள் நல்ல முறையில் வாழ வழிவகை ஏற்படும். அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பொதுவாக நிம்மதியாக இருக்கும் தமிழ் மாநிலத்தில் நாமும் இருக்கிறோம், சட்டமன்றத்தில் நாமும் உறுப்பினராக இருக்கிறோம் என்ற மகிழ்ச்சி அடைந்து, பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. கு. அ. பொம்மன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையையொட்டி நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ரூ. 12.36 கோடி பற்றாக்கு

1974 மார்ச் 7] [திரு. கு. அ. பொம்மன்]

குறை இருக்கிறது. அதுவும் பத்துக் கோடிக்கு பிற வரிகளின் மூலம் வருமானத்தை அதிகப்படுத்தியதனால் இந்த 12.56 கோடிக்குக் குறைந்திருக்கிறது. நேர்முகமாக வரி போடவில்லை, போடப்பட்டிருப்பது எல்லாம் மறைமுகமான வரி என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாமே தவிர, இதை வரியே இல்லாத பட்ஜெட் என்று சொல்வதற்கு எந்த முகாந்தரமும் கிடையாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மின்சாரத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த 2 ஆண்டுகளாக நிர்வாகக் கோளாறினாலும், மின்சார வெட்டினாலும் பல தொழில்களில் மந்தம் ஏற்பட்டு, பெருந்த நட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள மின்சாரப் பற்றாக்குறையை ஈடுசெய்ய அண்டை மாநிலங்களில் இருந்து அதிக விலை கொடுத்து மின்சாரம் வாங்கினோம். இதன் விளைவு பொதுமக்கள் தலையில் தான் விழுகிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இப்போது மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் ஓகனேகல் திட்டத்தை மாநில சர்க்கார் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் பாண்டியாறு, புன்னம்புழா திட்டங்களைப் பொறுத்தவரை நமது அண்டையிலுள்ள கேரள மாநிலத் தோடு பேசி நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய திட்டங்கள்—கருத்து வேறுபாடு காரணமாக எந்தவிதமான நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. மராமத்து மந்திரி அவர்கள் இதைப்பற்றித் தெளிவாகச் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதுபற்றி தகுந்த கவனம் செலுத்தப்பட்டு, மின்சார உற்பத்தி பாதிக்கப்படாத நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருந்தால் தொழில் மந்தம் ஏற்பட்டிருக்காது. பொருள் உற்பத்தியும் ஏற்பட்டு மக்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல, விற்பனைவரி பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பலகாலமாக வியாபாரிகள் ஒருமுனை விற்பனை வரி வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை இப்போது அரசு மேற்கொண்டு 58 பொருள்களுக்கு ஒருமுனை விற்பனை வரியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சாப்பாட்டு வகைப் பொருட்களுக்கு 3½ சதவிகிதம் ஒருமுனை விற்பனை வரி, மற்றவற்றுக்கு எல்லாம் 7 முதல் 30 சதவிகிதம் வரை வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. கு. அ. பொம்மன்] [1974 மார்ச் 7]

மேலும், விதிவிலக்கை ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 25,000 என்று இருந்ததை இன்றைக்கு ரூ. 50,000 என்று உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு இருந்த விலைகள் இன்றைக்கு 10 மடங்குகளுக்கு மேல் உயர்ந்திருக்கிற நிலையில் இதை 50,000 என்று உயர்த்தியிருப்பது போதாது, இதை இன்னும் அதிகமாக ஏற்றுவது நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன். அரசு இதைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளும் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்து, அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தருவதற்காக வீட்டு வசதிக் கழகம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் 1 லட்சம் வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க இருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா சொன்ன மாதிரி இப்போது கட்டப்படுகிற வீடுகள் சரியானவை அல்ல, இன்றைக்கு அவர்கள் இருக்கிற இடங்களில் ரோடு வசதி இருக்காது, குடிநீர் வசதி இருக்காது. அங்கெல்லாம் குடிசையைப் போட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆகவே, ரோடு வசதி, குடிநீர் வசதி இருக்கிற இடங்களாகப் பார்த்து, நில ஆர்ஜிதம் செய்து அவர்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டித் தர வேண்டும், மாவட்டத்திற்கு இவ்வளவு வீடுகள் என்று வைத்து அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நெசவாளர்களுக்குக் கடனாக அளிக்கப்பட்ட ரூ. 1 கோடி தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஏற்கனவே சிலரிடத்தில் வசூலிக்கப்பட்ட கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடவேண்டும். அதுதான் நியாயம் என்று அரசுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே, கடனை வசூல் செய்திருந்தால், அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுவதுதான் நலமாக இருக்கும்.

அலுவலாளர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் ரூ. 10 அகவிலைப்படி கொடுக்கப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே, அலுவலாளர்கள் மாதம் ரூ. 10 கொடுத்து, பதவியில் இருக்கும் போது இறந்து விட்டால், ரூ. 10,000 கொடுக்க ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. இது இந்தப் பக்கம் கொடுத்து, அந்தப் பக்கம் எடுப்பதாகத்தான் கருதப்படுகிறது. ஒரு கையில் கொடுத்து, மறு கையில் எடுப்பது மாதிரி இருக்கிறது. ஆகவே, ரூ. 10-ஐ, ரூ. 20

1974 மார்ச் 7] [திரு. கு. அ. பொம்மன்]

என்று ஆக்கினால் ஆசிரியர்களுக்கு, அலுவலாளர்களுக்கு நன்மை செய்ததாக ஆகும். இப்படி ரூ. 10 கொடுப்பதனால் அலுவலாளர்கள், ஆசிரியர்கள் மத்தியில் மன நிம்மதி இருக்காது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பற்றி எந்த விஷயமும் சொல்லவில்லை என்பதற்காக வருத்தப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவை டெக்ஸ்டீல், மற்றும் மூன்று தொழிற்சாலைகள், மத்திய சர்க்கார் அனுமதிபெற்று, தேசியமயமாக்கப்படும் என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்தத் தொழிற்சாலைகளை சர்க்கார் அரசடைமையாக்கினால் சரிவர நடைபெறும் என்று தோன்றவில்லை. மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டதில் கூட, சரியாக நடைபெறவில்லை. இதனால் பணிதான் நடைபெறுமே யொழிய நன்மை ஏற்படாது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

புதிய பரிசுத் திட்டம் ஒன்றை ஆரம்பிக்க இருப்பதாக இதில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 100-க்கு ரூ. 5 இலட்சம் என்றும், ரூ. 10-க்கு ரூ. 2 இலட்சம் என்றும் பரிசளிக்கப்படுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கேள்விக்கு பதிலளிக்கையில், பரிசுத் திட்டத்தில், அதிகம் வசூல் ஆகவில்லையென்று ஏற்கனவே சொல்லியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதன்மேலும் மத்திய சர்க்கார் வரி போடுவதால், வசூலில் ஒரு சுணக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. அந்நிலையில் இந்த மாதிரி திட்டம் போட்டாலும் ஜனங்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை இல்லை. ஆனால், அவர்கள் கொடுக்கிற பணத்திற்கு சாதாரண வட்டியாவது கிடைக்கும் என்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டால் அப்பொழுது பரிசுச் சீட்டை வாங்க ஆசைப்படுவார்கள். இரண்டு வருஷம் பணத்தைக் கொடுத்து வைத்திருந்து, யாருக்கோ, குலுக்கலில் விழுந்தால், ஜனங்களுக்கு மனக் கிலேசம் ஏற்படும். அகவே, சாதாரண வட்டி வைத்தால், இந்த வசூல் நன்றாக இருக்கும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

பாதுகாப்புப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய தமிழ்நாடு ஏற்ற இடம் என்றும் அதனால், அத்தொழில்களை இங்கு அமைக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டிருப்பதாகவும் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே, நீலகிரியில் பாதுகாப்பு மருந்துகள் தயார் செய்கின்ற தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன.

[திரு. கு. அ. பொம்மன்] [1974 மார்ச் 7]

அத்தொழிற்சாலையிலே 10,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். நல்ல குளிர்ச்சியான இடம். அங்கு இப்பாதுகாப்புப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலையை வைத்தால் நல்ல நிலை ஏற்படும். அதனால் தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை கிடைக்கும். இண்டஸ்ட்ரியல் பாக்வார்ட் ஏரியாவாக இருக்கிற நிலகிரியில், அந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தினால், அது இண்டஸ்ட்ரியல் ஏரியாவாக வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று அரசினுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதுவிலக்கைப் பற்றி இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஒன்றுமே குறிப்பிடப்படவில்லை. போன ஆண்டு, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், மதுவைப் படிப்படியாக எடுத்து விடப் போவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், இன்று, சாராயக் கடைகளை எடுப்பதைப்பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. ஆகவே, இதைக் கவனத்தில் கொண்டு காரியங்களைச் செய்திட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை இந்த அவையின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரே ஒரு விஷயம் மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு இருப்பதாலே, அவருக்கு நான் ஒன்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நிலகிரியில் மசவகுடி என்ற பகுதியில் அரிசனக் களுக்கும் வேறு பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கும் நிலம் கொடுக்கக் கூடாது என்ற கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. மதுமலை பஞ்சாயத்து வன விலங்கு இலாகாவைச் சேர்ந்ததால், அங்கு நிலம் கொடுக்கக் கூடாது என்ற தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. ஆனால், மசவகுடியில் பல்லாண்டு காலமாக, விவசாயிகளைக் கையடக்கமாக வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு மனுப் போட்டால், தொட்டபெட்டா இருப்பதால், அதைக் கொடுக்க முடியாது என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கவனத்தி லிறுத்தி அங்கிருப்பவர்களுக்குப் பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1974 மார்ச் 7]

திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தமிழகத்து முதல்வர் அவர்களும், நிதி அமைச்சராகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவருமான டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த அவையிலே வைத்தபோது, அனைத்துத் துறைகளிலும் எதிர்ப்பு தெரிவித்தே பழக்கப்பட்ட நமது மாறுபட்ட அரசியல் நண்பர்கள், புரட்சிகரமான இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய மன வளத்தைப் பெறாதது, ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத பல்கலைப்பட்டவர்களாக அவர்கள் தங்களைக் காட்டிக் கொண்டதைக் குறித்து உள்ளபடியே நான் வேதனைப்படுகிறேன். ஏழை பாட்டாளி மக்களையும், நடுத்தர மக்களையும் பெருவாரியாகக் கொண்டு இருக்கிற தமிழகத்தில் சமுதாயம் நலிந்திருப்பதை நீக்க, அவர்களைக் கைதுக்க வேண்டுமென்ற அரிப சத்தான மருந்தை அவிக்கின்ற வகையில், தமிழகத்தின் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இன்று நிதிநிலை அறிக்கையை நம் முன்னே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

சாதி-சமயத் துறையிலே மிகவும் பின்னடைந்துபோன சமுதாய மக்கள், பொருளாதாரத் துறையிலே ஏற்றம் பெற்று விட்டால் மட்டும் போதாது, அவர்கள் அறிவியல் துறையிலே, ஆன்மீகத் துறையிலே, வாழ்க்கையிலே வளர்ச்சி பெற்று உயர வேண்டுமென்பதற்காக இந்த நாட்டிலே கல்வித் துறையிலே பல பல்கலைக் கழகங்கள், தொழில் துறைப் பல்கலைக் கழகம், இரு மாவட்டங்களை இணைத்துப் பல்கலைக் கழகம் அகியவற்றை நிறுவி, அதன்மூலம் இந்திய துணைக் கண்டத்திலே, கல்வித் துறையிலே தன்னிகரற்ற தன்மையைக் காட்ட வேண்டுமென்ற நோக்கோடு அவர்கள் சமர்ப்பித்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்பதற்குப் பதிலாக, மாறுபட்ட கருத்துள்ள நமது நண்பர்கள் ஏன் குறைத்துக் கூறுகிறார்கள் என்று என்னாலே புரிந்துகொள்ளவே முடியவில்லை.

ஒரு சமுதாயம் நண்டு வைக்கின்ற வளைபோல், பன்றிக் குடிசையிலே வாழ்கின்ற, வதைபட்டுக்கொண்டிருக்கிற, நீண்ட நாடையக் கொடுமையை மாற்றுவதற்கு குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக, அவர்களுடைய நிலையான துன்பத்தை மாற்றி விடமுடியாது. ஆகையினாலே, அதற்கென்று ஒரு தனி

[திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை] [1974 மார்ச் 7]

வாரியத்தைக் காணவேண்டுமென்ற திண்ணிய நோக்கோடு, தமிழர்களின் தலைவராக இன்றையதினம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற தமிழக முதல்வர் அவர்கள் ஆதித் திராவிடர்களுக்கென்று தனி குடிசை மாற்று வாரியத்தை அமைக்கவிருப்பது, இந்த நாட்டில் நன்றி உடைய பெருமக்கள் எல்லாம் வரவேற்கக்கூடிய ஒன்று என்று திட்டமிட்டு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சமுதாய அடித்தளத்திலே, வணிகத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கிற வணிகப் பெருமக்கள், ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 15,000 மட்டுமே வணிகம் செய்தாலே போதும், அவர்கள் எல்லாம் வரி கட்டியாக வேண்டும், கணக்கு வைத்தாக வேண்டும், கணக்குப்பிள்ளையை வைத்தாகவேண்டும், அதற்கெல்லாம் சிட்டா குறிப்புகள் எல்லாம் இருக்கவேண்டும் என்ற நிலைகளுக்கெல்லாம் ஒரு முடிவு கட்டி, அகற்றிவிட, அந்த பரிதாபத்திற்குரிய கீழ் நிலைப் பெருமக்களுக்கு ஒரு நிலையான உருவை, வடிவைக் கொடுக்கின்ற வகையிலே ரூ. 50,000 வரையிலே வணிகம் செய்கின்றவர்களுக்கு வரிவிலக்குக் கொடுத்திருப்பது எவ்வளவு நியாயமானது, ஏற்புடையது, இந்த நாட்டிலே சோர்ந்திருக்கிற மக்களுக்கு ஒரு சீரான திட்டம் என்பதை யார் மறுக்க இயலும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில், ஒன்றை நான் நினைவுகொள்ளவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசு வருமான வரி என்ற பெயரிலே கட்டப்பட வேண்டிய அந்த வரி 95 சதவிகிதம் என்று இருந்த நிலையை மாற்றி, 70 சதவிகிதம் என்று 25 சதவிகிதத்தைக் குறைத்திருக்கிறது. அங்கே செல்வந்தர்கள், தனவந்தர்கள், சீராக வாழ்வதற்கு மத்திய அரசாங்கம் பல்வேறு பாதுகாப்பைத் தருகின்ற வகையிலே ஆணித்தரமாக உதவி செய்திருக்கிறது. அதை மறுக்கின்ற திராணி இல்லை, அதைக் கண்டிக்கின்ற மன வலிவு இல்லை. அதற்கு மாறாக, தாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய வகையிலே இருப்பவர்களுக்கு, வரியை உயர்த்தி, தாங்கமுடியாத தன்மையில் பல சிட்டாக்களையும் கையேட்டுப் பேரேடுகளையும் வைத்துக் கொண்டு கணக்கை சீர்செய்து வாணிகம் செய்ய முடியாத அல்லலுறுபவர்களுக்கு, ரூ. 200, ரூ. 500, ரூ. 1,000 என்று வங்கிகளுக்கு எழுதிக்கொடுத்து, வாணிகம் செய்கின்ற பார்ட்டாளி

1974 மார்ச் 7] [திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை]

மக்களுக்கு வழி செய்திருப்பது, எந்த அளவு நியாயம் உடையது, ஏற்புடையது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் உள்ளவர்கள் பாராட்டவில்லையென்றால், இந்த நாட்டு அறிஞர் பெருமக்கள் இந்த மன்றத்தில் இடம் பெற்றிருப்பவர்களைப்பற்றி என்ன எண்ணிக் கொள்வார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்வது சிறப்புடையது என்று கருதுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற ஏழை கைத்தறி யாளர்களுக்கு நூறு ரூபாய் வீதம் ஒரு கோடி ரூபாயைத் தந்தார்கள். அதைத் தருகின்றபோது இங்கே சிலர் அதைக் கண்துடைப்பு என்றார்கள், ஆனால் இன்றைய தினம் தந்த ரூபாயை இனாமாகவே தந்துவிட்டோம், தள்ளுபடி செய்து விட்டோம் என்று நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அறிவிப்புச் செய்தபோது அதை வரவேற்கின்ற முகத்தான் சையொலி எழுப்பியாவது அவர்கள் தங்கள் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன், அப்படி நன்றி தெரிவிக்கின்ற மன வளம் இல்லை. இந்த நாட்டிலே கழக ஆட்சி எதைச் செய்தாலும், பசு கறக்கின்ற பால் வெண்மை நிறம் என்றால், இல்லை இல்லை, அது கறுப்பு நிறமுடையது என்று ஹனிந்துசொல்கின்ற அளவிற்கு அரசியல்வாதிகளின் மனம் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்நாட்டிலே உள்ள உழவர்களுக்கு, உழவுத் தொழில் சங்கடமான தொழில், தொழில்களிலேயே லாபகரமற்ற தொழில், ஆக தனக்கு வாழ்வுக்குக் கேடு செய்து கொண்டிருக்கின்ற தொழில் என்று எண்ணிய காலம் போய், இன்றைய தினம் அந்தத் தொழில் லாபகரமான தொழில் என்று கருதத்தக்க வகையில் வேளாண்மைத் தொழிலில் பெரும் திருப்பத்தை உண்டாக்கி, பசுமைப் புரட்சியின் மூலமாக ஏழை மக்கள், உழவர் பெருமக்கள் 8 மூட்டை நெல் ஒரு ஏக்கருக்கு உற்பத்தி செய்த நிலை போய் இன்றைக்கு 40 மூட்டை ஒரு ஏக்கருக்கு உற்பத்தி செய்து காட்டுகின்ற மேதகு திட்டத்தை உருவாக்குவதற்காகத் துணை புரிந்த அரசு எந்த அரசு என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விழைகிறேன்.

[திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை] [1974 மார்ச் 7]

நாட்டு மக்களின் நலனைப் பெருக்க ஜீவாதார திட்டத்தை நிறைவேற்றி, அடித்தளத்திலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு உணர்வு ஊட்டுகின்ற, ஊக்கம் தருகின்ற நல்லதொரு திட்டமாக 1974-75 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்திருக்கின்றது. அதனை நான் மனமாரப் பாராட்ட விழைகிறேன்.

அடுத்து, இங்கே பூம்புகார் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகம் என்ற பெயரால் தமிழகத்து மண்ணைப் பற்றி தமிழைப்பற்றி சிறப்புச் செய்வதற் கென்றே பிறந்துவிட்ட எங்களுடைய தலைவர் பெருமதிப்பிற்குரிய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பூம்புகார் போக்கு வரத்துக் கழகம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி, அதன்மூலம் இந்த நாட்டிற்கு ஒளி தருகின்ற மின்விளக்குகளையும் தொழிற் கூடங்களிலே மின் பற்றாக்குறை காரணமாகச் செய்யப்பட வேண்டிய அளவிற்குச் செய்யப்படாமல் இருக்கின்ற நிலைமையை மாற்றி கூடியவிரைவிலே மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற் காக, இரயில் நகரவிலை, ஆகவே நிலக்கரி வந்து சேரவில்லை, நிலக்கரி வராமையினாலே மன்னுற்பத்தி இல்லை என்ற கூற்றுக்கு இடமளிக்காமல் அந்த நிலைமைக்குச் செல்ல வொட்டாமல் நிலையான மின்னுற்பத்தியை அதிகரிக்க, நிலக்கரியை வடபுலத்திலிருந்து கொண்டுவந்து சேர்ப்பதற்கு இந்தக் கழகம் பெரிதும் துணைபுரியும் என்ற வகையிலே இதனை அறிமுகம் செய்திருக்கிறார்கள்.

நான், தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக மத்திய அரசிற்கும், மாறுபட்ட கருத்துடைய உறுப்பினர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன், இந்தக் கழகமானது உண்மையாக முறையாகச் செயல்படத் தொடங்கினால் தமிழன் எப்படி அந்தக் காலத்திலே சிறந்த வகையிலே அன்னிய நாடுகளுக்கு எல்லாம் சென்று தமிழகத்து உற்பத்திப் பொருட்களை வணிகம் செய்து இங்கேயுள்ள நாகரிகத்தை அங்கே யெல்லாம் பரப்பினாலே சிறந்த கைத்தறி ஆடைகளை எடுத்துச் சென்றாலே, எவ்வாறு உலகத்திலே உள்ள மக்களுக்கெல்லாம் நாகரிகம் தெரியாத காலத்திலே தமிழன் நாகரிகத்தைக் கற்றுத்தந்தானோ அந்த வரலாறு செப்பேடுகளிலே மட்டுமல்ல, வாழ்க்கையிலேயும் செயல் பட்டுக் காட்டுவதற்கான தன்மையிலே இந்தப் பூம்புகார் போக்கு வரத்துக் கழகம் செயல்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

1974 மார்ச் 7] [திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை]

இத் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு ஒருப்பட வேண்டும், அப்படி ஒருபடாவிட்டால் என்னுடைய தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு நான் இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், அதற்கான அறப் போராட்டத்தைத் துவக்குவதற்கு நாங்கள் தயார், தயார் என்பதைக் கூறி, உங்கள் திறன்மிக்க 1974-75-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையை முழு மனதுள்ளவர்கள், போற்றுகின்ற நிலையிலே உள்ளவர்கள், தாழ்ந்த நிலையிலே இருக்கின்ற மக்கள் உணர்வுகொண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள். அனைவரும் ஒப்புக் கொள்ளத் தக்க, பூரிக்கத் தக்க, வாழ்த்தத் தக்க நிதிநிலை அறிக்கை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுக் கணக்கிலே அனைத்து இந்திய அளவிலே பொருளாதார நெருக்கடி குழறிக் கொண்டிருக்கிறது என்றும் இந் நோய் களைத் தெறியப் படாத வரையில் அது நமது மாநிலத்திலும் பரவத் தொடங்குவதைத் தடுத்து நிறுத்துவது இயலாததாக ஆகிவிடக் கூடும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தியா பூராவிலும் பெரும் அளவிற்குப் பொருளாதார நெருக்கடி இருக்கிறது, பற்றாக்குறை இருக்கிறது, கடுமையான விலைவாசி ஏற்றம் இருக்கிறது, நம்முடைய மாநிலத்திலே மட்டும்—அதைப் பிரித்து விடுகின்ற முறையிலே அது தடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்வது—ஏதோ இந்த மாநிலத்திலே உள்ள மக்கள் மட்டும் சொர்க்கத்திலே இருக்கிறார்கள் என்பது போலவும், விலைவாசி ஏற்றம் இல்லை, ஜனங்களுக்குக் கஷ்டங்கள் இல்லை என்பதைப் போலவும் சொல்வது சரியல்ல.

அடிப்படையாகவே விலைவாசியேற்றம் உணவுப் பொருட்களைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. எக்ஸ்ட்ரிக் கிராஃபை எடுத்துக் கொண்டால் விலைவாசி ஏற்றத்தைக் கவனித்தால், அரிசியின் விலை ஏறக்கூடிய சமயத்திலே மற்றப் பொருட்களின் விலைகளும் ஏறிகின்ற நிலைமையையும், அரிசியினுடைய விலை குறைந்தால் மற்றப் பொருட்களின் விலை அப்படியே இருக்கும் அல்லது வெகு நாட்களுக்குப் பின்தான் குறையும் என்ற நிலைமையையும் காணலாம். விலைவாசி ஏறுவதற்கு அரிசியின் விலை ஏறுவதுதான்

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] [1974 மார்ச் 7]

காரணம். உணவுப் பொருட்களின் விலையைக் குறைத்தால் மற்ற அவசியமான பொருட்களின் விலைகளும் குறையலாம், ஏறாமல் இருக்கலாம்.

விலைவாசியேற்றம் இங்கே 27 புள்ளியும் மற்ற மாநிலங்களிலே 67 புள்ளியும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களிலே இருக்கலாம் என்றாலும் இங்கே இது உபரி மாநில மாயிற்றே, இங்கே அதிகப்படியாக உற்பத்தி ஆகியிருக்கிறதே, 6 லட்சம் டன்கள் மத்திய சர்க்காருக்குக் கொடுப்பேன் என்று சொன்னாலும்கூட 1.2 லட்சம் டன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்திலே 50 ஆயிரம் டன் எப்.ஸி.ஏ. மூலமாகவும் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவும் கொள்முதல் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. மற்ற அரிசியெல்லாம் எங்கே சென்றது?

குறுவை சமயத்திலே 3 மாதம் கண்ட்ரோல் எடுக்கப்பட்டு விட்டது, அப்பொழுது வியாபாரிகள் கொள்ளை லாபம் அடித்தார்கள், ஒரு மூட்டைக்கு 30 ரூபாய் அதிகப்படியாக சம்பாதித்தார்கள். பாதி சம்பா சிலன் நேரத்திலே கண்ட்ரோலை வைத்தார்கள், லெவியை வைத்தார்கள், 25 சதவிகிதம் ஆக இருந்த லெவியை 40 சதவிகிதமாகக் கொடுத்தார்கள். வியாபாரிகள் என்ன விலைக்கு விற்ப்பார்கள்? இது விலைவாசிகள் ஏறுவதற்கு ஒரு காரணமல்லவா? சர்க்காரே நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்து ஜனங்களுக்குக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக கொள்ளை லாபக்காரர்களையும் விலைவாசியை ஏற்றக்கூடியவர்களையும் ஆதரித்து அவர்களுக்குச் சாதகமாக இருப்பதால்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுகிறது. அரிசி இன்றைய தினம் சென்னையில் ரூ. 2.80. மற்ற மாவட்டங்களில் 3.60 வரையில் விற்பதற்கு காரணம் என்ன?

அது மட்டுமல்ல, இன்னும் வெளிமாநிலங்களிலே இருந்து வருகின்ற பருப்பு போன்ற பொருட்களின் விலை அதிகமாகி யிருக்கிறது. நேரடியாக சர்க்காரே வாங்குவதற்குப் பதிலாக வியாபாரிகளிடம் விடுவது சரியல்ல. சர்க்கார் நேரடியாக வாங்கி நிவாரணக் கடைகள் வைத்து மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் பக்கத்திலே உள்ள வியாபாரிகளும் குறைந்த விலைக்கு விற்பார்கள். ஆகவே.. நேரடியாக பப்ளிக் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் சிஸ்டம் கொண்டுவர வேண்டும்.

1974 மார்ச் 7] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

[முற்பகல் 11.30]

ஆனால் அவைகளைச் சரியான முறையில் விநியோகிப்பதற்கு சரியான பப்ளிக் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் சிஸ்டம் இருக்கிறதா? 1963-ஆம் வருஷம், சர்க்காருக்கு இஷ்டமானால் அவர்களே கொள்முதல் செய்யலாம், வியாபாரத்தை நடத்தலாம் என்று சொன்ன பிறகும் கூட இந்தச் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

உத்திரப் பிரதேசத்தில் விலைவாசியேற்றம். இப்பொழுது வரும் சர்க்காருக்கு முன்னால் அதிக விலைக்கு விற்கப்பட்டது. புதிய சர்க்கார் வந்தவுடன் விலை குறைந்துவிட்டது. ஏனென்றால் இந்தச் சர்க்கார் பதுக்கல்காரர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதால். அதேபோல் தொழிற் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும், குஜராத்லில் அந்தச் சர்க்கார் 10 கோடி ரூபாய்க்கு பட்டஜெட்டில் ஒதுக்கி நிலக்கடலையைக் கொள்முதல் செய்து குறைந்த விலைக்கு வனஸ்பதி தொழில் அதிபர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள்.

மகாராஷ்டிரத்திலே பஞ்சுக்குக் கன்ரோல் வைத்து குறைந்த விலைக்கு மில் முதலாளிகளுக்குக் கொடுத்தார்கள். அதேபோல் தம்முடைய மாநிலத்தில் ரப்பர். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு இலட்சம் ஏக்கராவில் ரப்பர் வைக்கும் நிலையிருந்தும் 7,000 ஏக்கர்களில்தான் இன்றைக்கு இருக்கிறது. மூன்றரை ரூபாய் வீதம் டன்லப்பிற்கு விற்கிறார்கள். வெளியிலே 5½ ரூபாய் 6 ரூபாய் என்று விற்கப்படுகிறது. தொழிலாளர்களுக்கு 3 ரூபாய் கூலி கிடைக்கிறது.

மற்ற தொழிற்சாலைகள் பூராவிற்கும் கரன்ட் சப்ளை இருக்கிறது. ஆனால் நாம் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளுக்கு 8 மணி நேரம்தான் கரன்ட் இருக்கிறது. ரா மெட்ரீயல்ஸ் மிகவும் குறைவாக இருக்கும் நிலைமை. ஆகவே அதற்கு ஆகும் செலவு 80 இலட்சம் ரூபாய், ஆனால் வரவு 24 இலட்சம் ரூபாய்தான்.

வனஸ்பதியின் விலை 4 மடங்கு ஏறியிருக்கிறது. சர்க்கார் வரிப் பணத்திலிருந்து ஒதுக்கிச் சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே விலைவாசி ஏறுகிறது.

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] [1974 மார்ச் 7]

ரிசர்வ் பேங்க் ஆஃப் இந்தியா ரிப்போர்ட்டை எடுத்துக் கொண்டால், பல காரணங்கள் இருந்தாலும் முக்கியமான காரணம் பதுக்கலும், கொள்ளை லாபமும் தான். இதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் என்னென்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? இன்றைக்குப் பெரிய நெருக்கடி இருக்கிறது. முப்பது பங்கு பேர்கள் தினம் 6 அனாதான் வாங்குகிறார்கள். ஆகவே, மேலும் உக்குவிப்பதுதான் எங்கள் கொள்கை என்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லிற்று. ஆனால் இன்றைக்கு என்ன நிலைமை? அம்மாதிரி கொள்ளையடித்தவர்களைச் சுடுவதற்குப் பதிலாக, ஏழை எளிய மக்களை, குஜராத்திலும், மகாராஷ்டிரத்திலும் சுடுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 'கரீப் ஹாட்டோ', வறுமையைப் போக்குவது என்றால் வறுமையால் பிடிக்கப்பட்டவர்களைச் சுட்டுப் பொசுக்குவது என்பதுதான் கொள்கையோ என்னவோ தெரியவில்லை.

அடுத்து, வரவு-செலவுக் கணக்கை எடுத்துக் கொண்டால் வரவும் அதிகமாக இருக்கிறது, செலவும் அதிகமாக இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிலேயும், டெபிசிட் பட்ஜெட், மாநிலத்திலேயும் டெபிசிட் பட்ஜெட். இருபத்திரண்டு கோடியே 40 இலட்சம் ரூபாய் என்று எந்தச் சமயத்திலும் இவ்வளவு பெரிய டெபிசிட் ஏற்பட்டதில்லை. காரணம் என்ன? இப்படிப்பட்ட டெபிசிட் ஏற்படும் காலத்தில் நம் ஒவ்வொருவருடைய குடும்பத்திலும் டெபிசிட் பட்ஜெட் ஏற்படுகிறது.

ஒரு வார காலத்திற்குள், பட்ஜெட் அறிவிக்கப்பட்ட ஒரு வார காலத்திற்குள் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் 40 ரூபாய் துண்டு விழுகிறது. டெபிசிட் பட்ஜெட் என்றால் அவர்களுடைய பிரிண்டிங் மிஷினில் நிறைய நோட்டுகளை அச்சடிக்கலாம். ஆனால் மாநில சர்க்காரிடத்திலே பிரிண்டிங் மிஷின் இல்லை, அதற்கான அதிகாரமும் இல்லை. ஆகவே, மத்திய சர்க்காரிடம் பணம் கொடு பணம் கொடு என்று கேட்கத்தான் முடியும். இந்த ஒரு வாரத்தில் 40 ரூபாய் ஏறியிருக்கிறது.

என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு 10 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1953- ஆம் வருஷம் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இங்கே மந்திரியாக இருந்தபோழுது சொன்னார்கள். எப்பொழுதெல்லாம் மத்திய

1974 மார்ச் 7] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

சர்க்கார் டி.ஏ.-வை ஏற்றப் போகிறார்களோ அப்பொழுதெல்லாம் இங்கேயுள்ள என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்குப் போதுமான அளவு கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். செகன்ட் பே கமிஷன் 1969-ஆம் வருஷம் அமைக்கப்பட்டு, அதனுடைய சிபார்சுகளின் பிரகாரம் சம்பளத்தையும், பஞ்சப்படியையும் ஒன்றிணைக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, இதுவரையில் 1973-ஆம் ஆண்டு வரையில் 4 தடவை உயர்த்தியாகிவிட்டது. இதுவரையில் சர்க்கார் ஒரே தடவைதான் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இந்த முறை சரியா இல்லையா? விலைவாசி ஏறியதற்கு அவர்கள் காரணம் இல்லை, சர்க்கார் தான் காரணம். எனவே அவர்களுக்குப் போதுமான அளவு கொடுக்க வேண்டியது சர்க்காரின் பொறுப்பு.

இன்றைக்கு சப்சிடியிலே ஏதாவது உணவுப் பொருள்களைக் கொடுப்பது, அல்லது எந்த அளவிற்கு விலைவாசி இருக்கிறதோ அந்த அளவிற்குக் கொடுப்பது ஆகியவற்றைச் செய்வதற்கு, மாநிலம் முழுவதும், இந்தியா முழுவதும் ஒரு கமிஷனைப் போட்டு நேஷனல் வேஜ் என்ற முறையில் செய்ய வேண்டும்.

இங்கே ஒரு டெப்டி கலெக்டர் 350 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறார் என்றால் பாண்டிச்சேரியில் ஒரு உபாத்தியாயருக்கு 450 ரூபாய் சம்பளம். டெப்டி கலெக்டருக்கு உபாத்தியாயர் சம்பளம்கூட இல்லை. மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும், மாநில சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் சம்பள வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதைப் போக்க வேண்டும்.

வாரத்திற்கு 5 நாள் வேலை என்று செய்யப் போவதாகத் தெரிகிறது. மத்திய அரசின் ஆலோசனையில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படியிருந்தால் வேலையைச் சரியாகச் செய்ய முடியாது. அதற்குப் பதில் ஒவ்வொரு சம்மரிலேயும் மற்றவர் களுக்குச் செய்வதைப்போல் 50 நாள், 60 நாள் லீவ் விட்டு விடலாம். அந்தச் சமயத்தில் 'ஸ்கெலிட்டன்' ஸ்டாப் வைத்துச் செய்யலாம். எனவே வாரத்திற்கு 5 நாள் வேலை என்பது சரியல்ல.

பொருளாதார நெருக்கடி, நாட்டிலே ஏற்பட்டுள்ள மின்சார வெட்டு, பற்றாக்குறை, பர்னேஸ் ஆயில் என்கே வாங்குவது, தெர்மல் ஸ்டேஷனை எப்படி நடத்துவது? உரத்திற்கு நெருக்கடி,

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] [1974 மார்ச் 7]

பூச்சி மருந்துக்கு நெருக்கடி, இப்படியிருந்தால் உணவு எப்படி உற்பத்தியாவது? இதைப்பற்றி யெல்லாம் சர்க்கார் இந்த பட்ஜெட்டிலே ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலேயும் எச்சரிக்கை மணி சர்க்காருக்கு அடிக்கிறார்கள். இங்கேயும் அடிப்பார்கள், இந்தியா பூராவிலும் அடிப்பார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. (மணியடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப் பட்டார்)

திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவரவர்களே, மதிப்பிற்குரிய முதல்வரவர்கள் 1974-75-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை தமிழக மக்களின் திருமுன் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள், இந்த மாமன்றத்தினுடைய ஆதரவையும் கோரியிருக்கிறார்கள்.

கோவை நகரத்தில் மேற்குத் தொகுதியில் தேர்தலில் போட்டியிட்டு, வெற்றிபெற்றவன் என்ற முறையில் ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தேர்தல் 24-2-1974 அன்று நடைபெற வேண்டும். 17-2-1974-ஆம் தேதியிட்டு, வீட்டு வசதி வாரியத்தின் சார்பாக நோட்டீஸ்கள் அங்கே குடியிருப்பவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. கோவை மேற்கு தொகுதியிலுள்ள கோட்டை மேட்டிலும், செல்வபுரத்திலும் குடியிருக்கும் ஏழை மக்களுக்கெல்லாம், நோட்டீஸ் என்ற இலக்கணத்திற்கு மாறாக சினிமா நோட்டீஸ் மாதிரி வழங்கினார்கள். மூன்று தினங்களுக்குள் வாடகை பாக்கியைத் தரவிட்டால் எல்லோரும் காலி செய்ய வேண்டும் என்று வீட்டு வசதி வாரியத்தின் சார்பில் வழங்கப்பட்டது, 17-2-1974-ஆம் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமைமன்று அந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கிருந்து சென்னை வந்த நான் பத்திரிகை வாயிலாக ஒரு செய்தியைப் பார்த்தேன், இங்கே வாடகை பாக்கியுள்ள எம்.எல்.ஏ.-க்களும், ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள், அதை வசூலிக்க நடவடிக்கைகளை இனிமேல் எடுக்கப் போவதாக நான் அறிந்தேன். ஆகவே, அந்தத் தொகுதியிலேயுள்ள மக்கள் அதிகார துஷ்பிரயோகத்தின் காரணமாக பயமுறுத்தப்பட்டார்கள் என்ற செய்தியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1974 மார்ச் 7]

அதைப்போல, தேர்தலுக்குப் பிறகு, அங்கே வெற்றி பெற்றதற்குப் பிறகு போலீஸ் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்களைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தேர்தலுக்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு அங்கே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தேர்தல் அலுவலகங்கள் குறையாடப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கேயுள்ள தேர்தல் ஸ்லிப்கள் எல்லாம், வாக்காளர் பட்டியல்கள் எல்லாம் தீயிடப்பட்டன. 24-வது வார்டு, 25-வது வார்டு, 26-வது வார்டு, 30-வது வார்டு அலுவலகங்கள் கொளுத்தப்பட்டன. ஆனால் இன்று வரையில் காவல் துறையினரால் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லும் அளவிற்கு அதிகார துஷ்பிரயோகம் நடைபெறுகிறது. நிர்வாகம் பாரபட்சமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையானது மாமன்றத்தின் ஆதரவைப் பெறுவதற்கான அடிப்படைத் தகுதியை இழந்து நிற்கிறது என்று முதலிலே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திண்டுக்கல் தீர்ப்பு ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் அல்ல என்ற அளவில் நீண்டகாலப் பழமொழியைச் சவாலுக்கு முதலமைச்சரவர்கள் இழுத்தார்கள். இன்றைய தீர்ப்பின் அடிப்படையில் மதுவிலக்குக் கொள்கையில் பெருத்த மாறுதலைச் செய்வதாகக் கூறுகிறார்கள். கள்ளுக்கடைகள் மூடப்பட்டன, சாராயக் கடைகள் மூடப்பட இருக்கின்றன என்று சொல்லப் படுகிறது. மதுவிலக்குக் கொள்கையில் இவர்களின் தெளிவான கொள்கை என்ன என்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லவில்லை. அதற்கு மாறாக, மதுவிலக்குக் கொள்கையால் பேரிழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதாக நான் இந்த அறிக்கையில் காண்கிறேன்.

ஆனால், மதுவிலக்கு அமலில் இருக்கிறதா என்பதைத்தான் முதல்வரவர்கள் விளக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். மது குடிப்பது குற்றம், அந்தக் குற்றத்தைச் செய்பவர்கள் தண்டிக்கப் படுவார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்படாத வகைக்கும் நாட்டிலே மதுவிலக்கு அமுலில் இல்லை என்பதுதான் உண்மை நிலை. பத்துக் கடைகளிலே ஒன்பது கடைகளை மூடிவிட்டு ஒரு கடையை மட்டும் திறந்துவிடுவதால் பத்து கடைகளின் விபாபாரத்தையும் ஒரு கடைக்கே ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறது என்பதைத் தவிர வேறு

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1974 மார்ச் 7]

எந்தத் தெளிவும் இல்லை. அதற்குமாறாக, வெளிநாட்டு மது, உள்நாட்டு மது, அரிஷ்டம் ஆகியவற்றிற்கு வரியை உயர்த்தி இருப்பதால் விற்பனையின் அளவை இந்த அரசு உணர்ந்திருக்கிறது என்பதைக் காண்கிறேன்.

மதுவிலக்கை அமல் செய்யாத ஊமையான ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை என்னால் ஆதரிக்க முடியவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, உர விநியோகத்தைப் பொறுத்து, அந்த அதிகாரத்தை தமிழக அரசுக்குத் தர வேண்டுமென்று கோரிக்கையை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே முதல்வர் அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். தூத்துக்குடியிலே ஒரு உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதனுடைய மதிப்பீடு ரூ. 84 கோடி. அதேபோல், கடலூரிலே இன்னொரு உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள். அதனுடைய மதிப்பீடு ரூ. 140 கோடி. இதை நடத்துகின்ற அதிகாரத்தை தமிழ் நாடு சர்க்காருக்கு வழங்கிய நேரத்தில், அதைத் தனியாருக்குக் கொடுத்துவிட்டு, இன்றையதினம் உர உற்பத்தியையும் அதன் விநியோகத்தையும் தனியாருக்குக் கொடுத்துவிட்டு, உர விநியோக உரிமையைத் தங்களுக்குத் தர வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரைக் கேட்பது, தங்களுடைய பொறுப்பினைத் தட்டிக் கழிப்பதாகின்றது. தமிழக மக்கள், இந்த அரசின் மீது சந்தேகம் கொள்கின்ற நிலைமையை அது உருவாக்கியிருக்கின்றது என்று சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் விலைவாசி உயர்வைப்பற்றி மதிப்பிற்குரிய நண்பர்கள் பேசினார்கள். பண வீக்கம்தான் அதற்குக் காரணம் என்ற வலுவான கருத்தை முதல்வர் அவர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பிக்ஸ்ட் இன்கம் குரூப், குறிப்பிட்ட வருமானத்தைப் பெறும் உத்தியோகஸ்தர்களு்தான். ஆனால், சமுதாயத்தில் ஒரு பகுதியினர் கொள்ளை அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் பலன் அடைகிறார்கள் என்கின்ற உண்மையை உணர்வோமானால், நாட்டில் இன்றையதினம் நிதிநிலை அறிக்கையின் வாயிலாக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் சரியானவை அல்ல என்பது தெரியும்.

1974 மார்ச் 7] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

அத்தியாவசியப் பண்டங்களை மலிவு விலையில் விற்கின்ற ஒரு திட்டத்தை அரசு கொண்டு வந்திருக்குமானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சிறப்பாக நடக்கின்ற அரசு என்று மக்கள் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப் போன்ற சூழ்நிலையில் போளூர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு டிடி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அத் திட்டத்தினால், அரசு திவாலாகிவிடும் என்று எதிர்க் கட்சியினர் அப்பொழுது சொன்னார்கள். ஆனால், அந்தத் திட்டம் தமிழ் மாநிலத்திற்கு மட்டுமல்ல, இந்தியா முழுவதற்கும் வர வேண்டுமென்று அன்றைய தினம் ஜனாதிபதியாக இருந்தவர் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்திருந்தார்கள். இன்றையதினம் விலைவாசிக் கொடுமையால் பாதிக்கப்பட்டு, சிரழிந்து வருகிற பொருளாதார அஸ்திவாரமாக இருக்கக்கூடிய, உழைப்புச் சக்தியாக இருக்கக்கூடிய ஏழை எளிய மக்கள், காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்றால்—அவர்கள் நிச்சயம் காப்பாற்றப்பட்டாக வேண்டும்—மலிவு விலையிலே அத்தியாவசியப் பொருள்களை இந்த நாட்டிலே விற்க வேண்டும். அதற்கான வழிவகை செய்ய மறுக்கின்ற இந்த பட்ஜெட்டை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. இரத்தினசபாபதி : சட்டப்பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தை தமிழக

முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த அவையிலே தாக்கல் செய்ததை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைக் கூறி அனுமதித்ததற்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசுப் பொறுப்பேற்ற பிறகு, மறைந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இரண்டு ஆண்டுகள் இந்த அவையிலே வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தாக்கல் செய்ததற்குப் பிறகு, கலைஞர் அவர்கள் முதல்வராகி, 1969 முதல் இன்று வரை தாக்கல் செய்து வருகிற இந்த வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கைகளிலே தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், பின்தங்கிய மக்கள், பொருளாதாரத் துறையிலே பின்தங்கிய மக்கள், இவர்கள் தொழிலாளர்களானாலும் சரி, ஆசிரியர்களானாலும் சரி, விவசாயிகளானாலும் சரி, நெசவாளர்களானாலும் சரி அவர்களுடைய

[திரு. மு. இரத்தின சபாபதி, [1974 மார்ச் 7]

வாழ்க்கையிலே வளம் காண வேண்டும், ஏற்றம் காண வேண்டுமென்ற வகையிலே இங்கே வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரித்துக் கொடுக்கப்பட்டதை நாம் அறிவோம்.

அப்படிப்பட்ட நேரத்திலேதான் 1970-ம் ஆண்டு இங்கே சம்பளக் கமிஷன் சிபாரிசு செய்ததை வரிக்கு வரி அப்படியே ஒப்புக்கொண்டு இங்கே இருக்கிற அலுவலாளர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுத்ததன்மூலமாக, ஒரே ஆண்டில் ரூ. 20 கோடி செலவு செய்ய வேண்டிய நிலைமையிலே இருந்தோம். அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே 1971-ம் ஆண்டு வருவாயை நாம் பெருக்கிக் கொள்வதற்குத் தற்காலிகமாக மதுவிலக்குக் கொள்கையை ஒத்திவைத்து, அதன்மூலம் ஓரளவு வருவாயைப் பெற்று நிர்வாகம் நடத்துகிற நேரத்திலே, நாம் ஒத்திவைத்த மதுவிலக்குக் கொள்கையினால் கிடைத்த கூடுதல் வருமானத்தில் ஏழை மக்களுக்கு அப்பொழுது ஓரளவு நன்மை செய்தாலும், இதை ஒத்திவைத்த காரணத்தால், வாழ்க்கையில் வளம் குறைவு ஏற்படுகிறது என்பதை உணர்ந்து மீண்டும் படிப்படியாக அமுல் நடத்துகின்ற முறையினை அரசு ஏற்றுக் கொண்டதன் காரணமாக இந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தில் ரூ. 12 கோடி பற்றாக்குறை விழுந்துள்ளதை நாம் கவனிக்ரோம்.

அப்படிப்பட்ட நேரத்திலே, வரிகளைப் புதிதாக விதிக்காமல், இருக்கிற வரிகளைத் திருத்தி அமைத்து, விற்பனை வரியில் சீரான மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலமும் மோட்டார் வாகன வரியிலே மாற்றம் ஏற்படுத்துவதன் மூலமும் பரிசுச் சீட்டுத் திட்டத்தைப் புது வகையிலே மாற்றியமைத்ததன் மூலமும் பற்றாக்குறையை ஈடு செய்திருக்கிறோம். இதன்மூலம் பொது மக்களுக்குத் துன்பமோ, சுமையோ ஏற்படாத அளவில் நாம் ஓரளவு நல்லபல நன்மைகளை இங்கே செய்து வருகிறோம்.

ஆனால், அப்படிப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கிற நேரத்தில் கடந்த 6 ஆண்டுக் காலமாக மத்திய அரசு என்ன வரி விதித்திருக்கிறது என்று எண்ணிப் பார்ப்போமானால், இன்று நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிற விலைவாசிகளுக்கு எந்த அரசு பொறுப்பு என்று ஓரளவு புரிந்து கொள்ள முடியும். மத்திய சர்க்கார் 1969-70-லே புதிதாக விதித்த வரி

1974 மார்ச் 7] [திரு. மு. இரத்தினசபாபதி]

ரூ. 127 கோடி; 1970-71-ல் ரூ. 170 கோடி; 1971-72-ல் ரூ. 293 கோடி; 1972-73-ல் ரூ. 183 கோடி; 1973-74-ல் ரூ. 292 கோடி; 1974-75-ல் ரூ. 212 கோடி. ஆக, இந்த 6 ஆண்டுகளில் கூடுதல் வரி விதிப்பு ரூ. 1,227 கோடியாக இருக்கிறது. இவ்வளவு அதிகமாக வரியை விதித்தும் இந்த 6 ஆண்டுக் காலத்திலே மத்திய சர்க்கார் பட்ஜெட்டிலே ஏற்பட்ட பற்றாக்குறைத் தொகை 1969-70-ல் ரூ. 45 கோடி; 1970-71-ல் ரூ. 285 கோடி; 1971-72-ல் ரூ. 519 கோடி; 1972-73-ல் ரூ. 724 கோடி; 1973-74-ல் ரூ. 650 கோடி; 1974-75-ல் ரூ. 125 கோடி. ஆக, மொத்தம் . 2,348 கோடியாகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். அவர் மத்திய பட்ஜெட்டைப் பற்றிப் பேசுகிறாரா, மாநில பட்ஜெட்டைப் பற்றிப் பேசுகிறாரா?

திரு. மு. இரத்தினசபாபதி : அந்த 6 ஆண்டுகளில் அவர்கள் கூடுதலாக வரி விதித்ததன் காரணமாகவும், பற்றாக்குறை நிதியை இங்கே நமக்கு அளித்ததன் காரணமாகவும், எறக்குறைய ரூ. 3,625 கோடி சுமையை இந்த ஏழை மக்கள் மீது சுமத்தி இருக்கிறார்கள். இந்த 6 ஆண்டுக் காலத்திலே அந்தச் சுமையை நம்மால் தாங்க முடியாத காரணத்தால்தான் இந்த நாட்டிலே மிக அதிக அளவுக்கு விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்று நாம் வாதாடுவது சரியல்ல; இந்த அளவு நாம் நடவடிக்கை எடுத்ததனால் தான் விலை இந்நிலையிலே கட்டுப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் நல்ல முறையிலே உணர்வோம். எனக்கு முன்பு பேசிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் உணவுக் கொள்முதல் முறையில் இந்த அரசு சரியாக நடக்காததால் விலைவாசி கூடிக் கொண்டிருக்கிறது என்று குறை கூறினார்கள்.

உணவுப் பொருள்களின் விலை இந்த அளவு கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருக்கிறது என்றால், இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை தான் அதற்குக் காரணம். கிராமங்களிலானாலும் சரி, நகரங்களிலானாலும் சரி, மக்கள் நினைத்த மாத்திரத்தில், உணவு உட்கொள்ள முடிகிறது இதன் மூலமாகத்தான். அதை விட்டுவிட்டு,

[திரு. மு. இரத்தினசபாபதி] [1974 மார்ச் 7]

முழுக்க முழுக்க அரசே கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்ற நிலையை உருவாக்கினால், 1966-67-ம் ஆண்டு, அல்லது 1951-52-ம் ஆண்டிலே இருந்த நிலை மறுபடியும் ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்திலே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்த அளவுக்கு வரவு-செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்திருக்கின்ற நேரத்தில், கிராமப்புறங்கள் கவனிக்கப்பட வில்லையென்று நண்பர் அழகிரிசாமி அவர்கள் குற்றம் கூறினார்கள். நானும் கிராமப் பகுதியிலே இருந்து வந்தவன் என்ற முறையில் கூறுகிறேன், கிராமப் பகுதிகளுக்கு எந்த அளவு நன்மை செய்ய வேண்டுமோ, அந்த அளவு வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் நினைவுகூற வேண்டும்.

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், கிராமங்களிலே குடிநீர் விநியோகத்திற்காகப் புதிதாக ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்த அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. கிராமப்புறங்களுக்குக் குடிநீர் வசதி செய்ய ரூ. 2½ கோடி ஒதுக்கி இருக்கிறோம். அறவே குடிநீர் இல்லாத கிராமங்களுக்கும், கிராமங்களில் ஏற்கனவே இருக்கிற குடிநீரை அருந்தினால் தொத்து நோய் ஏற்படும் என்ற நிலையிலுள்ள கிராமங்களுக்கும் பாதுகாப்பு வசதி செய்து தர வேண்டுமென்ற நோக்கோடு அறவே குடிநீர் இல்லாத 4,960 கிராமங்களுக்கும், இருக்கிற குடிநீரைப் பருகினால் தொத்து நோய் ஏற்படக்கூடிய 2,230 கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் வழங்க வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு திட்டத்தினை அமல் நடத்துவதற்காக ரூ. 2½ கோடி ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களிலே சாலைகள் வளர்ச்சிக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கெல்லாம் சேர்த்து 1.19 கோடி ரூபாய் 1973-74-ம் ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு கிராமச் சாலை வசதிகளை அதிக அளவில் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையில் ஒரு கோடி ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு அதிகமாக 27,000 ரூபாய் கிடைக்கிறது. அந்த வகையில் கிராமங்களில் ஊராட்சிச் சாலைகள் நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது தவிர, கிராமச் சாலைத் திட்டம் இருக்கிறது. 1,500 மக்களுக்குக் குறையாமல் இருக்கக்கூடிய

1974 மார்ச் 7] [திரு. மு. இரத்தினசபாபதி]

கிராமங்களில் எல்லாம் சாலை வசதி செய்து கொடுக்க கடந்த ஆண்டு மூன்று கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது போல் இந்த ஆண்டும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் கிராமங்களில்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மனைகள் ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர, வீடு இல்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் 'தாழ்த்தப்பட்டோர் வீட்டு வசதித் திட்டம்' என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி 1973-74, 1974-75 ஆண்டுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் வீதம் இரண்டு கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

சமூகப் பொதுநலப் பாதுகாப்புத் திட்டம் என்ற பெயரில் ஒரு திட்டத்தை முதல்வர் அவர்கள் வாவு-செலவுத் திட்டத்திலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதன்மூலம் சமூகத்திலே எந்தத் துறையிலே இருப்பவர்களாக இருந்தாலும் 30 வயதுக்கு உட்பட்டவர்களாக இருந்தால் எந்தத் தொழில் செய்பவர்களாக இருந்தாலும் மாதம் 10 ரூபாய் கட்டிக்கொண்டு வந்தால் 55 வயது ஆனவுடன் அவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் வீதம் பென்ஷன் தொகை போன்று கொடுக்க திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் கிராம மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய திட்டங்கள் என்பதை எல்லோரும் உணருகிறோம்.

நெசவாளத் தோழர்கள் கடந்த ஆண்டு பட்ட கஷ்டத்தின் காரணமாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன் தொகையில் ஒரு கோடி ரூபாயை அறவே திரும்பித் தர வேண்டாமென்று அரசு அறிவித்திருக்கிறது. இவற்றிலிருந்து எந்த அளவுக்கு இந்த அரசு கிராம மக்கள்பால் அன்பு கொண்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

சில்லரை வியாபாரிகள் 50,000 ரூபாய் வரை விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சில்லரை வியாபாரிகள் உண்மையில் கிராமங்களில்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இப்படிப் பல வகையிலும் கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் பயன்பெறக் கூடிய பல நல்ல திட்டங்களை முதலமைச்சர் அவர்கள்

[திரு. மு. இரத்தினசபாபதி] [1974 மார்ச் 7]

அறிவித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையை ஆதரித்து, உரை நிகழ்த்த அனுமதி தந்ததற்காக நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் 1974-75-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளும், அதையொட்டி நிதியமைச்சரும், முதலமைச்சருமான மாண்புமிகு திரு. கருணாநிதி அவர்கள் இங்கே ஆற்றியிருக்கும் உரையும் கடந்த கால வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளைப் போலவோ, உரைகளைப் போலவோ இல்லாமல் மாறுபட்டிருப்பதை இங்கே காண்கிறேன்.

இந்த பட்ஜெட் கூட்டத் தொடர் சாதாரணமாக பிப்ரவரியில் வருவது, மார்ச் 4-ம் தேதி அன்றுதான் துவங்கியது என்ற புதுமையும் இருக்கிறது. இப்படித் துவங்கியதற்குக் காரணம், மாநிலத்திலே நடந்த சில உபதேர்தல்களும், பாண்டியில் நடந்த தேர்தல்களுந்தான் என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். இந்தத் தேர்தல் முடிவுகள் தெரிந்த பின்னால் தான் நிதியமைச்சருடைய நிதிநிலை அறிக்கை உரை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆளும் கட்சிக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் தோல்வியை அறிந்த பின்னால்தான் அமைச்சருடைய அறிக்கை நீட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. தோல்விகள் வரவர அறிக்கைகள் நீளுவது என்பது.

திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது முதலமைச்சர் அவர்களுடைய நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு உள்நோக்கம் கற்பிப்பதுபோல் தேர்தலுக்குப் பின்னால் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார். அது முறைதானா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, எனக்கு அளித்திருக்கும் நேரம் மிகவும் குறைவு. அதே நேரத்தில் சில அரசியல் அம்சங்களையும் நான் பேச வேண்டியிருக்கும். அது ஆளும்

1974 மார்ச் 7] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

கட்சியிலிருப்பவர்களுக்கு விருப்பம் இல்லாததாக இருக்கலாம். அப்படி விருப்பம் இல்லாத காரணத்தால், குறுக்கிட வேண்டாமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதை நான் நோக்கம் கற்பிப்பதற்காகக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. கடந்த வருஷங்களில் இருந்ததை விட நீளமான உரையாக அமைந்திருக்கிறது. இந்த உரை நீளமாக அமைவதற்கு உயிரோ, ஊட்டச் சத்தோ இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அவை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதனால்தான் சொல்லுகிறேன்—தேர்தலில் ஏற்பட்ட முடிவுகளின் காரணமாகத்தான் இந்த அறிக்கை நீண்டிருக்கிறதே தவிர, வேறு காரணங்களால் நீளவில்லை என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். அப்படித் தேர்தலில் ஏற்பட்ட தோல்விக்கான காரணத்தைப் பற்றி ஆராய வேண்டியது ஆளும் கட்சியிலிருப்பவர்கள் பணியாகும். இருந்தாலும் கூட இந்த உரையின் ஆரம்பத்தில்—... என்றும்போல் அண்ணா வழி நின்று தமிழகம் செழிக்க, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தமிழ் மக்களின் திருமுன் வைக்கிறது” என்று கூறியிருக்கிறார்.

அண்ணா வழியில் நின்று காரியங்களைச் செய்வதைப் பற்றி இப்போது அமைச்சருக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ என்ற தோற்றம் இதிலிருந்து தோன்றுகிறது. காரணம் என்னவென்று சொன்னால், அண்ணா வழியைப் பின்பற்றிச் செல்ல இதுவரை ஏக போகமாக ஒரே கட்சியாக இருந்த நிலை மாறி இப்போது இரண்டு கட்சிகளாகி ‘நாங்கள்தான் அண்ணா வழியைப் பின்பற்றுகிறோம்’ என்று இன்னொரு கட்சியும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் காரணத்தால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அண்ணா வழியில்தான் செல்லுகிறது என்று அழுத்தத் திருத்தமாக ஒவ்வொரு நேரத்திலும் சொல்ல வேண்டிய ஒரு அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ என்ற சந்தேகம் எழுகிறது. அப்படி அவர்களுக்குச் சந்தேகம் தோன்றுவதற்குக் காரணம் இருப்பதாகக் கருதுகிறேன். ஏனென்றால், அண்ணா வழி என்று சொல்லுவதில் எனக்குத் தெரிந்த சில அம்சங்களை இந்த ஆளும் கட்சி விட்டுவிட்டது என்பது என்னுடைய கருத்து.

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1974 மார்ச் 7]

உணவுப் பொருள் மிகப் பற்றாக்குறையாக இருந்த நேரத்தில் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கும் சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் உணவுப் பொருள்களை விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்பது அண்ணாவின் கொள்கையாக இருந்தது. 'அப்படி நான் குறைவான விலைக்கு விநியோகம் செய்ய முடியாவிட்டால், என்னை முச்சந்தியில் நிறுத்தி சவுக்கால் அடியுங்கள்' என்று மக்களைப் பார்த்து உறுதியாக, வெளிப்படையாகக் கூறினார். இன்றைக்கு நாம் உபரி மாநிலமாக இருக்கின்ற நிலையில், கேரளத்திற்கும், கர்நாடகத்திற்கும், அரிசி அனுப்புகிறோம் என்று பெருமை சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் அந்தக் குறைந்த விலையில் அரிசி தருவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார்களா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. மற்ற இடங்களில் இருக்கும் விலையையும் இங்கிருக்கும் விலையையும் ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறார்கள். இப்படி ஒப்பிடுவதில் நியாயம் இருக்கிறதா? மற்ற மாநிலங்களுக்கு இங்கிருந்து அரிசி அனுப்புகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அங்கு பற்றாக்குறை மட்டுமல்ல, மிகுந்த கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகின்ற நிலையில்தான் இங்கிருந்து நாம் அரிசி அனுப்புகிறோம். அந்த நிலையில் அங்கேயும் விலை ஏறியிருக்கிறது என்று சொல்லி நம்மை சமாதானப்படுத்த இந்த மாநிலத்தில் இருக்கும் மக்கள் ஆறுதல் கொள்ளச் செய்வதற்காக முயற்சியில் இறங்கியிருக்கும் உரையாக இந்த உரையில் சில அம்சங்கள் இருக்கின்றன.

அதேபோல் அண்ணாவின் இன்னொரு உறுதியான கொள்கை மதுவிலக்கு. அதிலே நீங்கள் தளர்ச்சி காட்டினீர்கள். அந்தத் தடையை நீக்கினீர்கள். மறுபடியும் அதைக் கொண்டு வருவது என்ற முடிவுக்கு வந்தீர்கள். மறுபடியும் கொண்டு வந்தும் அண்ணாவின் கொள்கையில் முழுமையாகச் செல்ல முடியாமல் பாதி சென்று நின்று கொண்டிருக்கிறீர்கள். முழுமையாக எடுக்க முடிவு எடுக்கத் தயங்குகிறீர்கள். காரணம், மிகுந்த பண நஷ்டம் ஏற்படும் என்று சொல்லுகிறீர்கள். அதற்கு வேறு வழி காண வேண்டுமே தவிர, பண நஷ்டம் ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் உங்களுடைய தலைவருடைய, உங்களுடைய வழிகாட்டியினுடைய, பேரறிஞருடைய கொள்கையை விட்டுவிடுவது என்பது சரியான தரக இருக்காது.

1974 மார்ச் 7]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

அதே சமயத்தில் அவர் இருக்கின்ற காலத்திலே கூட இம்மாதிரி கொள்கையை விட்டு விடுகின்ற காரியம் நடந்திருக்கிறதா என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 'திராவிட நாடு' கேட்டுக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் தேர்தலில் பங்கெடுக்க முடியாது தடை வந்த நேரத்தில் அந்த லட்சியத்தை விட்டுவிட்டு தேர்தலில் நின்று அரசாங்கத்திற்கு வருவது என்ற முடிவை எடுத்தார்கள்.

(நண்பகல் 12-00)

ஆக, முதலிலிருந்தே நீங்கள் தளர்ச்சியடைந்திருக்கிறீர்கள். படிப்படியாக அந்தத் தளர்ச்சி இன்று மிக அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு கொள்கையை எடுத்துக் கொள்வதா அல்லது இதர காரியங்களை எடுத்துக் கொள்வதா என்று ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சோதனை வரும்போது கொள்கையை விட்டுவிட்டு சுகபோகங்களை எடுத்துக் கொள்வது என்ற ஒரு முடிவுக்கு வந்த காரணத்தினால்தான் இன்று சுகபோகங்களின் அடிப்படையில் நீங்கள் ஒவ்வொன்றையும் பார்க்கும் நிலையில் மாறிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதைத்தான் அது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

கழிந்த தேர்தல்களில் நீங்கள் போட்டியிட்டுத் தோல்வி அடைந்திருக்கிறீர்கள். மேலும் தோல்வியை எதிர்நோக்கித்தான் நீங்கள் போய்க் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆக, நீங்கள் எதைச் சொன்னாலும் நீங்கள் உங்கள் வெற்றிகளை அதிகப்படுத்திக் கொள்ள முடியாது. நீங்கள் தமிழ்நாட்டின் ஆட்சி பீடத்திற்கு வந்தபிறகு இந்தத் தமிழ் நாட்டின் மொத்தத் தமிழர்கள் பிரதிநிதிகள் நாங்கள்தானே தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்று நீங்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். தமிழர்களின் பிரதிநிதிகளாக நீங்கள் இருப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் தமிழ் நாட்டு மக்கள் எங்களைத்தான் அவர்கள் பிரதிநிதிகளாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் சொல்லும்போது உங்களைத்தான் தமிழ்நாட்டு மக்கள் பிரதிநிதிகளாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்கும்போது வேறு பலரும் இந்த மாநிலத்தில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நீங்கள் நாங்கள் தான் தமிழ் நாட்டு மக்களின் பிரதிநிதிகள், என்று சொல்வது சரியான வாதமாகாது. ஆகவே அதன் பேரில் கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது, அதன் பேரில் மத்திய அரசைக் குறை சொல்வது,

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1974 மார்ச் 7]

அதன் பேரில் எங்களுக்குத் தனி மாநிலம் வேண்டுமென்று கேட்பது இவை எல்லாம் பொய்யான, எடுபடாத ஒரு வாதமாக இன்று மாறிவிட்டது இந்தத் தேர்தல்கள் மூலம் என்பதை உங்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். பொய்யான என்ற வார்த்தையை சட்டமன்றத்தில் உபயோகிக்கக் கூடாது. அது பார்லிமென்டரி அல்ல. ஆகவே அதை ஒன்று அவர்கள் வாபஸ் வாங்கவேண்டும் அல்லது அதை, குறிப்பி லிருந்து நீக்கம் செய்யவேண்டும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அதை நான் வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு உண்மைக்கு மாறான என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கழிந்த நான்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்காக எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டதோ அதைவிட இரண்டு மடங்கு அதிகமாகப் பணம் இந்த ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நம் மாநிலத்திற்கு அதற்காக வரவேண்டிய தொகை வரவில்லை என்று நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நம் தேவை மிக அதிகம். ஆனால் ஒன்றை நாம் ஞாபகப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். 14 மாநிலங்களுக்கும் மத்திய அரசு பகிர்ந்தளிக்க வேண்டியுள்ளது. அதற்காக ஒரு வழி முறையை வகுத்துக் கொண்டு அதன் மூலமாகத்தான் காரியத்தைச் செய்ய முடியுமே தவிர ஏதோ ஒருவர் கேட்கிறார் அல்லது குற்றம் சொல்கிறார், அல்லது நாங்கள் தமிழர்கள், தரா விட்டால் போர்க் கொடி ஏற்றுவோம் என்று சொல்கிறார் என்பதற் காக, அதற்கு மாறுகச் செய்யமுடியாது.

எனக்கு முன் பேசிய திரு. அண்ணாமலை அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள், நாங்கள் பதவியைவிட்டு, போர்க் கொடி ஏற்றக் கூடத் தயாராயிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இம்மாதிரி ஒவ்வொன்றுக்கும் மத்திய அரசுக்கு எதிராகப் போர்க் கொடி தூக்குவோம், போர்க் கொடி, போர்க் கொடி என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போக்கு இருக்கிறதே அந்தப் போக்கை

1974 மார்ச் 7] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

அவர்கள் வருங்காலத்தில் கைவிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக, கரும் பாலேபற்றிக் கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். நல்லசாமி: ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கிய பணம் போதுமா அல்லது இன்னும் வற்புறுத்தி அதிகம் வாங்கவேண்டுமா என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: நண்பர் அவர்களுக்கு அந்தச் சந்தேகமே வேண்டாம். நமக்குத் தேவை அதிகம். அதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் எங்கிருந்து வருகிறது, எப்படி வருகிறது, எப்படி வரவேண்டும் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். நமக்கு ஒரு நியாயம் மற்றவர்களுக்கு ஒரு நியாயம் என்ற முறையில் பேசக் கூடாது. எல்லோருக்கும் ஒரே நியாயம் இருக்கவேண்டும். நாம் அதிகச் சலுகைகள் கேட்டால் மற்றவர்களும் அதிகச் சலுகைகள் கேட்பார்கள். ஆக நியாயம் எல்லோருக்கும் ஒரேவிதத்தில் இருக்கவேண்டும். குற்றஞ் சாட்டுவது போல் இந்த உரையில் அது அமைந்திருப்பது தவறு என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

அடுத்தாற்போல் நமது மாநிலத்தில் உள்ள கரும்பாலேகள் பக்கத்தில் ரோடுகள் போட ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ரோடுகளுக்காக வசூலிக்கப்பட்ட செஸ் நிதி இருக்கிறதே அந்த நிதியிலிருந்து எவ்வளவு செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது, எவ்வளவு பணம் அதில் வந்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன். இப்போது ஒரு கோடி ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று அறிய விரும்புகிறேன். இதுசம்பந்தமாக இந்தச் சட்டமன்றத்தில் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. செஸ் நிதியை இம்மாதிரியான காரியங்களைச் செய்ய வசூலிக்கிறோம் என்று பதில் அளிக்கப்பட்டது. அந்த செஸ் நிதி அல்லாமல் ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1974 மார்ச் ?]

அடுத்தாற்போல் பத்து கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இதில் வரி விதிக்கிறார்கள். விற்பனை வரியை ஒழுங்குபடுத்துவதன் மூலம் ஏதோ வரியே போடாதமாதிரி ஒரு தோற்றத்தை உண்டாக்கும் முயற்சி நடந்திருக்கிறது. இந்த வரியினை ஒழுங்குபடுத்துவதன் மூலம் பத்து கோடி ரூபாய் அதிகம் வருகிறது என்று சொன்னால் எங்கிருந்தோ வரி வருகிறது என்பதுதானே பொருள்? வரி போடாத மாதிரியான தோற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருப்பதை, அந்தப் புத்திசாலித்தனத்தைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இந்தத் தந்திரம், இந்தப் புத்திசாலித்தனம் பலிக்காது என்பதை எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டிருப்பதை எல்லோரும் உணருகிறார்கள். அப்படிப் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிற நேரத்தில் நம் மாநிலத்தில் சிக்கனம் செய்வதற்காக என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன? 12½ கோடி ரூபாய்க்குத் துண்டு விழுந்திருக்கிறது. இதைச் சமாளிப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்? உதாரணமாக, சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு போடுகிறது என்றால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு வேறு ஒரு உத்தரவு தனியாகப் போட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அந்த முறையில்தான் இன்றையதினம் அமைப்பு இருக்கிறது. ஆக, சிக்கனம் செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (திரு. க. சுப்பு பேசுவதற்கு அழைக்கப்பட்டார்.)

திரு. க. சுப்பு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இங்கு ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்களும், எதிர்க் கட்சிகளில் இருக்கிறவர்களும் ஒருமாதிரியாக இருந்தாலும் பல்வேறு மாநிலங்களில் உள்ள நிதி நிலையையும் மத்திய அரசில் உள்ள நிலையையும் பார்த்தால் இங்கு ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் மத்திய அரசில் எதிர்க்கட்சியாகவும், மத்திய ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் இங்கு எதிர்க்கட்சியிலும் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் நிதிநிலை அறிக்கை பற்றி விமர்சனம் செய்யும்போது அவர்கள்

1974 மார்ச் 7]

[திரு. க. சுப்பு]

ஆளும் கட்சியில் இருந்தவர்கள் அல்லது இருக்கப் போகிறவர்கள் என்ற அடிப்படையில் பூரணத்துவத்தோடு விமர்சித்திருக்கிறார்கள். இங்கும் தேவூர் அழகர்சாமியாக இருந்தாலும் சரி அல்லது திரு. அரங்கநாயகமாக இருந்தாலும் சரி அந்தக் கண்ணோட்டத்தில் தான் விமர்சித்திருக்கிறார்கள் என்ற முறையில் என்னுடைய விமர்சனத்தையும் இதில் இணைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதெல்லாம் ஒரு கவை போடு இருக்கவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகக் குறிப்பிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டுக்கு ஒரு உள்நோக்கம் கற்பித்துப் பேசுகிறார்கள் என்றால் அந்த உள்நோக்கம் நமக்கு மட்டுமல்ல மத்திய அரசின் பட்ஜெட்டையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறார்கள். உத்தரப் பிரதேச தேர்தல் முடிவுகள் வருகிற வரையில் மத்திய அரசு பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்க மாட்டோம் என்ற அடிப்படையில் மத்திய அரசு இருந்தது என்றும், யு.பி.யில் மத்திய அரசு எவ்வளவோ திட்டங்களை அறிவித்து பலவற்றிற்கு அடிக்கல் நாட்டப்பட்டன என்றும் குற்றச்சாட்டு பரராளுமன்றத்தில் எழுப்பப்பட்டதையும் மனதில் வைத்துத்தான் உள்நோக்கம் இருக்கும் என்ற முறையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் காந்திய வழியை மறந்துவிட்டதைச் சுட்டிக்காட்டுவது போல் பேசியிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல் அவர்கள், தேர்தலில் தி.மு.க. ஏன் வந்தது என்ற கேள்வியை எழுப்பும்போது, திருச்சியில் நடைபெற்ற மாநில மாநாட்டில் மக்கள் குரலை மகேசன் குரல் என்று சொன்ன அந்த அடிப்படையில் செயல்பட்டிருக்கிறோம். தேசம் விடுதலை அடைந்த தற்குப் பின்னால் காங்கிரஸ் வேண்டியதில்லை, கலைத்துவிடுங்கள் என்று காந்தி அடிகள் சொன்னபோது அவரே சென்று விட்டார், நாம் ஏன் அதைக் கலைக்க வேண்டும் என்று . . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: காந்தி அடிகள் சொன்னது, பழைய முறையில் காங்கிரஸ் இயங்கக் கூடாது. அரசாங்க பொறுப்பை ஏற்கும்போது போதிய மாறுதல்களுடன் இயங்க வேண்டுமென்று சொன்னார்களே தவிர, கலைத்து விடவேண்டுமென்று சுப்புவிடம் சொல்லவில்லை.

[1974 மார்ச் 7]

திரு. க. சுப்பு : சோஷலிஸ்ட்ஸ், கம்யூனிஸ்ட்ஸ் உட்பட அத்தனை பேர்களும் தேச விடுதலைக்காகப் பாடுபட்டார்கள். தேசம் விடுதலை பெற்றது. அன்று காந்தி அடிகள் சொன்னதை மறந்து விட்டார்கள். காங்கிரஸ் நண்பர்கள் என்பதால் அதைக் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்பினேனே அல்லாது குறை கூறவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : காந்திஜி சொன்னது ரொம்பப் பழையதாகிவிட்டது. அண்ணா சொன்னதுதான் ரொம்பப் புதிது.

திரு. க. சுப்பு : அண்ணா அவர்களின் புதுமையான கருத்துக்கள் நாட்டிற்குத் தேவை என்பதால்தான் நான் இங்கே வந்திருக்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன் (கரவொலி). அண்ணா அவர்களின் கருத்து புதுமை என்று ஏற்றுக்கொண்டதற்கு நன்றி. இங்கேயிருக்கிற நண்பர் அழகர்சாமியாக இருந்தாலும், தங்கமணியாக இருந்தாலும் அவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கைமீது சொல்லக்கூடிய கருத்துக்கள் இந்த மாநிலத்திற்கு உரிய கருத்துக்கள் என்று இருந்தால் அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு செயல்படுத்த முடியும். விலைவாசியைக் குறைக்க கேரளத்தில் அச்சுதமேனன் அவர்கள் தவறி விட்டார் என்று எங்கள் இயக்கம் அவர்களுக்கு இந்த மன்றத்தின் வாயிலாகச் சுட்டிக் காட்டுவதோடு, கேரள மாநிலத்தில் விலைவாசியைக் குறைக்க கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்கள் இங்கே கூறிய கருத்துக்களை ஏற்று செயல்படுத்த அச்சுதமேனன் அவர்களுக்கு இந்த மன்றத்தின் மூலமாகச் சொல்லிக்கொண்டு, இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, காங்கிரஸ் கட்சி என்று பார்க்காமல், விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு, அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ள காரியங்களைத் தீர்ப்பதற்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்னென்ன பிரச்சனைகளை, மக்கள் பிரச்சனைகளை எடுத்து வைத்து இருக்கிறார்களோ, அந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு உண்மையிலேயே என்னென்ன முயற்சிகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஓரிரண்டு பிரச்சனைகளைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கேயிருக்கும் மக்கள் பிரச்சனை உர விலை, பூச்சிகொல்லி மருந்து பற்றாக்குறை, நூல் விலையேற்றம், விலகாரிகள் படும் துன்பம், தொழில் துறையில் இருக்கும் தகராறுகள் ஆகியவற்றை

1974 மார்ச் 7]

[திரு. க. சுப்பு]

அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறபோது, அதிலேயே பதிலும் இருக்கிறது. நான்கூடப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் பட்ஜெட், ரயில்வே பட்ஜெட் எல்லாம் புயலாக இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டி, தமிழக அரசு பட்ஜெட் “மேடையில் தவழ்கின்ற மெல்லிய பூங்காற்று” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பட்ஜெட் பற்றிச் சொல்கிறபோதுகூட அவர்கள் தங்களுடைய கருத்தில் “தென்றல் காற்று” “ஜென்டில் விண்டு” என்று சொன்னதை இங்கேயிருக்கும் ‘ஜென்டில்மென்’ அத்தனைபேரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். (சிரிப்பு) இந்த நிதி நிலை அறிகையைப் பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில் எந்தெந்தக் காரியங்களில் இந்த அரசு தவறி இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

உர வினியோகத்தைப் பற்றிச் சொல்கிற நேரத்தில் அழகர்சாமி அவர்கள் வழக்கமாகச் சொல்வதைதான் சொன்னார்கள். காரணம், அது வழக்கமான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இந்த உர வினியோகத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்தில் உள்ள நிலைமையை நாம் தெளிவுபடுத்தி இருக்கிறோம். நம் மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் உலர்ந்ததானியங்களும் மாநிலத்தில் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதைக் கட்டுப்படுத்த நமக்கு அதிகாரம் அளிக்கும்படி மத்திய அரசை நாம் கேட்டுள்ளோம். மத்திய அரசு இதற்கு அனுமதி தராமல் இருப்பதையும் நாம் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறோம். அப்படிக் கட்டுப்படுத்துகிற அதிகாரத்தை மாநில மக்களுக்கு தரவேண்டும். அப்படித் தந்தால்தான் மாநில மக்களின் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணமுடியும். இந்த மாநில மக்களுக்குத் தேவையான உரத்தைப் பங்கிடும் பொறுப்பை, கண்காணிக்கும் பொறுப்பை இங்கேயிருக்கிற மாநில அரசு கண்காணிக்காமல், மத்திய அரசாங்கம் தன் கையில் வைத்துக்கொண்டு, பகிர்ந்தளிக்கும் பொறுப்பைத் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளின் கையில் விட்டு வைத்துள்ளது. இதன் காரணமாகத்தான் விலையில் ஊழல் ஏற்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவரவர்களே, தனியாரிடத்தில் உர வினியோகம் இருப்பது தவறு என்று ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் உரத் தொழிற்சாலையை மாநில சர்க்காரே இங்கே ஆரம்பிக்கலாம். ஆனால் அதை ஏன் இந்த அரசு தனியாரின் துணையோடு தூத்துக்குடியில் செய்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[1974 மார்ச் 7]

திரு. க. சுப்பு : இதிலே தற்போதுள்ள கோரிக்கை, கட்டுப் படுத்துவதற்கு மாநில அரசுக்குப் பொறுப்பு தேவை என்பது தான். மாநில அரசாங்கம் ஆரம்பிக்க இருக்கும் திட்டங்கள் பல இருக்கின்றன. நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அதை அடுத்து 1,000 மெகாவாட் மின் சாரம் உற்பத்தி செய்கிற திட்டத்தை நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். இப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் அந்தத் தூத்துக்குடி திட்டம் கூட்டுத் துறையில் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. தனியார் துறையில் தொடங்கப்படவில்லை. நான் மத்திய அரசாங்கத்தின் உர வினியோகக் கொள்கை பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் பிரச்சனையைத் திசை திருப்பவேண்டாம்.

இங்கேயிருக்கும் அத்தனைக் கட்சிகளையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உள்பட, தமிழ்நாட்டிலே உற்பத்தியாகின்ற உர வினியோகத்தை மத்திய அரசு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது, அதை எங்கள் கையில் கொடுங்கள், நாங்கள் பொறுப் பேற்றுக்கொள்கிறோம் என்று சொல்கிறோம். இதில் உங்கள் நிலை என்ன?

திரு. சோ. அழகர்சாமி : கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய அரசு, மாநில அரசு என்று பாகுபாடு கிடையாது. மக்கள் விரோதக் கொள்கையாக இருந்தால் கட்டாயமாக எதிர்ப்போம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மத்திய அரசு கொள்கை பற்றி சொன்னார்கள். 66 சத விகிதம் தனியாரிடத்திலும், 33-1/3 சத விகிதம் நம்முடைய அரசாங்கத்தின் கையிலும் இருக்கிறது. உரம் பொதுவாகத் திருவாரூர் மார்க்கெட்டிங் பெடரேஷன் மூலமாக வினியோகம் செய்யப்பட்டு, அது ஒழுங்காகச் செய்யப்படாமல், 15,000 மூட்டைகள் காணாமல் போனது என்று சொல்கிறார்களே, அது என்னவாயிற்று?

திரு. சி. ஆறுமுகம் : மக்களுக்காக இருக்கும் எல்லாத் திட்டங்களையும் ஆதரிப்போம் என்று கூறினார்கள். மேட்டூர் அலுமினியம் கம்பெனியைத் தேசியமயமாக்குவதற்கு ஒ ருஆண்டு காலத்திற்கு முன்பே அனுமதி கேட்டும், இன்னும் மத்திய அரசாங்கம் அங்கீகாரம் கொடுக்கவில்லையே, அதற்குக் காரணம் என்ன என்று அவர்கள் மூலமாக அறிய விரும்புகிறேன்.

1974 மார்ச் 7]

திரு. க. சுப்பு: நான் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிரச்சனைகளைத் திசை திருப்ப வேண்டாம். மத்திய அரசு போட்டு இருக்கும் கொள்கையை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா? தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் கையில் கொடுத்து, அதன் மூலம் உர ஊழலுக்கு வழி வகுக்கும் கொள்கைக்கு ஆதரவு இல்லை என்று சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதே.

திரு. எஸ். வடிவேல்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்கும் முரண்பாடு இருப்பது என்பது நீண்டநாளைய பிரச்சனை என்பது சுப்பு அவர்களுக்குத் தெரியும். அப்படியிருக்கும்போது அவர்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருந்தபோது ரொம்பக் கடுமையான முறையில் விமர்சனம் செய்தார்கள். அப்படியிருந்தவர் இப்போது மாறி விட்டாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லிவிட்டு, தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லக் கூடாது.

திரு. க. சுப்பு: நான் இருப்பதை எடுத்துச்சொல்கிறேன். குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பதில் சொல்ல அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய கோரிக்கை என்னவென்றால், மத்திய அரசின் இந்தக் கொள்கை உர விநியோகம் சரியாகச் செய்வதற்கு இடைபுறக் இருக்கிறது, அந்தக் கொள்கையை எடுத்துக்காட்டி, அந்த அதிகாரத்தை மாநில அரசுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லி, தமிழக மக்கள் அனைவரும் ஒரே குரலாக அதற்கு ஆதரவளிக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இது சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அப்படி இதிலே சேர்த்ததன் பயனாக இங்கேயிருப்பவர்களின் உணர்வுகள் எப்படியிருக்கின்றன என்பதை அறியவும் வழி இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த அரசு உர விநியோகத்தில் உள்ள கருத்தைமட்டும் கூறவில்லை. கைத்தறி நெசவாளர்கள் தூல் கிடைக்காமல் இருப்பதையும், தொழில் நசிந்து அவர்கள் வாழ்க்கையில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதையும், வறுமையில் வாடிக்கொண்டிருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டி, அவர்களுக்கு நிவாரணமாகக் கொடுக்கப்பட்ட கடன் ரூ. 100 வீதம் சுமார் ஒரு கோடி ஆளவுக்கு வழங்கியதை

[திரு. க. சுப்பு]

[1974 மார்ச் 7]

ரத்து செய்து இருக்கிறோம் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். இது அவர்கள் கண்ணில் படவில்லையோ என்னவோ தெரியவில்லை. இந்தியாவில் உற்பத்தியாகும் நூலில் 5-ல் ஒரு பங்கு பருத்தி நூல் தமிழகத்தில் உற்பத்தியாகிறது. அப்படி உற்பத்தியாகும் நூலை இங்கேயிருக்கும் நெசவாளர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிப்பதற்கு மாநில அரசுக்கு உரிமையில்லை என்று மத்தியில் இருக்கிற அரசினர் கூறுகிறார்கள். அதற்கு பம்பாயில் இருக்கும் டெக்ஸ்டைல்ஸ் கமிஷனர், மத்திய அரசாங்கத்தின் துணித் தொழில் ஆணையாளர்தான் எப்படி நெசவாளர்கள் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும்? இதிலே நம்முடைய கொள்கை என்ன? நீங்களும் இங்கே ஆளுங்கட்சியாக வரலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறபோது, இங்கே மாநிலத்திலே உற்பத்தியாகும் நூலை விநியோகம் செய்கிற உரிமை மாநில அரசுக்கு வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப் பற்றித் தெளிவுபடுத்தவேண்டும்.

தமிழ்நாட்டில் பஞ்சாலைகள் நொடிந்து கொண்டிருந்த நேரத்தில், அவற்றில் 13 ஆலைகளை மாநில அரசு ஏற்று அவைகள் இன்றைக்கு நல்ல நிலையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நேரத்தில் மத்திய அரசாங்கம் நூற்பாலைகள் எல்லாவற்றையும் தேசியமாக்குகிறோம் என்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அப்போதுகூட நாங்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறோம்? நூற்பாலைகளை தேசியமயமாக்குங்கள், ஒப்புக்கொள்கிறோம், ஆனால் அவற்றை மாநில அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தின்கீழ் கொடுங்கள் என்றுதான் கேட்கிறோம். நொடித்து இருந்த நூற்பாலைகளை, பின்னடைந்து இருந்த நூற்பாலைகளை மாநில அரசின் நிர்வாகத் திறமையின் காரணமாகத்தான், நிதி ஆகாரங்கள் பலவற்றைத் தந்ததன் காரணமாகத்தான் இன்று நல்ல நிலைமையில் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன.

ஆகவே தான் கேட்கிறோம், தேசியமயம் ஆக்குங்கள், நிர்வாகப் பொறுப்பை மாநில அரசின் கையில் தாருங்கள் என்று. இதற்கு மத்திய அரசு என்ன சொல்கிறது? எல்லாப் பொறுப்பையுமே நாங்கள் தேசிய அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் நூற்பாலைகளை நிர்வகிப்பதற்கு, நெசவாளர் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு தமிழக அரசுக்கு அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்கிறோம்.

1974 மார்ச் 7]

[திரு. க. சுப்பு]

இப்படி நான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறபோது எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் தோழர்கள் இப்போது மாநில அரசுக்கு அதிக அதிகாரம் எதற்கு, இருக்கின்ற அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு செய்வது தானே என்று சொல்கிறார்கள்.

இங்கே அமர்ந்திருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் தங்கமணி அவர்களை சொம்பப் பொறுப்புணர்ச்சியோடு பத்திரிகை நிருபர்கள் கேட்டார்கள், இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றி விமர்சிக்க வேண்டுமென்று. இதை விமர்சிக்கும்போது சொல்கிறார், “நொண்டி அடிக்கும் பட்ஜெட்”, ‘மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று சொல்வதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட பட்ஜெட்’ என்று.

எதிர்காலத்தில் மாநில சுயாட்சி வேண்டும் என்று சொல்வது வேறும் முழக்கத்தோடு நின்றவிடவில்லை. நடைமுறையிலே இருக்கிற இடையூறுகளை ஆதாரத்தோடு எடுத்துக்கூறுகின்ற வகையிலேதான் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் அமைந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி கம்யூனிஸ்டு தலைவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? இதை அவர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த வகையில் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் அமையவில்லையா?

திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் சபாநாயகராக வரலாம். திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் உதவி சபாநாயகராக வரலாம். மாண்புமிகு முனு ஆதி அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். தவறாமல் சபைக்கு வந்து தனக்குரிய பங்கை ஆற்றுகிறார்கள். அவர்கூட முதல் அமைச்சராக வரலாம். அவர்களுக்குப் பொறுப்பிருக்கிறது. 14 பேர்களாக இருந்தவர்கள் இன்றைக்கு முதல் அமைச்சராக ஆக முடிந்திருக்கிறது. ஆகவே முதல் அமைச்சராக யார் வேண்டுமானாலும் வரலாம். ஆனால் இன்றைக்கு நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டியது ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றவேண்டும். இந்த மாநிலத்தின் பிரச்சனைகளை சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும். அதற்குரிய வகையிலாவது நாம் ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டாமா? நிதிநிலை அறிக்கையை அந்தக் கோணத்தில்தான் பார்க்கவேண்டும். ஏதோ முதல் அமைச்சர் மீது உள்ள காழ்ப்பு உணர்ச்சியை வைத்துக்கொண்டு அதன் அடிப்படையில் விமர்சனம் செய்யக் கூடாது. பொருளாதார கோணத்தில் பொறுப்போடு பார்ப்பதற்குத் தவறிவிடக் கூடாது.

[திரு. க. சுப்பு]

[1974 மார்ச் 7]

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் என்ன சொன்னார் என்பது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சமதர்மம் பேசும் தோழர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். சமதர்மத் திட்டங்கள் நாவின் நடனங்களாக இல்லாமல் நடைமுறை வடிவங்கள் பெற்று விளங்கவேண்டும் என்பதற்கு இந்த அரசு தன்னை ஒப்படைத்துக்கொண்டிருக்கிறது அண்ணா வழியில். கம்யூனிஸ்டு கட்சி எடுத்துவைத்த கோரிக்கைகளெல்லாம் இங்கே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு கோபால் அவர்கள், சிறையில் உள்ள வசதிக்குறைவைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் சிறையிலுள்ள வசதிக்குறைவைப்பற்றிக் கவலைப்பட வில்லை. ஆனால் எதற்காக நாம் சிறைக்குச் சென்றோமோ அந்தக் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால், நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் நான் நான் அதிகம் அக்கரைகாட்ட விரும்புகிறேன். நான் பி.மு.க.-வில் சேர்ந்ததற்காகச் சொல்லவில்லை. என்ன காரணத்திற்காக நாம் போராட்டத்தை நடத்தினோமோ, அதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டாமா?

விவசாயத்திற்கு மின்சாரக் கட்டணம் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்பது போராட்டத்தில் ஒரு கோரிக்கை. இந்த வரவு-செலவுத் திட்டக் குறிப்பிலே மின்சாரக் கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரையில் நமக்கு இருக்கக் கூடிய நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லி, நமக்கு 39 இலட்சம் யூனிட்கள் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டி, அதை ஈடுகட்ட கேரளா போன்ற அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து நாம் மின்சாரத்தை அதிக விலைக்குப் பெற்று, அந்த மின்சாரத்தையும், நாம் உற்பத்தி செய்யும் மின்சாரத்தையும் உயர் அழுத்த மின்சாரத்திலிருந்து குறைந்த அழுத்த மின்சாரமாக மாற்றிப் பயன்படுத்தும் கிராமப் பகுதிகளுக்குக் கொண்டு செல்லும்பொழுது, 20 பைசாவுக்கு மேலாக அடக்கச் செலவாகிறது. இந்த நிலையில் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது வேளாண்மைத் துறைக்கு நாம் யூனிட் ஒன்றுக்குக் குறைந்த கட்டணம் தான் வசூலித்து வருகிறோம். மின்சார வாரியம் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த விலையில் மின்சாரம்

1974 மார்ச் 7]

[திரு. க. சுப்பு]

கொடுப்பதால் ஏற்படக்கூடிய இழப்பை ஓரளவுக்கு ஈடுகட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக யார்மீது வரி போட முடியுமோ, யார் தாங்கக்கூடியவர்களோ அவர்கள் மீதுதான் சர்சார்ஜ் போடப்பட்டிருக்கிறது. சாகுஜெயினுக்கும், வெங்கடசாமி நாயுடுவுக்கும் விதிவிலக்கு அளிக்கப்படவில்லை. இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வேளாண்மைக்கும், வீட்டிற்கும், வீதிக்கும் இருக்கிற மின்சாரத்திற்கு பரி போடவில்லை. சர்சார்ஜ் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக மற்ற துறைகள் அத்தனைக்கும் சர்சார்ஜ் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் ஓரளவுக்கு விவசாயத் திற்குக் கொடுக்கக்கூடிய சலுகையினால் ஏற்படக்கூடிய இழப்புப் பணத்தை ஈடுகட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கூடவா எதிர்பார்க்கப்போகிறீர்கள்? என்று நான் நான் உங்களைப் பணிவோடு கேட்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ஒரு விளக்கம். மின்சாரத்தை குறைந்த அழுத்த மின்சாரமாக மாற்றிய பிறகு 20 பைசா அடக்கமாகிறது என்று தெரிவித்தப்பட்டிருக்கிறது. 12 பைசாவைக் குறைக்கவேண்டும் என்று விவசாயிகள் போராட்டம் நடத்திய போது இது சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது கேரளத்திலிருந்து அதிக விலைக்கு வாங்கி லோ டென்ஷன் மின்சாரமாக மாற்றி வதற்கு 20 பைசா அதிகமாக என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்பொழுது சொன்ன வாதம் உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : நேய்வேலி மின்சாரத்தையும், கேரள மின்சாரத்தையும் வாங்கி ஹைடென்ஷன் மின்சாரத்திலிருந்து லோ டென்ஷன் மின்சாரமாக மாற்றி டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் செய்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு ஆகக்கூடிய அடக்கச் செலவு ஒரு யூனிட்டிக்கு 20 பைசாவாகிறது இங்கே இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு நாம் வசூலிக்கின்ற கட்டணம் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அதிகம் வசூலிக்கப்படவில்லை. இருந்தாலும் விவசாயிகளுக்கு சலுகை காட்ட வேண்டும் என்ற காரணத்தினால் இந்த அரசு அவர்களுக்கு இந்த வரிவிதிப்பிலிருந்து விலக்கு அளித்திருக்கிறது. வேளாண்மைத்

[திரு. க. சுப்பு]

[1974 மார்ச் 7]

துறை, விதி விளக்குகள், வீட்டு விளக்குகள் இவைகளை விட்டு விட்டு மற்ற துறைகளுக்கு சர்சார்ஜ் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைக்கூட நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மற்ற மாநிலங்களைவிட நம்முடைய மாநிலத்தில் அதிகமாக வசூலிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். கேரள மாநிலத்தில் குறைவாக வசூலிக்கப்படுகிறது அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

திரு. க. சுப்பு: கேரளாவில் எவ்வளவு பம்பு செட்டு இருக்கிறது, அங்கே விவசாய நிலைமை என்ன என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அங்கே விவசாயம் எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். ஆற்றுத் தண்ணீர் அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கே விவசாய பம்பு செட்டுகள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்பதை நிலைவில் கொள்ளவேண்டும்.

விவசாயிகளுக்குக் கட்டணத்தை குறைத்தது மட்டுமல்ல. இன்னொரு கோரிக்கையையும் நாம் விடுத்திருக்கிறோம். தோழர் தங்கமணி அவர்கள், தோழர் வடிவேல் அவர்கள், அல்லது மற்றவர்களெல்லாம் ஒரு கோரிக்கையை வைத்தோம். சர்க்கரை ஆலைகளுக்காகக் கரும்பு பயிர் செய்யப்படும் நிலங்களுக்கு ஏற்கனவே விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த விதிவிலக்கு 1971-ம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட சட்டத்தின்படி ரத்து செய்யப்பட்டு, சர்க்கரை ஆலை நிலம் வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அதற்கு விதிவிலக்கு கிடையாது என்ற நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டது.

அந்த அடிப்படையில் திரு. ஆரூரன் சர்க்கரை ஆலைக்குச் சொந்தமாக இருந்த 3,421 ஏக்கரா நிலத்தை அரசே எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழ் நாடு கரும்புப் பண்ணைக் கழகம் என்ற ஒரு தனி நிறுவனத்தை அரசு அமைத்துள்ளது. அது மட்டுமல்லாமல், அந்த ஆலைக்கு ஏற்கெனவே குத்தகைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த 3,097 ஏக்கராவும் இந்த நிறுவனத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இது நிலப் பிரபுத்துவத்தை ஒடுக்குகின்ற நடவடிக்கை இல்லையா? இந்த நடவடிக்கையைக் கூட... தோழர்கள் ஆதரிக்கக் கூடாதா?

1974 மார்ச் 7]

[திரு. க. சுப்பு]

சர்க்கரைத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் எத்தனையோ மாநிலங்களில் நாட்டுடைமையாக்கவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டு வருகிறது. சர்க்கரை ஆலையை இனிமேல் தனியார் துறையில் தொடங்க அனுமதிப்பதில்லை. பொதுத் துறையில் மட்டும் தான் கரும்பு உற்பத்தியாளர்களை பங்குதார்களாக சேர்த்துக்கொண்டு தொடங்கப்படும் என்பதை அரசாங்கம் ஒரு கொள்கையாக வைத்து, அதன் அடிப்படையில் அவற்றிற்கான இயந்திரங்களை வாங்குவதற்கு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தனியார் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் சர்க்கரை ஆலைகளை வைத்திருக்கக்கூடாது என்பதற்கேற்ப அதைக் குலைக்கின்ற ஒடுக்குகின்ற நடவடிக்கையாக, முதல் கட்டமாக இவ்வாறு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நடவடிக்கைகளைத் கூட நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்ல முடியுமா என்பதைத் தான் நான் பணிவோடு கேட்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையையாவது நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டாமா? வசவேற்க வேண்டாமா?

எதிர்க் கட்சி நண்பர்கள் கோளானில் ஒரு லட்சம் வீடுகள் கட்டித் தரப்படவில்லையா என்று கட்டிக்காட்டினார்கள். அது நல்ல கேள்வி. அதற்குப் பதிலும் சொல்லுகிறேன். ஏற்கெனவே வீட்டு வசதி வாரியம், குடிசை மாற்று வாரியம் ஆகிய நிறுவனங்களின் மூலம் வீட்டு வசதி செய்துகொடுக்கப்படுகிறது. மாநிலத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் குறைந்த செலவிலான 1,417 வீடுகளை அரசு கட்டத் தொடங்கியுள்ளது.

மேலும், தாழ்த்தப்பட்டோர், பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலனுக்காக இந்த அரசு வீட்டு வசதிக் கழகம் ஒன்றை அமைத்து, முதல் கட்டமாக ஒரு இலட்சம் வீடுகளை ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் கட்டுவதற்கான ஒரு திட்டத்தையும் அரசு அறிவித்திருக்கிறது. அகை வரவேற்க வேண்டாமா என்று நான் பணிவோடு கேட்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட பல நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டிருக்கிற வரவு-செலவுத் திட்டத்தை, நபரை எதிர்ப்பது என்ற அடிப்படையில் பார்க்காமல், தமிழக மக்களுடைய பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு எந்த அளவுக்கு இந்த பட்ஜெட்டில்

[திரு. க. சுப்பு]

[1974 மார்ச் 7]

முயற்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கண்டு, அந்த முயற்சியில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினால் நான் மெத்தப் பணிவோடு அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்.

நான் கூட கம்யூனிஸ்டு தலைவரவர்களைக் கேட்டேன், இந்த பட்ஜெட்டைப்பற்றி உங்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன என்று. நானையமாகச் சொல்வதாக இருந்தால் இந்த இக்கட்டான சூழ்நிலையில் இவ்வளவு அருமையான பட்ஜெட்டை வேறு ஒரு முறையிலும் கொண்டு வந்திருக்க முடியாது என்று கூறினார். (கரவொலி.)

திரு. சோ. அழகர்சாமி: அந்த நபர் யார் என்று தெரிவிக்கலாமா?

திரு. க. சுப்பு: என்னுடைய அருமைத் தோழர் தா. பாண்டியன் அவர்கள்தான். தோழர் அழகர்சாமி ஆகட்டும் தோழர் பாண்டியனாகட்டும், இந்த இக்கட்டான நிலைமையில் இதைவிடச் சிறந்த பட்ஜெட்டை அமைத்திருக்க முடியாது. அதுவும் இன்றைக்கு இருக்கிற அதிகார வரம்பு எல்லைக்குள், இருக்கிற நிதி ஆதாரங்களை வைத்துக்கொண்டு—தோழர் தங்கமணி அவர்கள் நொண்டி அடிக்கிற பட்ஜெட் என்று சொன்னார்கள்—அப்பாதிரி நொண்டி அடிப்பது கூட ஒரு எல்லைக் கோட்டுக்கு உட்பட்டிருந்தால் அடிக்க முடியும் என்பதையும் அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

பின்தங்கிய மாநிலங்கள் என்ற காரணத்தைக் காட்டி வேறு சில மாநிலங்களுக்கு தேவைக்கு மேலாகவே 'நிர்வாகத்தின் தரத்தை உயர்த்துதல்' என்ற கணக்கில் நிதி வசதிகளை வாரி வழங்கிய ஆரவது நிதி ஆணைக்குழு, நிதி வசதிகளைத் திரட்டி, சிக்கனமாகவும், சீராகவும் வளர்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொண்டுள்ள நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அளித்த உதவித் தொகை குறைவாக இருக்கிறது என்று ரத்தக் கண்ணீரை சிந்தும் அளவில் நிதிநிலை அறிக்கை அந்தக் குறைபாட்டை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தின் தேவைகள் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. மற்ற பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு, பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்படுவதற்கு

1974 மார்ச் 7]

[திரு. க. சுப்பு]

எந்தெந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று ஆக்கப் பூர்வமாக விமர்சனம் செய்திருந்தால், நிச்சயமாக அதை நான் வரவேற்பேன். அப்படிப்பட்ட விமர்சனம் செய்யப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட யோசனைகளைக் கூறினால் நாங்கள் ஆதரிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்.

இந்த இக்கட்டான சூழ்நிலையில் இதைவிட மிகச் சிறந்த பட்ஜெட்டை யாரும் தயார் செய்ய முடியாது. கம்யூனிஸ்டு கோரிக்கைகள் இதிலே பல கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அவர்களும் இதை ஆதரிப்பார்கள் என்றே நினைக்கிறேன்.

அண்ணா வழி நின்று மாநில சுயாட்சி பேரவையிலும் என்ற அடிப்படையில் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிற இந்த பட்ஜெட்டை அண்ணா தி.மு.க. தோழர்களும் ஆதரிப்பார்கள் என்று தான் கருதுகிறேன்.

காந்தியடிகளின் கொள்கை பழைமைபானது என்று சுட்டிக் காட்டிய சுரேந்திரன் அவர்களும் இந்த முற்போக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்பார்கள் என்று கருதி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து, வரவேற்று அமர்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரில் நடக்கும் விவாதத்திலே அதை ஆதரிக்கும் ஆளும் கட்சியினருக்கு அதிக நேரம் கொடுப்பது அதே நேரத்தில் அதைப்பற்றி விளக்கமாக விமர்சிப்பதற்கு எதிர்க் கட்சியினர்களுக்கு அதற் குரிய நேரம் தரக்கூடாது என்பது நியாயம் தானா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நேற்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் 20 நிமிஷம் கேட்டார்கள். அதற்கு மேலேயே அவர்கள் பேசினார்கள். இந்த உறுப்பினருக்கு 10 நிமிடங்கள் ஆனவுடனேயே நான் மணி அடித்தேன். ஆனால் கட்சிக் கொறடா அவர்கள் தங்கள் பக்கத்தில் ஒரு உறுப்பினரைக் குறைத்துக் கொள்கிறேன் என்று கூறியதின் பேரில் தான் அவருக்கு அதிக

[பேரவைத் தலைவர்]

[1974 மார்ச் 7]

நேரம் கொடுக்கப்பட்டது. வேறு ஒன்றும் நேரம் கொடுப்பதில் வேறுபாடு காட்டவேண்டும் என்ற எண்ணம் பேரவைத் தலைவருக்கு இல்லை.

(பிற்பகல் 12-30)

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Honourable Mr. Speaker. Sir, I know that when I speak in support of the Budget, it may be misunderstood as a new bridgroom who has gone to a new set of people. I have no . . .

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: On a point of order.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I am not yielding.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் உட்காருங்கள். அவர்களுடைய பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்ன என்று கேட்போம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: முதலமைச்சரவர்கள் கட்சிமாறி வந்து பாராட்டிப் பேசுகிறவர்களுக்கு அதிக நேரம் கொடுக்கலாம் என்று ஏதாவது ஏற்பாடு வைத்திருக்கிறாரா? அவர்களுக்கு ஏன் அதிக வாய்ப்பு கொடுக்கப்படுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது ஒரு பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டரா?

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I did not hear what she said

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: அம்மையார் அவர்களும் அந்தச் சலுகையைப் பெறவேண்டுமானால் இந்தப் பக்கத்தில் வந்து விடலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அம்மையார் அவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்கள் புதிதாக கட்சி மாறி வருகிறவர்கள் சங்களை ஆதரித்துப் பேசுவதற்கு அதிக வாய்ப்பு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறாரா என்று கேட்டார்கள். அம்மையார் அவர்களும் அந்த வாய்ப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 7]

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I am very glad the hon. Member Thirumathi T. N. Anandanayagi has asked that question. Now I am not bound by any party. Previously, I was bound by party discipline and I had to speak according to the dictates of the Party. I am now bound by my own conscience only. According to my conscience, I can speak now

After reading the Budget Speech of the Hon. the Chief Minister, I was very much impressed with one fact, that is, with regard to the suggestion to convene a meeting of the Hon. Chief Ministers of States.

To-day, we are all laughing here. We are throwing mud against each other. We do not know what is happening in the country to-day. There is increasing unemployment. The prices are mounting up and the economy has come to a breaking point. Still, we are fighting politically, as if we are here to fight for coming to power only. Whether we are going to come to power in 1976 or not is not the point. Whether anybody is going to come to power in 1976 is not the point now. We have to tackle the most important problem of economic stability.

The prices of essential commodities are spiralling up like anything. Mrs. Anandanayagi said that we cannot talk about the Central Budget. I would like to tell her that the State Budget depends on the Central Budget. Within the framework of the Central Budget alone the State Budget can be drawn up. If the Central Budget says that the State can spend 10 lakhs on a particular scheme, we have to spend only within that amount. We cannot say that it is unnecessary to discuss Central Budget. We cannot spend beyond that amount.

So far as powers to the States are concerned, whether it is State autonomy or not, the States, whether this State or any other State must have much more powers to tackle the problems. Now 26 years have gone off after we got our Independence and freedom. We know the administrative difficulties. We know the financial difficulties. We know where the shoe pinches. We know what

[Thiru K. M. Subramaniam] [1974 மார்ச் 7]

are our limits. How are we going to solve all these problems? Unless we have sufficient powers, we cannot solve the economic and other problems.

Here, I would like to recall the observations of Mrs. Annie Besant in her book on 'Commonwealth Bill'. In that book she has said that the executive authority must vest with the panchayats for everything and with regard to matters pertaining to the States, the executive authority must rest with the States and only for such of those subjects like Defence, Communications, the executive authority must rest with the Centre.

Where is the need for a Minister for Education in the Centre? It is a State subject. Where is the need for a Minister for Health? Health is a State subject. Similarly, where is the need for Ministers for other State subjects at the Centre? There is need for Minister for Defence and Communications. Where is the need for the Centre to look after the education subject in the State? They are simply duplicating the work.

I have gone through the Budget and I found there are Central schemes, Centrally sponsored schemes, so on and so forth. Under the Central schemes, the Centre has to pass money to the State to carry on the scheme. Instead of that, there is a Central Ministry to look after the Centrally sponsored schemes.

I would like to bring to the notice of the House one fact. While starting industries in the States, the Centre must consult the States and allot funds accordingly. If they had consulted our State 15 Government factories would not have arisen in Karnataka State. More than 4 lakhs of people are employed in those factories in Karnataka. The factories are started out of the money collected from the entire citizens of India. What is happening is this? Because of water facilities, because of electricity facilities, they must have found it better to start such industries in Karnataka, i.e., in Bangalore. Having started the industry, the policy of 'sons of the soil' for employment is being adopted there. The amount has been paid by many Tamilians. The Tamilians pay money to the Centre.

1974 மார்ச் 7]

[Thiru K. M. Subramaniam]

Similarly, in Maharashtra, the Tamilians are prevented from getting job. Though it is centrally sponsored scheme, the Tamilians are prevented. I think this Government has done very well in drawing the attention of the Centre to the fact that when they sink money in starting industries in order to create employment opportunities, they must spend money within the State in proportion to the State's income or there should not be such a ban on others in getting employment. The policy of 'sons of the soil' should be avoided.

Out of the 4 lakhs of employees working in Centrally sponsored scheme in Karnataka or factories in Bangalore, more than 50 per cent of Tamilians were employed previously. But to-day, if you see the statistics, one will find not even 20 per cent of the Tamilians are employed. What is happening? They are recruited in such a way that the Tamilians are prevented from getting employment. The schemes are started with Tamilians money, with Bengali's money. All these things should be taken into consideration.

There is no use of saying, politically we are opposed to State autonomy. It is not State autonomy we want. We only want State consultancy. We want State Co-operation and more powers for the State to accept them.

In Bombay, what is happening now? Who built Bombay? It was not built by Maharashtrians alone. The Maharashtrians are telling unfortunately that it is their City. Suppose, all the States refuse to buy clothes from Bombay. What will be their position? How many mills will have to be closed? People must understand this and they should not stick to the 'sons of the soil' policy. If that policy of sons of the soil was adopted, then the country has to be divided into parts. It should be the integral part of the country and we recognise Maharashtra as Indian State and the Bombay City as Indian City. People must think like that.

I think, first of all, the Hon. Chief Minister's suggestion to have Chief Ministers meet must be accepted by the Centre not only for this purpose but also for discussing various things.

[Thiru K. M. Subramaniam] [1974 மார்ச் 7]

The prices are increasing and there is going to be an agitation. I am not able to understand this agitation. Is this State Government responsible for price increase? Can this State be held responsible for this price increase? It is only 8,000 crores of black-money that is in circulation in the country that is responsible for rise in prices of essential commodities and for economic instability. It is the black money that is giving profit to the private people.

(The Hon. Speaker sounded the gong.)

I have not yet started Sir. I cannot do justice.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்கனவே நேரமாகிவிட்டது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: When that is the case, there is no use of blaming the State Government. What can the State Government do? Suppose we control the price of rice at Gunmudi-pundi, what will happen? People will take away the rice to Nellore. Now we are rushing rice to Nagercoil but the entire rice will go from Nagercoil to Kerala. This is what is happening. Unless there is All-India policy.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, may I inform the hon. Member that there is little of smuggling going on in Nagercoil. Therefore my hon. Friend is wrong when he says that the rice sent to Nagercoil flies immediately to Kerala, which is his own land.....

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: The Leader of the Congress Party has admitted that a little of smuggling is going on. That little is enough to ruin the country and its economy. What I am stating is that no State can by itself control the prices. It should be done at the All-India level.

Sir, the other day I read an article wherein it is stated a person in Andhra Pradesh who borrowed Rs. 2,000 had paid an interest of Rs. 30,000. This is not a solitary instance. Even in the Madras City I can say that the persons who have borrowed 50,000 have paid an interest of Rs. 2 lakhs. Can this State Government stop that? Can the Andhra Pradesh Government

1974 மார்ச் 7] [Thiru K. M. Subramaniam]

stop it? The credit policy has to be changed. The economic policy has to be changed. The industrial policy has to be changed. Now, what is happening? Mrs. Indira Gandhi is going about the country. She is an angel and as soon as people see her, they shout 'Indira Gandhiki Jai'. When I go to the slum, the people there say,

அரிசி விலை ஏறிப்போச்சு—கருணாநிதி ஒழிக.

Is the Hon. Thiru Karunanidhi responsible for the increase in prices? People do not understand it. I will stop with that.

Now, I will refer to a few points. I congratulate the Government for having proposed the nationalisation of four industries. It is very necessary to nationalise them because what is the use of lending Rs. 10 crores to private individuals? The people who had spoken yesterday in favour of socialism have gone back upon it today. Those four industries have just started improving.

Similarly, I thank this Government for managing 13 sick mills. I congratulate the Government for doctoring the mills so well. They have understood the technique of doctoring them. The Central Government cannot take them and do justice. We have seen the fate of many Central industries. It is only the local Government which can do that.

So far as the levy of sales-tax at single point is concerned, I once again congratulate the Government. These congratulations are too many and I may be misunderstood. I am glad that so many items come under single point tax. How much it has saved clerical work. Every trader will bless the Government.

The only thing that I have to point out is that oil cakes should be exempted from the tax. Oil cake is an essential item of animal fodder. I would leave it to the Government to examine whether exemption could be given . . .

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : For the information of the hon. Member, I can say that oil merchants have welcomed the measure. So, my hon. Friend need not argue on that point.

[1974 மார்ச் 7]

THIRU K.M. SUBRAMANIAM: I have never tried to argue for merchants. I am arguing for the people who keep cows. I am one of them. Today its price is Rs. 2.10 and tomorrow the price may go up. Oil cake is an essential and important fodder and I leave it at that.

So far as medicines are concerned, the rates of tax should be reduced from $7\frac{1}{2}$ per cent to $3\frac{1}{2}$ per cent. Also the price of medicines should be controlled and I leave it to the Government and the Finance Secretary to consider my suggestion.

Then I come to the most important matter relating to the increase of tax on 'Arishtam'. There are two kinds of 'Arishtam' in Madras. One is the manufactured Arishtam which is illicit drink and the other is pure Arishtam manufactured by excellent Vaidyas of this country and co-operative societies like the one at Adyar. The Arishtam which is not an illicit drink does not contain more than 10 per cent alcohol and it is an Ayurvedic preparation and it is an important part of medicine. I am also using Arishtam, not the illicit Arishtam. I believe in Indian systems of medicine and I use this Arishtam

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: May I know whether the 10 per cent alcoholic content in the Arishtam is doing good to the hon. Member?

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: The 'Desamoola Arishtam' which I am using contains only 6 per cent alcohol and it has done me good.

Regarding the administration of the Corporation of Madras, since I represent the City, I want to say one word. I think it is all right the Special Officer has been appointed but there are many things that have to be represented to the Special Officer. As the election to the Corporation will take some time, I think people should be associated in some way or other with the Corporation so that people's problems could be solved. I think the Government will do something in that direction.

1974 மார்ச் 7]

Now the property tax is very high and in order to encourage people to construct a large number of houses, at least for ten years quinquennial valuation may be stopped and also the houses constructed during the last two years may be exempted from the property tax.

I want to refer to some other matter also but for want of time I stop now. Thank you.

டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் வைத்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையினைப் பாராட்டி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மற்ற ஆண்டுகளில் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிற ஆண்டு நிலை அறிக்கையிலிருந்து மாறுபட்டிருக்கிறது என்கிற கருத்தினை இங்கே சொன்னார்கள். அதுவும் நடந்து முடிந்த தேர்தல் முடிவுக்குப் பின்னால் அளிக்கப்பட்டுள்ள இந்த அறிக்கை நீண்ட நெடியதாக இருக்கிறது என்ற கருத்தினைச் சொன்னார்கள். நான் அவருக்கு மிகப் பணிவுடன் சமர்ப்பித்துக் கொள்கிற கருத்து என்னவென்றால், ஆண்டுக்கு ஆண்டு அடித் கொள்கிற கருத்து மக்களுடைய நன்மைக்காகத் தீம்புகின்ற திட்டங்கள் அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால்தான் ஆண்டுக்கு ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை நீண்டு கொண்டே போகிறதே தவிர, வந்து வந்து போகின்ற தேர்தல்களின் வெற்றி தோல்வியினைக் கொண்டு சேர்வடைந்துவிடுவது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அல்ல என்பதை நான் மிக்க பணிவுடன் சமர்ப்பிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அவருடைய கட்சி ஆள்கின்ற மத்திய அரசாங்கம் மட்டும் தேர்தலைக் கருத்திலே கொண்டு, பல்வேறு நடவடிக்கைகளை நடைமுறையிலே மாற்றியமைத்திருக்கவில்லையா? பொதுவாக ரெயில்வே பட்ஜெட் என்று சொல்லக்கூடிய அந்த பட்ஜெட் அந்த அமைச்சர் அவர்களால், பிப்ரவரி 23, 24-ம் தேதிகளிலே ஒவ்வொரு ஆண்டும் சமர்ப்பிக்கப்படுவது வழக்கம். ஆனால், உத்திரப்பிரதேச தேர்தலைக் கருத்திலே கொண்டு இவ்வாண்டு ரெயில்வே பட்ஜெட் பிப்ரவரி 27-ம் தேதி சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[டாக்டர் ச. மு. பழனிப்பன்] [1974 மார்ச் 7]

கிறது. இதை நான் மட்டும் சொல்லவில்லை, பல பத்திரிகைகளிலே அந்தத் தேதியை அறிந்தவுடனே கண்டித்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் பிப்ரவரி 23, 24-ம் தேதிகளில் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்ற பட்ஜெட் இந்த ஆண்டு தேர்தலைக் கருத்திலே கொண்டு இப்படி தேதியைத் தள்ளிப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று பல பத்திரிகைகள் தெரிவித்துள்ளன.

அது மட்டுமல்ல, திட்டத்திலே இல்லாத பல திட்டங்களுக்கு பிரதமரை வைத்து பல ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டு, திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பல பத்திரிகைகள் வன்மையாகக் கண்டித்திருக்கின்றன. பாராளுமன்றத்திலே முதிர்ந்த அங்கத்தினர்கள் கண்டித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: இந்த திட்டமில்லாத திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது பற்றி பாராளுமன்றத்திலே கேள்வி வந்து அதற்குப் பதிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பது நண்பருக்குத் தெரியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் ச. மு. பழனிப்பன்: தெரிந்துதான் சொல்கிறேன், அதை அவர்கள் புள்ளி விவரத்தோடு மறுக்காமல், சாக்குப் போக்கு சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியிலே எழுப்பிய ஆணித்தரமான கேள்விகளை அவர்கள் புள்ளிவிவரத்தோடு மறுக்கவில்லை, ஏதோ பதில் சொல்லவேண்டுமேயென்று மறுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொருளாதார நெருக்கடியை மனதிலே வைத்துப் பார்க்கும் போது, ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. பல்வேறு புதிய வரிகளை ரூ. 180 கோடிக்கு மேலான புதிய வரிகளை சாதாரண ஏழை, எளிய மக்களைப் பாதிக்கின்ற அளவில் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏழை மக்கள் பயன்படுத்துகிற மண்ணெண்ணெய், கார்ட் போன்ற களுக்கெல்லாம் வரியை ஏற்றியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே, பொருளாதாரச் சிக்கலிலே இந்த மன்றத்திலே வைத்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கை, முழுக்க முழுக்க ஏழைகளுக்கு

1974 மார்ச் 7] [டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்]

நன்மை செய்கின்ற அளவுக்கு, ஏழை மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துகின்ற அளவுக்கு இருக்கிறது என்று சொல்ல நான் மெத்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், கடந்த 4 ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே தமிழகத்திற்கு அநீதி இழைத்தார்கள். இப்பொழுது ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி, இன்றுவரை நாம் ஒரு முடிவை இறுதியாக எடுக்கமுடியாத அளவு, மத்திய அரசு நமது பங்கைத் தெரிவிக்காமலிருக்கிறார்கள். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் அளவு ரூ. 25,000 கோடியாக இருக்க, இப்பொழுது ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏறக்குறைய ரூ. 53,000 கோடிக்கு திட்டங்களை நிறைவேற்றப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், தமிழகத்திற்கு, நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பங்கு மிக மிகக் குறைவாக இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. நடப்பாண்டில், 129 கோடி ரூபாய்க் கான திட்டம் செயலில் இருக்கும்போது, அடுத்த ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முதலாவது ஆண்டில் ரூ. 109 கோடியிலிருந்து ரூ. 118 கோடி அளவுதான் இருக்கலாம் என்ற கருத்தை மத்திய அரசு சொல்லியிருக்கிறது. அதை எப்படி ஏற்றுக் கொள்வது? இப்பொழுதே, ரூ. 129 கோடி திட்டம் இருக்கிற நேரத்தில், அடுத்து இரு மடங்குக்கு மேலாகும் நிலையில், கடந்த ஆண்டைவிடக் குறைவாக ஒதுக்கியிருப்பது அநீதி என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது என்று நான் இந்த மன்றத்திலே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையில், ஏழை, எளிய மக்களுடைய அத்தியாவசியத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்ற அளவு, அவர்களுக்கு வேண்டிய உணவு, உடை இவற்றிற்கு ஊறு நேராத அளவுக்கு, தேவையைப் பூர்த்தி செய்கின்ற அளவு புதிய திட்டங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் ஒருவர் சொன்னார், மற்ற மாநிலங்களோடு நம்முடைய மாநிலத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க கூடாது, நமது மாநிலத்திலே இன்னும் ஏன் விலையைக் குறைக்கக் கூடாது என்று கேட்டார். விலையை மட்டும் ஒரு புறத்திலே

[டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்] [1974 மார்ச் 7]

குறைத்துக் கொண்டிருந்தால், நிச்சயமாக அது விவசாயிகளுக்குத் திருப்தி அளிக்காது. விவசாயிகளையும் உள்ளடக்கி, அனைவரையும் வாழ வைக்கவேண்டுமென்ற அளவிலேதான் இந்த விலை இருக்கிறதே தவிர, இந்த விலையைக் கட்டுப்படுத்தினால், விவசாயப் பெருமக்கள் மெத்த ஏமாற்றத்திற்கு ஆளாவார்கள் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆனால், மற்ற மாநிலங்களிலே இருக்கிற உணவு நிலைமையை விட, நிம்மதியாக, வாங்கிச் சாப்பிடுகின்ற அளவு, ஏராளமாகவும், தாராளமாகவும் கிடைக்கின்றது என்பதை எந்த நண்பரும் மறுக்க முடியாது.

அதோடு, வேளாண்மைக்கு ஏறக்குறைய ரூ. 68 கோடியை இந்தத் திட்டத்தில் ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். அதிலே பல் வேறு விதமான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அறிவித்திருப்பதை நாம் மெத்த மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அதோடு, சர்க்கரை ஆலைகளைச் சுற்றி, சாலை மேம்பாட்டிற்காக இந்தத் திட்டத்திலே நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு, அதுவும் கரும்பு சாகுபடி செய்கின்ற விவசாயிகளுக்கு, கரும்பை, சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு எடுத்துச் செல்ல நல்ல வழியை ஏற்படுத்துகிறது என்று குறிப்பிடுகிற நேரத்தில், இந்த 'ரோட் டெவலப்மென்ட் பண்டை', இன்னும் நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி, இன்னும் சிறப்பான முறையில் ரோடு அமைத்துக்கொடுத்தால், அவர்கள் கரும்பை எடுத்துச் செல்ல உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாயத்திற்கு மிக இன்றியமையாத தேவையான கால் நடைகளைப் பேணி வளர்ப்பதில் இந்த அரசு தொடர்ந்து, நல்ல கவனத்தைச் செலுத்தி, அவற்றிற்காக ரூ. 5 கோடிக்கு மேலாக ஒதுக்கியிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

பல புதிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற நேரத்தில், பழைய வாய்க்கால்களை மறக்கலாகாது என்ற முறையிலே, பழைய முறையை அமுல்படுத்தி, இங்கே இருக்கிற வாய்க்கால்களை யெல்லாம் சிறப்பான முறையிலே தூர் எடுத்து, ஆண்டுக்காண்டு

1974 மார்ச் 7] [டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்]

பராமரிக்கின்ற முறையைப் பொதுப் பணித் துறையிடம் அளித்து, ஆயக்கட்டுக்காரர்கள் 3 பங்கையும் அரசு 4 பங்கு கட்டணத்தையும் அளிக்கின்ற திட்டத்தைச் செயல்படுத்த இருப்பது விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் அனைவரும் வரவேற்கக்கூடிய சிறப்பான திட்டம் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், மின்சாரப் பற்றாக்குறை என்பது நம் மாநிலத்திற்கு மட்டுமல்ல, அகில உலகத்திலே இருக்கிற பிரச்சனை அது. இந்த மாநிலத்திலே இருக்கிற மின்சாரத்தை வைத்து, அதாவது இங்கே உற்பத்தியாகிற மின்சாரம், அண்டை மாநிலங்களிலே நாம் விலை கொடுத்து வாங்குகின்ற மின்சாரம், இவற்றை வைத்து சிறப்பான முறையிலே மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறது. தமிழகத்திலே 6½ இலட்சம் விசையேற்றங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கு நல்ல முறையிலே மின்சாரம் விநியோகம் செய்வது மட்டுமல்ல, 60,000 கிராமங்களிலே, 97 சதவிகிதம் கிராமங்களுக்கு மின்னொலி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. 23,000 அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கு மின் விளக்கு வசதி தரப்பட்டிருக்கிறது மட்டுமல்ல, அதற்காகும் கட்டணத்தை அரசே நேரடியாகச் செலுத்துகிறது என்ற நல்ல செய்தியை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே நாம் பார்க்கிறோம்.

அடுத்து, கைத்தறியாளர்களுடைய பிரச்சனையிலே இந்த அரசு இந்த ஆண்டும் துயர் துடைப்புக்காக ரூ. 2 கோடிக்கு மேலே ஒதுக்கி இருக்கிறது. அதைவிட முக்கியமான செய்தி, துயர் துடைப்புப் பணிக்காக அவர்களுக்குக் கொடுத்த ரூ. 100 உதவித் தொகையைத் திருப்பித்தர வேண்டாமென்று அறிவித்து, ரூ. 1 கோடியை நேசவாளர் பெருமக்களுக்குத் தந்திருப்பது நாம் வரவேற்கக் கூடிய திட்டமாகும்.

அடுத்து, தொழில் துறையிலே இந்த மாநிலம் சிறப்பான முறையிலே முன்னேறுகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அரங்கநாயகம் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். தூத்துக்குடியிலே இருக்கிற உரத் தொழிற்சாலையை நிர்வகிக்கும் உரிமையை இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்தும், இவ்வரசாங்கம் தனியாருக்குக் கொடுத்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். அங்கே இருக்கிற

[டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்] [1974 மார்ச் 7]

சிப்காட் தொழிற்சாலை ஜாயின்ட் செக்டாரிலே நடைபெறுகிறது. அப்படி நடைபெறுகிற தொழிற்சாலையிலே தனியாரும் பொறுப் பேற்றிருக்கிறார்கள். அது இன்னும் உற்பத்தியைத் தொடங்க வில்லை. இன்னும் சில மாதங்களிலே உற்பத்தி தொடங்கவிருக் கிறது. அது தனியாரிடத்திலே விடப்படவில்லையென்று நான் அந்த நண்பருக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பல்வேறு இன்னல்களுக்கும் இடையிலே, தொழில் துறையிலே சிறப்பான முறையிலே இந்த மாநிலம் முன்னேறி இருப்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கல்விக்காகவும், மக்கள் நல்வாழ்வுக்காகவும் பல கோடிச் சணக் கான ரூபாய்களை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00 மணி.)

இறுதியாக, என்னுடைய தொகுதியிலே நிறைவேற வேண்டிய ஒரு சில காரியங்களை மட்டும் சொல்லி நான் முடித்துக்கொள் கிறேன். இனிமேல் துவக்கப்படுகிற சர்க்கரை ஆலைகள் எல்லாம் பொதுத் துறையிலே துவக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதி கரும்பு விளைகிற பகுதி. கோவை மாவட்டத்திலே கோபி பகுதியில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தியாவிலே சில மாநிலங்கள் பின் தங்கிய நிலையிலே இருப்பதைப்போல் சில மாவட்டங்களிலே உள்ள பகுதிகளும் பின்தங்கிய நிலையிலே இருக் கின்றன. கோவை மாவட்டத்திலே பின்தங்கிய பகுதியாக கோபி பகுதி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏதோ கோவை மாவட்டம் என்றாலே முன்னேறியிருக்கிற மாவட்டம் என்று நினைத்துக்கொள் கிறார்கள், அப்படியில்லை. அந்தப் பகுதியிலே ஏதாவது ஒரு தொழில் வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, 1974-75 ஆம் வருட நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழை

1974 மார்ச் 7] [திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி]

கிறேன். 1974-75 ஆம் வருட நிதி நிலை அறிக்கையானது ஒரு நிர்வாக அறிக்கையைப்போல்தான் இங்கே இந்த மாமன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1974-75 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை ஒரு புரட்சிகரமான நிதி நிலை அறிக்கை என்று இங்கே பேசிய ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள். எந்த புரட்சிகரமான திட்டத்தை இந்த அரசு செய்யப் போகிறது என்று 1974-75 ஆம் வருட நிதி நிலை அறிக்கையைத் துழாவிப் பார்த்தால் எந்த ஒரு புரட்சிகரமான திட்டமும் நிறைவேற்றப்படவில்லை, ஏதாவது நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

1967 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னாலே இந்த மாமன்றத்திலே காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்தபோது ஏறத்தாழ 200 கோடி ரூபாய்தான் வரவு வந்தது. அந்த 200 கோடி ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு எத்தனையோ அணைகளைக் கட்டியிருக்கிறார்கள், எத்தனையோ புரட்சிகரமான திட்டங்களை எல்லாம் அன்று ஆண்ட காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்திருக்கிறது. எத்தனையோ மின் உற்பத்தி நிலையங்களையெல்லாம் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கிறபோது 1974-75 ஆம் வருடத்திலே எத்தனை கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 1974-75 ஆம் வருடத்திலே 470 கோடியே 69 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. அப்படி 470 கோடியே 69 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறபோது எத்தனை அணைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன, எவ்வளவு ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதையும், எத்தனை மின் உற்பத்தி நிலையங்கள் உருவாக்கத் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்த்தால் அம்மாதிரி பெரிய திட்டங்கள் எதுவுமே இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே காணப்படவில்லை. ஏதோ இருக்கிறதை சீர்திருத்தம் செய்கிற முறையிலேதான் இந்த பட்ஜெட் அமைந்திருக்கிறதே தவிர பெரிய திட்டங்கள்—அதிகமான வருமானம் வந்திருந்தாலும்கூட—தீட்டப்படவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய மக்கள்தான் நகரங்களிலே இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கெல்லாம் உணவு அளிக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஏழை எளிய

[திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி] [1974 மார்ச் 7]

பாட்டாளி மக்களுக்கு இந்த பட்ஜெட்டிலே உபகாரம் ஏதாவது செய்திருக்கிறார்களா என்றால் அதுவும் கிடையாது, அவர்கள் ஏமாற்றம்தான் அடைவார்கள். கிராமங்களிலே இருக்கக் கூடியவர்கள்தான் இந்த நாட்டினுடைய முதுகெலும்பாக இருந்து இந்த நாட்டு மக்களுக்கெல்லாம் உணவு அளிக்கிறார்கள். அவர்களின் நிலைமை என்ன? சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

கிராமங்களிலே வாழக்கூடிய விவசாய மக்களுக்கு முக்கிய தேவையாக இருக்கக்கூடிய உரம் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. பூச்சி கொல்லி மருந்து கிடைக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கும் பொழுது அவர்கள் எத்தனையோ அல்லல்களுக்கு இடையிலே அலைந்து திரிந்து மருந்துகளை பிளாக் மார்க்கெட்டிலே வாங்கி உணவு உற்பத்தி செய்து மற்ற மக்களுக்கு உணவு அளித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த மக்களின் குறைகளைப் போக்கு வதற்குச் சிற்சில மாறுதல்களைச் செய்து அந்த மக்கள் தங்கள் வாழ்வை நல்ல முறையிலே நடத்திக்கொள்வதற்கு ஏற்ற முறையிலே அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கிராமங்களிலே சீனி தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. சீனி கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகத்தான் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருக்கின்ற இடங்களுக்குச் செல்ல கிராமங்களிலே உள்ள மக்கள் 5 மைல் நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் கொடுப்பதோ ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு கிலோ சீனிதான். அந்த ஒரு கிலோ சீனியை வாங்குவதற்காக 5 மைல் தூரம் நடந்து செல்லக்கூடிய நிலைமையிலே கிராமங்களிலே உள்ள மக்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தாற்போல், மண்ணெண்ணெய் கிராமங்களிலே கிடைக்க வில்லை. ரொம்பவும் தட்டுப்பாடாக இருக்கிறது. அதுவும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகத்தான் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது.

கிராமங்களிலே இருக்கின்ற விவசாயிகள் பகல் முழுவதும் தோட்டங்களிலே வேலை செய்துவிட்டு ஐந்து மைல் சென்று சீனியோ அல்லது மண்ணெண்ணெயோ அல்லது முக்கிய பொருட்களோ வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்த அவல நிலையைப்

1974 மார்ச் 7] [திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி]

போக்கி ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய கிராமங்களிலே இதுமாதிரி முக்கியப் பொருட்கள் கிடைப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகக் கொடுப்பதை நல்ல முறையிலே கொடுப்பதற்கு நல்ல திட்டத்தை அவர்கள் கண்டுபிடிக்கவேண்டும்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே பல ஊழல்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. எங்கள் பகுதியிலே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உரம் வழங்கிவந்தார்கள். அந்த உர விநியோகத்திலே பல லஞ்சங்கள் கொடுக்கப்பட்டு ஆங்காங்குள்ள விவசாயிகள் பெரிய லஞ்சத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக உர விநியோகம் செய்கின்ற போது ஒரு மூட்டைக்கு 5 ரூபாய் அல்லது 10 ரூபாய் லஞ்சம் கொடுத்தால்தான் உரம் கொடுக்கமுடியும் என்று கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே உள்ளவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஒரு மூட்டைக்கு 5 ரூபாய் லஞ்சம் கொடுத்து உரம் வாங்கி இருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் எந்தவிதமான சலுகையும் கொடுப்பது கிடையாது. ஏன் 5 ரூபாய், 10 ரூபாய் என்று வாங்குகிறீர்கள் என்று எந்த விவசாயியாவது கேட்டால், புதுக்கோட்டை மாவட்டமாக தனியாக அமைப்பதற்கு விழா நடத்துவதற்கு வசூல் செய்யச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், மூட்டைக்கு 5 ரூபாய் 10 ரூபாய் என்று வாங்கியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : புது மாவட்டத்தை அமைக்கிற பணிகளைக் கவனிப்பது வருவாய்த் துறை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் குற்றச்சாட்டுச் சொல்வது கூட்டுறவு இலாகா. அவர்கள் குறிப்பிட்டு குற்றச்சாட்டுச் சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம், பொதுவாக குற்றச்சாட்டு 5 ரூபாய் என்று சொல்லாமல், குறிப்பாக, எந்த கூட்டுறவு சொசைடி, யார் வாங்கினார்கள் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி : எந்த சொசைடி என்று சொல்வதை விட புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலே எந்த எந்தக் கிராமங்களிலே உர விநியோகத்தை கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாகச் செய்கிறார்களோ அங்கேயெல்லாம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். . .

[1974 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : On a point of elucidation, உர விநியோகம் கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக நடைபெறும் பொழுது தவறு நடைபெறுவதாகச் சொன்னார்கள். சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இல்லை. தனியார்கள் மூலமாக உரம் விநியோகிக்கப்படுகிறதே, பிரைவேட் டலர்ஸ், அது ஒழுங்காக நடைபெறுகிறதா அல்லது அதை மாற்றவேண்டுமென்ற கருத்தை அவர்கள் சொல்கிறார்களா என்று சொன்னால் எங்களுக்கு அனுகூலமாக இருக்கும்.

திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி : நான் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக விநியோகம் செய்வதை ஆதரிக்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தனியார் துறையிலே இருக்கின்ற ஊழலைப்பற்றிக் கூறி அந்த முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமா என்று கேட்டார்கள். ஆனால் இப்படிப் புதிதாக அமையப் போகும் மாவட்டத்திலே கூட்டுறவு இலாக்காவிலே நடக்கும் ஒருசில சீர்கேடுகளை உறுப்பினரவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ள இருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி ஏதாவது திட்டவாட்டமாகச் சான்றுகள் இருந்தால் அவர்கள்மீது உடனடியாக லைசென்ஸ் ரத்து செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி : இம்மாதிரி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகச் செய்த ஊழல்களையெல்லாம் அமைச்சரவர்களுக்கும், மாநில ரிஜிஸ்தார் அவர்களுக்கும், அங்கேயுள்ள டெப்டி ரிஜிஸ்தார் அவர்களுக்கும், அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் முறையீடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையிலே எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தங்களிடம் நான் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவதெல்லாம், கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக உள்ள உர விநியோகத்தில் தவறு இருப்பதாகச் சொன்னீர்கள். அதை சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரவர்களிடத்தில் சொன்னால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். நான்

1974 மார்ச் 7] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

தங்களிடம் கேட்பது, டீலர்ஸ் என்று தனிப்பட்ட முறையில் உா விநியோகம் செய்ய உரிமை பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்கள் சரியாக நடத்துகிறார்களா? உா விநியோகத்தைப்பற்றி நன்கு தெரியும் என்று சொன்னதால் அவர்களைக் கேட்கிறேன். அதில் மாறுதலை விரும்புகிறார்களா என்று தெரிவித்தால் மேற் கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க எனக்கு அனுசூலமாக இருக்கும் என்பதால் கேட்கிறேன்.

திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி: கூட்டுறவு முறையிலே உா விநியோகம் செய்வதைத்தான் ஆதரிக்கிறேன். அதில் எந்த மாறுபட்ட கருத்தும் இல்லை. ஆனால் அது நல்லபடியாக விநியோகம் செய்யப்பட வேண்டுமென்பதால்தான் இதைக் கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, புதுக்கோட்டை மாவட்டம் புதிதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை பின்பக்கிய மாவட்டமாக அறிவித்து அதற்கான உதவிகளைச் செய்ய வேண்டுமாய் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். புதிதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கும் மாவட்டத்திற்கு சிறு உழவர் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். மேலும் தொழில் கூடங்கள் அங்கே இல்லை. எனவே அங்கே தொழில் வாய்ப்பு ஏற்பட ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் அதிகமாகக் குளங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் குளங்களையெல்லாம் நல்ல முறையிலே பழுது பார்ப்பதற்கான நல்ல திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் பெருவாரியான கிராமங்கள், அதுவும் முக்கியமாக குளத்தூர் தாலுக்காவிலே மழையில்லாததால் வறட்சி யேற்பட்டு அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கெல்லாம் மிகவும் கிரமமாகி யிருக்கிறது. அந்த விவசாயிகள் குறைகளைப் போக்குவதற்கு வரி வஜா செய்ய வேண்டும். கடன்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும். அங்கே அவர்களின் நிலை மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. ஒரு பக்கத்திலே ரெவின்யூ கடன்களை வசூலிக்கும் தாசில்தார், அடுத்த படியாக கூட்டுறவுக் கடனுக்காக கூட்டுறவு அதிகாரிகள், ஒரு பக்கம் நிலவள வங்கியிலே வாங்கிய கடனை வசூல் செய்ய நிலவள வங்கி அதிகாரிகள் என்று அவர்களை இம்சை செய்கிறார்கள்.

[திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி] [1974 மார்ச் 7]

அந்தப்போக்கை நிறுத்திவைத்து அவர்களுக்கு நல்ல வாழ்வை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. த. சோனையா : தலைவரவர்களே, 1974-75 ஆம் ஆண்டுக் கான நிதிநிலை அறிக்கையிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி கூறி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் முழுமனதோடு வரவேற்றுப் பாராட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு மிகவும் முன்னேற்றமடைந்த மாநிலம், ஆகவே, தமிழ்நாட்டிற்கு அதிக உதவி தேவையில்லை என்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறது என்ற கருத்தைத் தமிழகத்தின் முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இங்கே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் இந்த மாநிலத்தைப்பற்றி எவ்வளவோ குறைத்துப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் இதே நேரத்தில், மத்திய சர்க்காரை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்கூட இந்த மாநிலத்தைக் குறைகூறிப் பேசும் நேரத்தில், தேவை நிறைய இருக்கிறது என்று சொல்லும் நேரத்தில், தமிழ்நாடு மிகவும் முன்னேற்றம் அடைந்த மாநிலம், ஆகவே, தமிழ்நாட்டிற்கு அதிக உதவி தேவையில்லை என்று மத்திய சர்க்கார் சொல்கிறது. முன்னேற்றவாத ஒரு குற்றமாகக் கருதி, நிதி ஆதார வாயில்களின் கதவுகளைத் தாளிடுவது முறையல்ல என்று கலைஞர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள்.

அதுமட்டுமல்லாமல், முதல்வரவர்கள், தேசிய வளர்ச்சி மன்றத்தில், ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் புதிய திட்டப் பணிகளுக்கு வழிவகை செய்யப்படவே இல்லை என்பதைப் பல முறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும்கூட, மத்திய சர்க்கார் அதை மதிப்பதாக இன்றைக்கு நமக்குத் தெரியவில்லை. அவர்கள் சுட்டிக்காட்டிய அந்த பிரச்சனைகளில் ஒன்றிரண்டைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்க வேலை நடைபெற வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து 1,000 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி நிலையம், சேது சமுத்திரக் கால்வாய்த் திட்டம், புதிய உரத் தொழிற்சாலைகள், எண்ணெய் சுத்திகரிப்புச் சாலை

1974 மார்ச் 7]

[திரு. த. சோனையா]

போன்ற புதிய திட்டங்கள் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று நம்முடைய தமிழக முதல்வரவர்கள் பல முறை கேட்டும் இன்றைக்கும் அது சேர்க்கப்படவில்லை என்ற நிலையிருக்கிறதே தவிர, இனியாவது அதை மத்திய அரசு செவி கொடுத்துக் கேட்டு அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் வருகின்ற நடப்பு ஆண்டிலேயே செயல்படுத்த எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகின்ற உரங்களையாவது நம்முடைய மாநிலத்தில் பகிர்ந்து அளிக்க, கட்டுப்படுத்த அதிகாரம் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வெளிநாடுகளிலேயிருந்து வரும் உரங்களை வேண்டுமானால் மத்திய சர்க்கார் கட்டுப்படுத்திக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கட்டும். ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்திலேயே உற்பத்தியாகும் அந்த உரங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் நமக்கு வேண்டுமென்பதிலே இங்கே உரம் வேண்டும், உரம் வேண்டும் என்று கேட்கும் மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களே, உங்களுக்கு மன உரம் வேண்டும், இது இங்கேதான் அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வதற்கு என்று இந்த நேரத்தில் எதிர்வரிசையிலே உட்கார்ந்திருப்பவர்களைப் பார்த்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வரி விதித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு இங்கே எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் பிற மாநிலங்களிலே ஆளுங்கட்சியாக இருக்கும் காங்கிரஸ்காரர்கள் பணக்காரர்களுக்கு வரி விதிக்கலாம் என்ற கொள்கையைப் பகிரங்கமாகப் பேசிவருகிறார்கள். இங்கே ஏழை எளியவர்கள் யாருக்கும் வரி விதிக்கவில்லை. ஆனால் பணக்காரர்களுக்கு வரிவிதித்து ஏழை எளிய மக்களுக்கு வரிச் சலுகை செய்திருக்கிறார்கள்.

இந்த நாட்டிலே உள்ள சின்னஞ்சிறிய வியாபாரிகள் நீண்ட நெடுங்காலமாக ஒருமுனை வரி வேண்டுமென்று பல மாநாடுகளில் கோரிக்கை விடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பிரச்சனையில் தமிழக முதல்வரவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையிலே இன்றைக்குச் சலுகை செய்திருக்கிறார்கள். 53 பொருட்களை ஒரு முனை வரியின்கீழ் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இது இன்றைக்கு சிறுசிறு தொழில் செய்யும் மிகச் சாதாரணமானவர்களுக்கு வரப்

[திரு. த. சோனையா]

[1974 மார்ச் 7]

பிரசாதமாக அமைந்திருக்கிறது. மெலிந்த நிலையிலே உள்ள சிறு வியாபாரிகளுக்கு வரிச் சலுகை அளித்திருப்பது பாராட்டத்தக்க, போற்றத்தக்க நிலையில் அமைந்திருக்கிறது. முதலிலே இந்தச் சலுகை 5,000 ரூபாய் வரை வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு என்று இருந்தது. பிறகு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 10,000 ரூபாய் வரை விற்கின்ற சிறு வியாபாரிகளுக்கு வரி இல்லை என்று அறிவித்தார். பிறகு அண்ணா அவர்கள் 15,000 ரூபாய் வரைக்கும் சிறு வியாபாரிகளுக்கு வரியில்லை என்று சொன்னார்கள். கலைஞர் அவர்கள் அதன்பிறகு 25,000 ரூபாய் வரையிலேயும் வியாபாரம் செய்யும் சிறு வியாபாரிகளுக்கு வரியில்லை என்று அறிவித்த பிறகும், இது எங்களுக்குப் போதுமானது அல்ல, 50,000 ரூபாய் வரை வியாபாரம் செய்யும் சிறு வியாபாரிகளுக்கு வரிவிலக்கு வேண்டுமென்று கேட்டார்கள்.

ஆகவே, சிறு வியாபாரிகளுக்கு, 50,000 ரூபாய் வரையில் வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு வரி இல்லை என்று சலுகையைத் தந்திருப்பது உள்ளபடியே சிறு வியாபாரிகள் அவ்வளவு பேராலும் பாராட்டுப்படுகிறது. இதனால் 40,000 சிறு வியாபாரிகள் பயன் பெறுவார்கள். அவர்கள் இந்த அரசைப் போற்றுகிறார்கள். பாராட்டுகிறார்கள், வரவேற்கிறார்கள்.

கைத்தறியாளர்களுக்கு நிவாரணமாக தலைக்கு 100 ரூபாய் வீதம் ஒரு கோடி ரூபாய் வரை கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது துன்பத்திற்கும் துயரத்திற்கும் ஆளான நெசவாளர் ஏழை எளியவர்கள் கண்ணீர் வடித்த நேரத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த ஒரு கோடி ரூபாய் கடனைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்று அந்த ஒரு கோடி ரூபாய் கடனைத் திருப்பித் தாவேண்டா மென்று தள்ளுபடி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இந்தியாவில் உற்பத்தியாகும் நூலில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு தமிழகத்தில் உற்பத்தியாகிறது. அந்த நூலை எடுத்து தமிழகத் திலுள்ள கைத்தறியாளர்களுக்குக் கொடுக்க தமிழக அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. எப்போது மத்திய சர்க்காரிலிருந்து அனுமதி வரும் என்று எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய அவல நிலைமை இருக்கிறது.

1974 மார்ச் 7]

[திரு. த. சோனையா]

எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தயவு செய்து கொஞ்சம் மனதில் கை வைத்துச் சொல்லுங்கள்; நம்மிடம் நூல் இருந்தும் எடுத்துக் நெசவாளர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். நூல் இருந்தும் எடுத்துக் கொடுக்க முடியாத நிலை. இந்த மாதிரி அதிகாரங்கள் எல்லாம் தமிழகத்திற்கு வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சிகாரர்களிடமிருந்து கேட்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு 13 பஞ்சாலைகளை மத்திய அரசு தேசிய மயமாக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் எல்லாப் பஞ்சாலைகளும் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையாகும். மத்திய அரசு 13 பஞ்சாலைகளைத் தேசிய மயமாக்குவதை வரவேற்கும் அதே நேரத்தில் அந்த நிர்வாகம் அனைத்தையும் தமிழ் மாநிலத்திற்குத் தரவேண்டும், அதுதான் நியாயம், நேர்மை, நாணயம் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1969-ல் தமிழக அரசு அறிவித்தபடி எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் நாங்கள் மின்னொளி வழங்குவதாகச் சொன்னோம். இன்றைக்கு 60,000 கிராமங்களுக்கு மின்னொளி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அரிசனச் சேரிகளில் 24 ஆயிரம் சேரிகளில் 23 ஆயிரம் சேரிகளுக்கு மின்னொளி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தெரு விளக்குப் போடப்படுகிற நேரத்தில் அரசாங்கமே அந்தக் கட்டணத்தைச் செலுத்த முன் வந்திருக்கிறது.

மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் பெரியாற்றுக் கால் வாய் மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அந்த மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் மூலமாக 23,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அருமையான திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. மானாமதுரை தொகுதியில் அரசனூர், சிவகங்கை சுற்றி இருக்கும் இடங்களும் இந்த மேம்பாட்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தைச் சீக்கிரமாக நிறைவேற்றி எங்கள் பகுதி மக்கள் வாழ்வை வளமாக்க வேண்டும். எங்களுடைய தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு போக்கப்பட வேண்டும். இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பிற்பட்ட மாவட்டம். நாங்கள்

[திரு. த. சோனையா]

[1974 மார்ச் 7]

தண்ணீர்த் தட்டுப்பாட்டினால் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதைத் தவிர்த்து 23,000 ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க அருமையான திட்டம் தீட்டியதற்காக எங்கள் பகுதி மக்கள் சார்பாக நன்றியைக் கூறி வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சில கால்வாய்களைக் குடிமராமத்து செய்ய வேண்டுமென்று நீண்ட நெடுங்காலமாகக் கேட்டு வருகிறார்கள். மராமத்து செய்யாத காரணத்தால் கால்வாய் வழியாகத் தண்ணீர் கொண்டு போகக் கடினமாக இருக்கிறது. கொந்தகைக் கண்மாய்க்கு கடந்த பத்தாண்டுகளாகத் தண்ணீர் போகவில்லை. கோஷ்டிச் சண்டை ஏற்பட்டு கிராமம் ஒன்றுபடாத நிலைமையில் அந்தப் பகுதி மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அரசாங்கமே அந்தக் கால்வாயை வெட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டால் குடிமராமத்தைச் சேர்ந்தது என்று விட்டு விட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கே கஷ்டப்படுகிற மக்களுக்கு வரப்பிரசாதமாக இன்றைக்குக் கலைஞர் அவர்கள் திட்டத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். ஒன்றியமும், அரசாங்கமும் சேர்ந்து 40,000 கிலோ மீட்டர் அளவுக்குக் கால்வாய் வெட்டித் தரப்படும் என்று அறிவித்ததற்காக நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தனியார் நிறுவனங்களை தேசிய மயமாக்குவதில் எப்போதுமே முன்னணியில் நிற்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு. கோவை டெக்ஸ்டில் கம்பெனி, தருமபுரியிலுள்ள லாஸ்கோ கலவை எல்கு உற்பத்தி நிறுவனம், சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனம், சதர்ன் ஸ்டீரக்கரல் ஸ்டீல்ஸ், ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலை ஆகிய நிறுவனங்கள் தமிழக அரசால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலையை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சட்ட மன்றத்தில் பல்லாண்டுக் காலமாக சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது. தனி மனிதனுடைய உடைமையாக இருந்த அதனை, பணக்காரர்களுக்குச் சொந்தமாக இருந்த நிலைமையை மாற்றி இன்றைக்கு மக்களுடைய பொதுச் சொத்தாக ஆக்க வேண்டுமென்ற முறையில் அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலைக்குச் சொந்தமான 3,421 ஏக்கர் நிலமும்

1974 மார்ச் 7]

[திரு. த. சோனையா]

அரசடைமையாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு நல்ல செய்தி. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இந்த ஒரு செய்தியையாவது வரவேற்றிருக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி சட்டமன்றத்திலும், பொது மேடைகளிலும் பேசி வந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மெம்பர்கள் இதை வரவேற்று ஒரு வார்த்தையாவது சொல்வார்களா என்று எதிர்பார்த்தேன். அவர்கள் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிடவே மறந்து விடுகிறார்கள்.

விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று பேசுகிறார்கள். பல பொருள்களின் விலை ஏறியிருந்தாலும் வெல்லத்தின் விலை இன்று சரிந்து விட்டது. கரும்பு உற்பத்தியாளருக்குச் செலவு அதிகமாகிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு இரண்டாயிரம் அல்லது மூவாயிரம் ரூபாய் உற்பத்திச் செலவாகிறது. மார்க்கெட்டில் ஏற்கனவே 20 ரூபாய்க்கு விற்ற வெல்லம் இன்று 10 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்குப் பெரும் நஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே, வெல்லத்திற்கு விலை நிர்ணயம் செய்து கரும்பு உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்கு ஆதரவு தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

(பிற்பகல் 1-30)

(4) அறிவிப்பு.

பேரவை அலுவல் குறித்தும் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுப்பது குறித்தும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் தீர்மானித்தபடி, பேரவையின் நிகழ்ச்சி நிரல், அச்சிட்டு உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை விதி 156 (3)-க்கு இணங்க கீழ்க் காணும் மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வெட்டுத் தீர்மானங்கள் 11-3-1974-ம் நாள் திங்கட்கிழமை, பிற்பகல் 3 மணிக்குள் சட்டப் பேரவைத் துறைச் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும்—

3—மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள்—நிர்வாகம்.

39—சாலைப் போக்குவரத்துத் திட்டங்கள்.